רשות השידור

פ ר ו ט ו ק ו ל
ישיבת ועדת תוכן
יום שלישי, כ"ה בחשוון תשע"ד - 29/10/2013

נוכחים
חברי הוועדה:
אמיר גילת - יו"ר ועדת תוכן ורשות השידור
יוני בן מנחם, מנכ"ל רשות השידור
דוד חיון, יו"ר ועדת כספים
דבורה הנדלר, חברת ועדה
נגיסט מנגשה, חברת ועדה
אסתי אפלבאום, חברת ועדה
קובי אוז, חבר ועדה
נמרוד לב, חבר ועדה
יעקב נווה, חבר ועדה

מוזמנים:
דדי מרקוביץ, אומבוצמן
יואב גינאי, מנהל חטיבת התכניות
עו"ד ליאת בלום, לשכה משפטית
מיקי הרץ
איתי לנדסברג
זליג רבינוביץ
עליזה דיין-חממה
מוריה לפיד
דרור קבלרו
נועם שגב
אלון מזר
מיכל וסרמן

היו"ר, אמיר גילת: אני פותח את ישיבת ועדת התוכן, שהתכנסה במטרה אחת, לדבר על לוח תכנית העבודה של שנת 2014. גם הסברתי בהזמנה את הסיבה לכינוס, ולכן אני מבקש שאנחנו נדבר היום רק על שנת 2014. אם יישאר זמן אחר כך לשונות נדבר על מה שרוצים.

נגיסט מנגשה: אבל אין לך מספיק חברים.

היו"ר, אמיר גילת: יש לי.

נגיסט מנגשה: מי? שלושתנו?

דוד חיון: איך נהיה שלושה? גם נמרוד פה.

ליאת בלום: יש פה חמישה ונמרוד.

היו"ר, אמיר גילת: מה שלא יעלה בשנת 2014 ונרצה - - -

דבורה הנדלר: אבל אנחנו רוצים 2014. רק שאלתי שאלה. מצוין, ענית לי טוב.

היו"ר, אמיר גילת: אני אענה לך שנושא הסאטירה יעלה. טוב, חברה, בואו נתקדם. אנחנו מדברים על שנת 2014. לפי נוהל עבודת ועדת תוכן, אנחנו קבענו שאנחנו נדון בתכנית 2014 חצי שנה לפני כניסתה, היו עיכובים, לא משנה כרגע. אני רוצה שהיום נעשה שני דברים. אחד, נדבר על הקולות הקוראים שאנחנו רוצים להוציא בשנת 2014. אתמול הוצאנו את זה במדיה בערבית. החלוקה, כפי שאתם יודעים היא, ש-80% מתקציב ההפקות הולך להפקות בעברית, 20% מתקציב ההפקות הולך להפקות בערבית, כשיעור היחסי של החברה הערבית באוכלוסייה. אתמול סגרנו את התמהיל והקולות הקוראים של המדיה בערבית, כלומר 20% מהתקציב אנחנו כבר יודעים לאן הולך. והיום אנחנו נדבר על ה-80% שהוא בעברית. לתוך זה נכנס התמהיל שקבענו כבר בעבר, לפיו התקציב של הטלוויזיה בעברית יחלוק: דרמה - 32%, תעודה – 30%, מוסיקה תרבות ובידור – 28%, מתוכם 7% סוגה עילית. פיתוח – 4%. סאטירה – 6%.

דבורה הנדלר: מורשת ישראל לא נכנס פה?

היו"ר, אמיר גילת: רגע, אמרתי זה התמהיל שקבענו לז'אנרים. מורשת ישראל זה לא ז'אנר וגם ילדים זה לא ז'אנר. בעולם אידיאלי היה רצוי

שנתחיל את הישיבה במבט למה קרה בשנת 2013, אבל אנחנו לא בעולם אידיאלי, ואני לא רוצה לגזול עכשיו זמן מהנושא הזה, אז בישיבה הבאה אנחנו נתמקד במה היה בשנת 2013.

אסתי אפלבאום: זה מסונכרן עם התקציב?

דוד חיון: איזה תקציב?

אסתי אפלבאום: לשנה הבאה.

דוד חיון: אין עוד תקציב.

היו"ר, אמיר גילת: מתקציב הפקות המקור.

דוד חיון: אה, הפקות המקור כן. תקציב אין.

היו"ר, אמיר גילת: הנה אני מגיע לזה. זה התמהיל של איך מחלקים את ה-90 מיליון. בשנת 2014 אנחנו אמורים להשקיע כ-90 מיליון. הסכום המדויק ייקבע בהתאם לגובה ההכנסות של הרשות, זה אחוז מההכנסות לפי החוק.

דוד חיון: ב-2013.

אסתי אפלבאום: ב-2013. ב-2014 איך הנחת את ה-90?

היו"ר, אמיר גילת: בשנת 2014 הערכת העבודה היא שיהיה 90.

אסתי אפלבאום: בסדר, הערכת העבודה, שגם צריך לעשות פלוס מינוס.

דוד חיון: אני אומר לך עכשיו, תרשמי, זה גם יהיה 95. שזו בשורה טובה ורעה.

יואב גינאי: למה בשורה רעה? זו בשורה מצוינת.

דוד חיון: לא, רעה שכנראה לא יהיה מאיפה, וטובה שזה 95. זה טובה ורעה.

היו"ר, אמיר גילת: אוקיי, למי שלא יודע, החלק שלנו בסך שאנחנו צריכים להשקיע, הסכום שאנחנו צריכים להשקיע בהפקות מקור, הוא החלק היחסי מהכנסות הטלוויזיה. והשנה זו השנה הראשונה שאנחנו עולים במדרגה ואנחנו צריכים להשקיע 20%. שוב, כדי שכולם יהיו בתמונה על כל הפרטים, בהעדר

רפורמה, שזה המצב הנוכחי, רשאי השר הממונה להחליט שהוא גם משנה את זה ומחזיר את זה ל-36% המקוריים.

דוד חיון: הלוואי.

היו"ר, אמיר גילת: אני מניח שזה לא יקרה. אם זה יקרה אז ממילא אי אפשר לעמוד בזה, אז לא משנה.

דוד חיון: לא בטוח.

היו"ר, אמיר גילת: אז זה לגבי המספרים. עכשיו, יש לנו כמה נתונים שאנחנו צריכים לקחת לדיון היום. אחד זה את התקציב שאמרתי אותו, 90 מיליון. נושא הדיון היום עוסק ב-80% מה-90 מיליון. כאמור ה-20% הנוספים זה ערבית. שתיים זה התמהיל, כלומר איך מחלקים. כמו שיש פה את תמהיל 2013, יש את תמהיל 2014 שקיבלנו בפעם שעברה ואני בכוונה עוד לא מוחק את זה, עד לדיון. זה נתון אחד. נתון נוסף שצריך להתחשב בו זה החוק: כמה סוגה עילית, כמה סוגה רגילה. ויש גם מספר שעות שמוגדרות בחוק, שאנחנו חייבים לשדר שידור ראשוני של סוגה עילית. כלומר, המחוקק אמר לנו אפילו ברמה של כמה שעות שידור ראשוני של סוגה עילית אנחנו צריכים לשבת. אז זה גם נתון שאנחנו צריכים ללכת, זה חוק, אין לנו פה לאן לברוח. נתון נוסף זה נוהל התקשרויות ש-80% מהתקציב יוצא בקולות קוראים ו-20% בהצעות חופשיות, ונראה לי שזה - - -

דבורה הנדלר: מה זה חופשיות? לא פנים, לא בית.

היו"ר, אמיר גילת: לא, לא, אני מדבר על הפקות חיצוניות.

יואב גינאי: לפחות 80%, זה יכול להיות יותר.

היו"ר, אמיר גילת: נכון, לפחות 80% בקולות קוראים ו-20%, עד 20% בהצעות יזומות. אני חושב שזה-, גמרנו את השיעור במתמטיקה, ועכשיו נעבור לתוכן. אז אלה הם נתוני היסוד שאיתם אנחנו צריכים להתחיל.

אני רק רוצה לעשות את לוח הזמנים ואת המתווה של הדיון כך שלא נתבלבל, כי יש פה שני דברים שהם שונים לגמרי, לפעמים הם מצטלבים, אבל באופן עקרוני הם שונים לגמרי. אחד זה מה סכום הכסף שהרשות תשקיע בשנת 2014, כלומר איך מחלקים את ה-90 מיליון; ודבר שני זה מה משודר

בשנת 2014, כי זה לא תמיד אותו דבר. בדרך כלל זה לא אותו דבר. ואנחנו מדברים היום בדיון על שנת 2014 על שני ההיבטים. אז קודם כל אנחנו נדבר, כי זה יותר דברים שצריך גם להכין, קולות קוראים וכו', אז אני מציע שנתחיל עם זה. מה הן ההפקות שאנחנו רוצים להוציא החוצה בשנת 2014, ורק אחר כך נדבר על משודר על המסך.

אז אני מתחיל עם הקולות הקוראים. גם פה, בגלל הבעיה שהייתה עם תקצוב הקולות הקוראים בשנת 2013, אנחנו כבולים, כשאנחנו מתחילים את שנת 2014, ויש עוד מספר ניכר של קולות קוראים שאנחנו צריכים להתחשב בהם, שהם עוד כאילו פורסמו, כי הם פורסמו, אבל הם נחשבים בשנת 2014, ואנחנו צריכים להתחשב בהם ולתת להם עדיפות, גם על פי החלטות קודמות של המוסדות וגם מכל הסיבות שבעולם. אז אני מציע שנתחיל את הדיון קודם כל לראות מה אנחנו חייבים, למה יש לנו מחויבות לשנת 2014, נראה כמה כסף נשאר לנו ואז נוכל להמשיך. כן, יואב. יואב, המנכ"ל, מי?

יוני בן מנחם: אני רק רוצה לומר שאנחנו צבענו, על פי החלטות ועדת התוכן, צבענו מהקולות הקוראים שפורסמו בשנת 2012 ולא הספקנו להכניס אותם לשנת 2013. צבענו כבר ובחרנו כבר, וגם העברנו לכם את ... ואם יש חלק מהקולות הקוראים של שנת 2014 שנצבעו לשנת 2014 כשהתחלנו בתעודה, נכון, איתי? אתה ישן? יש כמה סרטים שכבר אפילו העברנו אותם לשנת 2013. נכון?

יואב גינאי: זה רק עלה לנו יותר כסף בשנת 2014, בגלל כל הנושא של החלפות וכו', בעיקר בתחום של התעודה, חלק מהדברים שייעדנו ל-2014 עבור 2013. כלומר כבר סגרנו אותם רק בשנה הזאת.

היו"ר, אמיר גילת: טוב, בואו נדבר כרגע על שנת 2014 לא על 2013.

יואב גינאי: לא, אבל זה חשוב לצורך האינפורמציה.

היו"ר, אמיר גילת: אני יודע, בסדר, אז בואו תתחילו להגיד.

יואב גינאי: כי הנתונים האלה נעשו באוגוסט, וכבר יש לנו כמה סרטים שהתפנו מאז הדבר הזה.

היו"ר, אמיר גילת: טוב. אז בואו תגידו לנו מה המחויבות בשנת 2014.

יואב גינאי: המחויבות בשנת 2014, יש לנו מספר דרמות, שאנחנו - - -

היו"ר, אמיר גילת: קולות קוראים שכבר פורסמו.

יואב גינאי: קולות קוראים שכבר פורסמו, כן.

היו"ר, אמיר גילת: ומוינו ונבחר? או ש - - -

יואב גינאי: כן. נתחיל עם הדרמה. משה רבנו למשל, סדרה על משה רבנו שנבחרה ועברה לשנת 2014.

היו"ר, אמיר גילת: באיזה היקף זה? סכום?

יואב גינאי: משה רבנו? אני אגיד לך.

מיקי הרץ: יש לנו חנה דוד ..., שזה 4,563,000 מיליון.

היו"ר, אמיר גילת: 4.5. משה רבנו כמה?

מיקי הרץ: משה רבנו זה 1,540,000 מיליון.

היו"ר, אמיר גילת: למה הפער, זה פרקים?

מיקי הרץ: כן, עוד שלושה פרקים, זה 13 ביחד.

היו"ר, אמיר גילת: אוקיי, הלאה.

יואב גינאי: יש לנו פיתוחים שהרשות השקיעה בהם שאנחנו רוצים לעשות אותם. אנחנו רוצים סדרה אחת או שתיים לעשות מהפיתוחים שהושקעו והבשילו בשנת 2013.

היו"ר, אמיר גילת: כמה כסף?

מיקי הרץ: זה בסביבות 400,000, 500,000 שקלים לפרק.

יואב גינאי: כמה כל סדרה?

דוד חיון: תחזור בבקשה להערה מאתמול לגבי הכסף. שלא יהיו אי הבנות פה. קולות קוראים, כסף, 250 מעתה ואילך.

היו"ר, אמיר גילת: בסדר.

דוד חיון: נגמרה החגיגה.

היו"ר, אמיר גילת: כמה הפיתוחים?

מיקי הרץ: 500,000 שקלים לפרק.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> כמה יש לך כאלה?

<u>מיקי הרץ:</u> 8 פרקים.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> בסך הכל 4 מיליון?

<u>מיקי הרץ:</u> כן.

<u>דבורה הנדלר:</u> של מה זה?

<u>מיקי הרץ:</u> של פיתוחים שאנחנו רוצים להביא.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> זה רק דרמה?

<u>מיקי הרץ:</u> רק דרמה.

<u>יואב גינאי:</u> אני אפילו לא הייתי בדיון הזה.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> טוב, אל תנהלו פה, רק תגידו כרגע מה הסכומים.

<u>יואב גינאי:</u> כ-4 מיליון שקלים.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> 4 מיליון פיתוח.

<u>דוד חיון:</u> יואב, אני מזכיר לך - - -

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> דוד, שנייה.

<u>דוד חיון:</u> אז תזכיר אתה.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> אתה מחשיב את זה בז'אנר הדרמה.

<u>יואב גינאי:</u> בוודאי. כל מה שאני מדבר כרגע זה דרמה.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> אז יש לך 10 מיליון שקלים לדרמה, נכון?

<u>יואב גינאי:</u> 10 מיליון שצבועים, כן, כן.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> זהו?

<u>יואב גינאי:</u> מה שנותר לי, על פי החישוב שלי, ואני הלכתי על 70 מיליון בעברית, למרות שאני מבין שזה יהיה יותר. נכון?

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> בואו נלך כרגע לפי מפתח של 90. יש לי שתי הערות.

<u>יואב גינאי:</u> אני הלכתי על 70 מיליון.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> רגע, שתי הערות. אחת, בוא נדבר כרגע, כדי שלא יהיה בלבול, שהתקציב הוא 90 מיליון שקלים, כי זה - - -

דוד חיון: 75 תיקח.

היו"ר, אמיר גילת: דוד, דוד.

יואב גינאי: לא, אתה מחשיב את הערבית?

היו"ר, אמיר גילת: בלי הערבית.

דוד חיון: 75 בערך יהיה.

יואב גינאי: 75? אוקי.

דוד חיון: הובטח בגס 75, עם אפשרות למטה.

היו"ר, אמיר גילת: למה? לפי מה?

דוד חיון: שההכנסות מהאגרה יהיו הרבה יותר ממה שצפינו.

דבורה הנדלר: יוני אומר שבערבית זה 18.

היו"ר, אמיר גילת: ב-2014?

דוד חיון: ב-2013.

היו"ר, אמיר גילת: אבל אני מדבר על שנת 2014.

יואב גינאי: אז יש לנו 74 מיליון?

היו"ר, אמיר גילת: 70, עזוב, עזוב. יואב, 70.

יואב גינאי: אוקיי, טוב.

היו"ר, אמיר גילת: אחר כך נתקן אם צריך.

יואב גינאי: אני הלכתי על 70 מיליון, אני לא יודע. זה מה שנאמר לי.

היו"ר, אמיר גילת: תקשיב, לך על 70 מיליון. התמהיל נקבע באחוזים ולא במיליונים. מה שאני מבקש שאחרי הישיבה תעשו תרגום של התמהיל למיליונים, ומעכשיו נדבר במיליונים, כדי שיהיה לנו יותר קל, ולא באחוזים. אז זו הערה אחת.

יואב גינאי: אוקיי. אז על פי 32% זה 70 מיליון.

היו"ר, אמיר גילת: זה 70 מיליון.

יואב גינאי: על פי 72 מיליון זה 23 מיליון.

היו"ר, אמיר גילת: בסדר, אם עשית כבר את כל החישובים על 72, אז נדבר על 72, בסדר. אתה יודע מה, זה גם בסדר, שלא יהיה כאילו פחות מהשנה.

יואב גינאי: אוקיי. אז 23 מיליון מוקדשים לדרמה על פי מפתח של 72 מיליון.

היו"ר, אמיר גילת: יוני, בוא נגדיר את זה 72 מיליון, כדי שנגיד שאנחנו לא משקיעים פחות משנת 2013.

יוני בן מנחם: אני יכול להגיד לכם שההערכה ששמעתי מערן, זה בסביבות ה-94 מיליון.

יואב גינאי: 94 מיליון?

דוד חיון: נו, מה אני אמרתי לפני רגע? מה אני אמרתי?

יוני בן מנחם: לא יודע, זה כנראה העדכונים העדכניים מאבי כץ.

דוד חיון: אני אומר לך שההכנסות מגבייה יהיו בצפי - - -

דבורה הנדלר: עוד יותר טוב.

היו"ר, אמיר גילת: אז אוקיי. כמה בסך הכל? 90?

יוני בן מנחם: בסביבות 94.

היו"ר, אמיר גילת: 94, ואתמול אישרנו 18 מיליון.

יוני בן מנחם: אז זה מה שנשאר.

דוד חיון: 75.

יוני בן מנחם: כן.

היו"ר, אמיר גילת: בסדר, אדרבא. אז אנחנו יותר משנת 2013. אמירה יותר חזקה. אז יואב, הסכום הוא 75 מיליון, לצורך הנחת עבודה, ומזה תגזרו את התמהיל, תהפכו אותו לאחוזים, ובמשך שנת 2014 ככל שנתקדם ונראה שיש עדכונים ושינויים בהכנסות, אז אנחנו נתקן את ההחלטה. אבל ההחלטה תתקבל במיליונים. זו הערה אחת. הערה שנייה שכבר אמרנו אותה גם אתמול במדיה בערבית וגם נאמרה בוועדת 250, עד עכשיו מסיבות - - -

דוד חיון: זו החלטה, זה לא נאמר.

היו"ר, אמיר גילת: כן, כן, זו החלטה, בסדר. התקבל כהחלטה. זה היה צריך להיות ברור ממילא וזה לא קרה, לא חשוב. אנחנו מתקנים את עצמנו. כל קול קורא שיוצא החוצה, דינו כמכרז. כלומר, הוא יובא לוועדת 250.

דוד חיון: אם הוא מעל 250, לא מתחת.

היו"ר, אמיר גילת: כמובן.

יואב גינאי: ואז מה קורה אחרי זה? כלומר הוא חוזר שוב לוועדת 250?

היו"ר, אמיר גילת: כן, כמו מכרז.

יואב גינאי: אז לליאת הייתה על זה הערה הבוקר.

ליאת בלום: לליאת הייתה הערה?

יואב גינאי: כן.

דוד חיון: איזו הערה הייתה לה?

ליאת בלום: אני ביקשתי הבהרות. אתם תביעו את עמדתכם כהנהלה, ככל שזה ייגע בנושאים משפטיים ליאת תעיר את הערותיה.

יואב גינאי: אז בואי תגידי מה.

ליאת בלום: אני ביקשתי הבהרות כי לא נכחתי בדיון אתמול.

היו"ר, אמיר גילת: טוב, זה לא לפה, זה לוועדת 250.

יואב גינאי: לא אתמול, הבוקר.

ליאת בלום: אז תגידו את הערתכם. סליחה, התקיים דיון ברשות מנכ"ל היום בנושא הזה. היו הרבה אמירות של ההנהלה, שתתכבד ההנהלה ותגיד את דבריה. אתה מעביר את זה אלי? אני צריכה לנהל את העניין מול המוסדות?

יואב גינאי: לא את אמרת שזה לא צריך-, כלומר זה לא צריך לבוא פעמיים, זה מה שאת אומרת.

ליאת בלום: אני מבקשת שההנהלה תביע את עמדתה על ההחלטה של אתמול.

היו"ר, אמיר גילת: ואני מבקש שזה לא יהיה פה כי זה לא קשור לוועדת תוכן. אני רק מעדכן את זה. זה וועדת 250.

קובי אוז: אבל אמרת את זה.

ליאת בלום: לא להאמין.

היו"ר, אמיר גילת: אמרתי כדי לסנכרן בין הוועדות, אבל לא להיכנס פה להליכי התקשרויות מבחינה כספית. אנחנו תוכן.

ליאת בלום: זה לא אמיתי. אני לא מבינה מה - - -

יוני בן מנחם: זה לא הדיון עכשיו, מה?

ליאת בלום: אבל יואב רצה שאני אעיר את ההערה.

היו"ר, אמיר גילת: חברה, אנחנו פה מדברים עכשיו על עקרונות 2014, נקודה.

יואב גינאי: אבל אתה העלית את הסיפור של 250.

היו"ר, אמיר גילת: אני עדכנתי את חברי ועדת התוכן וגם את ההנהלה, כדי שלא ייפול בין הכיסאות ושלא ישתמע ככה ולא ישתמע ככה. אמרתי במפורש שזו החלטה של וועדת 250, אני מביא אותה גם לידיעת חברי ועדת תוכן, ואם יש השגות על ההליך וזה, יחזור לוועדת 250.

דוד חיון: שיהיה ברור שאנחנו לא מאשרים פה את הסכומים של הקולות הקוראים.

היו"ר, אמיר גילת: נכון.

דבורה הנדלר: ומה החידוש משנה שעברה?

ליאת בלום: שלא עשו את זה. אני לא מבינה.

נגיסט מנגשה: אז מה הביא אותנו היום?

היו"ר, אמיר גילת: תוכן, תוכן.

נגיסט מנגשה: לא, אני אומרת בשנה שעברה לא היה, אז למה היום אנחנו מעבירים לוועדת 250.

דרור קבלרו: יש בוועדה הזאת איזה שהוא מפיק שיודע לתמחר תכניות?

דוד חיון: מה זה קשור עכשיו? אתם רוצים להחליט לבד הכל, כאילו בלי פיקוח, בלי בקרה?

דרור קבלרו: לא, לא.

היו"ר, אמיר גילת: דרור, דרור, אני מבקש.

דבורה הנדלר: אפשר להמשיך, זה לא הדיון עכשיו.

היו"ר, אמיר גילת: יפה. כן, יואב, 75 מיליון, 10 מיליון יש לך לדרמה.

יואב גינאי: נכון.

היו"ר, אמיר גילת: מחויבות כבר. וזה משאיר לך כמה לדרמה?

יואב גינאי: זה משאיר לי לדרמה, צריכים לעשות את החשבון. אם החשבון הוא 23 מיליון או 24 מיליון, צריך לראות כמה זה מבחינת האחוזים, עשינו את זה על פי 72 מיליון. זה משאיר לנו לשאר הדברים 13 מיליון שקלים.

היו"ר, אמיר גילת: טוב. לשאר הדרמות.

יואב גינאי: לשאר הדרמות, כן.

היו"ר, אמיר גילת: אוקיי, הלאה, תעודה.

יואב גינאי: אוקיי. בתעודה אנחנו בהתחייבות למספר סרטים שאמורים להיות לשנת 2014., סרטים וסדרות. איתי, אתה רוצה לומר מה הן הסדרות?

איתי לנדסברג: יש שלוש סדרות שעברו התקשרויות שמתוכננות לחתימה בשנת 2014. אחת זה ג'יהאד, 4 פרקים על תולדות הטרור של הג'יהאד העולמי, עם אנריקה צימרמן וגידי אביבי. סדרה שנייה שנקראת חיים שכמותם לא ראינו, על הביוגרפיה האומנותית של חנוך לוי; וסדרה שנקראת סעודה אחרונה, שלושה פרקים על, נקרא לזה נשים שמנות ואסרטיביות, וזה הצעה שלהם איך המראה משפיע על קבלה לעבודה, על הצלחה בחיים וכו'.

היו"ר, אמיר גילת: כמה פרקים זה כל סדרה? זה משתנה?

איתי לנדסברג: חנוך לוין זה 5 פרקים, ג'יהאד זה 4 פרקים והסדרה סעודה אחרונה זה 3 פרקים.

היו"ר, אמיר גילת: כסף.

איתי לנדסברג: הסדרה של הג'יהאד זה בז'אנר של תחקיר עיתונאי, זה 500,000 שקלים לפרק.

היו"ר, אמיר גילת: הכל יחד, כמה המחויבות שלך בתעודה?

איתי לנדסברג: והפרקים האחרים זה בסדר גודל של 400,000 שקלים לפרק.

היו"ר, אמיר גילת: כל המחויבות בתעודה, לכמה היא מגיעה?

איתי לנדסברג: 21.6.

יואב גינאי: 21,600,000, זה ההתחייבות על פי 72 מיליון שקלים. כלומר 30% מתוך 72 מיליון זה 21.6 מיליון.

היו"ר, אמיר גילת: 21,600,000 אתה חייב להוציא.

יואב גינאי: כן.

היו"ר, אמיר גילת: אבל שאלתי כמה המחויבות. כמה צבוע?

יואב גינאי: כמה צבוע מתוך הדבר הזה?

איתי לנדסברג: מתוך זה זה סדר גודל של 5.5 מיליון בערך.

דוד חיון: איתי, התחקיר העיתונאי - - -

היו"ר, אמיר גילת: לא, זה לא יכול להיות.

דוד חיון: רגע, אפשר לדבר על הקולות הקוראים ספציפית? אנחנו מאשרים אותם?

היו"ר, אמיר גילת: לא, מה זה אושרו? הם כבר נבחרו.

דוד חיון: אה, זה כאלה?

היו"ר, אמיר גילת: צבועים.

דוד חיון: אה, זה כבר עם שמות של מפיקים. יש לנו בעיה עם צימרמן, לדעתי.

היו"ר, אמיר גילת: איתי, באוקטובר דיווחתם על 6.4 מיליון, מסומן.

דוד חיון: שהוא נותן לערוץ 2 את כל הסרטים.

יואב גינאי: אני אגיד לך מה הסיפור, יש שתי סדרות - - -

היו"ר, אמיר גילת: ועוד אמרתם שעוד הוספתם.

יואב גינאי: נכון, יש שתי סדרות שאנחנו לא יודעים מה גורלן, בגלל כל מיני בעיות הפקתיות שלהם. אחד זה תולדות חיל האוויר, שאמורים להביא 1.5 מיליון מבחוץ, ולא מצליחים להביא אותם. ועוד סדרה על הגששים שיש בעיות עם חלוקת הזכויות ביניהם, בין הרשות לבין המפיקים.

היו"ר, אמיר גילת: אבל אמרתם שעוד הוספתם תעודה, החלפתם דברים בדברים, אז זה עוד מעבר ל-6.4?

יואב גינאי: נכון, כן. אנחנו עכשיו לא קראנו הכל. היה שם דרך של בן, היה שם הקן בברלין, היו שם סרטים נוספים. אז אני מסביר שאותם לא העלינו עכשיו, משום ש - - -

היו"ר, אמיר גילת: אז תעלו.

יואב גינאי: לא, אבל עשינו אותם בשנת 2013. העברנו אותם ל-2013.

היו"ר, אמיר גילת: אז ירד מ-6.4? מה-6.4 שירד עבר ל-2013?

יואב גינאי: נוסף לנו כסף פנוי ב-2013.

היו"ר, אמיר גילת: ל-2013 ירד.

איתי לנדסברג: יש שלושה סרטים שתוכננו, בודדים, תוכננו לשנת 2014 והוקדמו לשנת 2013.

היו"ר, אמיר גילת: כן, הבנתי. ולכן ה-6.4 שדיווחתם באוקטובר, ירד. בסדר. רק יואב, תגיד עוד פעם כמה האחוז שאתה צריך להשקיע בדרמה.

יואב גינאי: 32%.

היו"ר, אמיר גילת: במיליונים, סליחה.

יואב גינאי: לפי מה שרשום לנו, 23 מיליון, לפי 72 מיליון.

היו"ר, אמיר גילת: טוב, הלאה, מה עוד צבוע.

יואב גינאי: זה לגבי התעודה. אנחנו נדע במהלך השנה מה קורה עם שתי הסדרות הנוספות האלה, שלא ברור מה קורה איתן.

היו"ר, אמיר גילת: לא, אבל אנחנו חייבים לדעת עכשיו איך להתייחס לזה.

יואב גינאי: אנחנו לא יכולים לדעת עכשיו.

היו"ר, אמיר גילת: אני מבין, אבל - - -

יואב גינאי: אם מפיק צריך להביא מקורות מימון - - -

היו"ר, אמיר גילת: שנייה רגע, השאלה שלי עכשיו, כשאנחנו מתחילים את הדיון, האם להתייחס אליהם כקיימים או כלא קיימים?

יואב גינאי: אנחנו לא יכולים. כרגע לדעתי הם קיימים - - -

דוד חיון: זה לא, אנחנו שום מפקששים.

היו"ר, אמיר גילת: קיימים, אחרת אתה לא תוכל לעשות אותם.

דוד חיון: אנחנו שוב מפקששים את הכוונה לעשות תכנון ארוך טווח.

יואב גינאי: אי אפשר לעשות תכנון ארוך טווח כשאתה נמצא במשא ומתן אל מול מפיק שאמור להביא לך מקורות מימון והוא לא - - -

דוד חיון: אז שים אותם בספייר.

יואב גינאי: לא, אני לא יכול לשים אותם בספייר.

דוד חיון: נו אז מה, אז עוד פעם נהיה עם הלשון בחוץ?

יואב גינאי: אבל אין ברירה, אבל ככה זה נעשה.

דוד חיון: אלה מחיל אוויר זה כבר יותר מחצי שנה אנחנו שומעים את זה.

יואב גינאי: נכון, נכון.

דוד חיון: אז למה לא לחתוך את זה לכאן או לכאן?

יואב גינאי: כי לדעתנו זו סדרה חשובה, זו סדרה משמעותית - - -

היו"ר, אמיר גילת: אבל נדמה לי שאמרתם כבר אז שאתם נותנים להם - - -

יואב גינאי: ל-2013.

היו"ר, אמיר גילת: נכון, שאתם נותנים, אבל עוד פעם הם תוקעים אותנו הלאה.

דוד חיון: אז בואו נעשה אותה עצמאי, אי אפשר לעשות אותה עצמאי?

יואב גינאי: אני אשאל אותו אם הוא יכול לעשות את זה.

דוד חיון: לא, אני לא מדבר על הפקה פנימית, נעשה אותה רק במקורות הכספיים שלנו.

נגיסט מנגשה: יש לך 1.5 מיליון?

איתי לנדסברג: שנייה, אני רוצה לענות על זה.

דוד חיון: לא, לא יודע, נצמצם אותה. נפרוש אותה יותר, לא יודע.

ליאת בלום: בלי מקורות מימון.

דוד חיון: בלי מקורות מימון חיצוניים.

יואב גינאי: בלי מקורות מימון?

דוד חיון: כן, חיצוניים.

איתי לנדסברג: אני רוצה להסביר. הסדרה הזאת, כשהיא הוצגה לנו, אנחנו אמרנו שנשקיע 500,000 שקלים לפרק, 6 פרקים, 3 מיליון שקלים. התקציב לפרק כמו שהוצג וכמו שאושר בוועדת משא ומתן הכיל הרבה מאד אנימציה של שחזורים של קרבות אוויר מתקופות שאין בהן צילומים והרבה מאד ארכיונים מחו"ל, מבריטניה בעיקר - - -

דוד חיון: לכמה זה יגיע?

איתי לנדסברג: התקציב הגיע לאזור ה-750,000 שקלים. עכשיו, אם רוצים לרדת בתקציב ולעשות את זה בסכום שרשות השידור מעמידה, זה אומר שצריך לוותר על כל מיני אלמנטים של איכות בתוך הסדרה. אם זה אנימציה, זה חלק מהארכיונים וכו'. אני לא אומר שזה לא אפשרי. זה אפשרי. זה באיכות פחות טובה.

דוד חיון: אז תעלה את התקציב של הסדרה.

איתי לנדסברג: רגע, אני אומר, אפשרות אחרת זה לא לעשות שישה פרקים, לעשות נגיד 4 פרקים ב-3 מיליון שקלים, ואז אתה פחות או יותר

עומד בתקציב שיועד, אבל כמובן שזה דוחס יותר תקופות לתוך פרקים. זה גם אפשרות.

דוד חיון: אתם מחשיבים את זה כנכס גדול, כנכס שייתן תנופה לרשות.

איתי לנדסברג: כן, כמו הסדרה שעשינו על יום כיפור.

יואב גינאי: זו סדרה שיש לה פוטנציאל להימכר בחו"ל ולהכניס כסף לרשות.

דוד חיון: אז שווה לנו.

יואב גינאי: כן, אז לכן אנחנו לא יכולים להגיד ולדעת סופית.

דוד חיון: לא, אז בואו נחליט. צריך להחליט, הרי זה יכול ככה עוד שנה ועוד שנתיים. נעשה את זה.

יואב גינאי: לא, לא, לא.

דבורה הנדלר: השאלה שלי הייתה מתי להערכתם תהיה להם תשובה לכאן או לכאן.

דוד חיון: תקציב הוא דד-ליין. אבל צריך להיות דד-ליין.

יואב גינאי: איתי, מתי לדעתך הוא יוכל לתת תשובה סופית? האם הוא יוכל לעשות את זה בשנת 2014, והאם להכניס את זה לתקציב של 2014 או להתנתק מהם.

דוד חיון: נעשה את זה במקורות שלנו.

איתי לנדסברג: הוא הודיע שהוא לא הצליח לגייס את ה-1.5 מיליון.

היו"ר, אמיר גילת: טוב, יואב, יוני.

יוני בן מנחם: אנחנו נדון בזה בהתקשרויות.

היו"ר, אמיר גילת: לא, לא, בואו נסגור עכשיו. אני אגיד מה אני מציע, תגידו אם זה נראה לכם. נגדיל את התקציב שרשות השידור מקצה לעניין. אם הוא יביא מבחוץ, אז על הכיפאק, אדרבה, הרווחנו. אם לא, אז יעשו לפי התקציב שיש לנו, אבל בואו נחתוך את זה עכשיו.

דוד חיון: אפשר לתת דד-ליין.

היו"ר, אמיר גילת: הנה, עכשיו.

יואב גינאי: השאלה היא גם האם הוא יסכים לעשות את זה רק בתקציב שלנו. אולי הוא יחליט שהוא לא עושה ואז מתפנה לנו הכסף למשהו אחר.

דוד חיון: איזו ברירה יש לו? ללכת לערוץ אחר?

יואב גינאי: לא יודע, אולי לערוץ אחר.

יוני בן מנחם: יש הצעה אחרת, להקטין את מספר הפרקים, להשאיר את הכסף - - -

היו"ר, אמיר גילת: נכון, זה מה שאמרתי. הרשות שמה על זה 3 מיליון שקלים. אם הוא מביא תקציב חיצוני, אז זה מה שאמרתי, הרווחנו. אם לא, עושים פחות פרקים ב-3 מיליון. זה בדיוק מה שאמרתי.

איתי לנדסברג: זה אפשרי.

היו"ר, אמיר גילת: טוב, אז חיל האוויר 3 מיליון.

נגיסט מנגשה: אז מה ההחלטה?

היו"ר, אמיר גילת: שזה 3 מיליון מבחינת הרשות ובלוח זמנים שלכם תקבעו עד מתי אתם מחכים לו.

דוד חיון: ותציבו לו דד-ליין.

איתי לנדסברג: את זה כבר עשינו. הוא כבר הודיע שהוא לא יכול לגייס את הכספים.

דוד חיון: הוא כבר עבר את הדד-ליין.

איתי לנדסברג: עכשיו צריך להחליט אם משקיעים את הסכום הזה בפחות פרקים.

היו"ר, אמיר גילת: טוב, הלאה. איתי, יש לך חיל אוויר, ג'יהאד, חנוך לוין וסעודה אחרונה, זה 15 מיליון. יש עוד מסומנים, צבועים?

יואב גינאי: לא אין. לא בתחום של מחלקת התעודה.

היו"ר, אמיר גילת: לא, בז'אנר התעודה.

איתי לנדסברג: צריך להוציא קול קורא לסרטים בודדים.

היו"ר, אמיר גילת: רגע, רגע, אנחנו מדברים מה צבוע. אז יש לך עוד ז'אנר תעודה צבוע?

יואב גינאי: תראה, אנחנו רוצים לעשות-. טוב, לא, אין לנו בעצם. בז'אנר תעודה צבוע – אין לנו.

היו"ר, אמיר גילת: יפה, אז נשאר לך 6 מיליון בערך.

דבורה הנדלר: לא, פחות 5.6 מיליון.

היו"ר, אמיר גילת: לתעודה. עם חיל האוויר. אה, סליחה, אני רשמתי פרקים.

איתי לנדסברג: סעודה אחרונה זה 1.5 מיליון. הג'יהאד זה 2 מיליון שקלים.

יואב גינאי: 2.36 מיליון.

איתי לנדסברג: עם המע"מ.

היו"ר, אמיר גילת: חנוך לוין?

איתי לנדסברג: וחנוך לוין זה 5 פרקים של 400,000 שקלים, אז זה גם 2.36 מיליון. סה"כ 9.2.

היו"ר, אמיר גילת: בוא ניקח את זה 10 מיליון, אז יש לך עוד 800,000 שקלים לתת לחיל אוויר. אז זה 10 מיליון צבוע.

יואב גינאי: מה 10 מיליון?

היו"ר, אמיר גילת: כ-10 מיליון שקלים, עיגלתי למעלה. אז נשאר לך 11 מיליון. הלאה, מה עוד צבוע?

יואב גינאי: במוסיקה ותרבות ובידור יש לנו בקולות קוראים את המצעד של המדינה, תכנית חיילים.

היו"ר, אמיר גילת: תגיד סכום גם.

יואב גינאי: המצעד של המדינה, צמצמנו את זה ל-3 מיליון. תכנית חיילים 1.5 מיליון, ויש לנו תכנית מוסיקה שהיא 2.5 מיליון בערך.

היו"ר, אמיר גילת: 7 מיליון.

יואב גינאי: נכון. יש לנו את הגן המוסיקלי שהוא 6.6 מיליון. זה ז'אנר עליון.

היו"ר, אמיר גילת: בסדר, לא משנה כרגע.

יואב גינאי: לא, זה חשוב כי זה מתוך ה- - -

היו"ר, אמיר גילת: חכה, חכה, תגיד קודם.

יואב גינאי: אוקיי. זהו בעצם.

היו"ר, אמיר גילת: אז זה 13.6.

דוד חיון: מה זה הגן המוסיקלי? זה כבר משהו ש-?

יואב גינאי: זה משלחות נבחרות.

דוד חיון: אישרנו את זה, לא?

יואב גינאי: כן, כן. כל הדברים אושרו.

היו"ר, אמיר גילת: כמה כסף אתה צריך להשקיע בבידור?

יואב גינאי: על פי החישוב שלי זה 15,120,000 מיליון.

היו"ר, אמיר גילת: ומתוך זה סוגה עילית 7%.

יואב גינאי: מתוך זה סוגה עילית 5 מיליון. בעצם יהיה לנו יותר סוגה עילית.

היו"ר, אמיר גילת: אז הגן המוסיקלי יסדר לך את הסוגה עילית.

יואב גינאי: יהיה לי יותר מסוגה עילית בדבר הזה.

היו"ר, אמיר גילת: נשארו לך 2 מיליון.

יואב גינאי: אני רוצה לסייג את זה, אם הם אכן יעמדו בזה שזה יהיה סוגה עילית, וזו נקודה שהיא מאד חשובה. הם אומרים שכן.

היו"ר, אמיר גילת: בסדר. אנחנו כרגע מאשרים את זה כסוגה עילית, וזה אומר שנשארו לך 2 מיליון שקלים לבידור.

יואב גינאי: לא, למה?

היו"ר, אמיר גילת: יש לך 13.6 לא? 2.5, 1.5, 3, זה 6.6. 3, 4, 7, 13.6.

יואב גינאי: כן, נכון.

היו"ר, אמיר גילת: ואתה צריך להוציא 15, בערך נשארו לך 2 מיליון.

יואב גינאי: בטח שאני צריך 15. לפחות 15. לפחות.

היו"ר, אמיר גילת: לא לפחות. עד. עד 15.

יואב גינאי: מה עד 15?

היו"ר, אמיר גילת: בידור אתה צריך להשקיע עד, אתה לא יכול להשקיע יותר כי אין לך סוגה עילית.

יואב גינאי: עד 15, כן, כן.

היו"ר, אמיר גילת: פחות 13.6, נשאר לך 1.4 מיליון.

יואב גינאי: כן, אוקיי.

היו"ר, אמיר גילת: שזה כבר מתחיל להכניס אותנו גם לשאלת האירוויזיון, פסטיבל הזה וזה.

יואב גינאי: בסדר. יכול להיות שאנחנו צריכים לרדת מחלק מההתקשרויות כאן.

היו"ר, אמיר גילת: אז תיכף נדבר על זה, רק תזכרו את הנתון הזה.

יואב גינאי: אני יודע.

היו"ר, אמיר גילת: שלפסטיבל הזמר ולקדם אירוויזיון ויום העצמאות, נשאר להכל ביחד משהו כמו 1.6.

דוד חיון: אבל אולי נעשה את זה בהפקה פנימית.

היו"ר, אמיר גילת: נכון, נכון, זה מחזק את העניין. זה לא הדיון עכשיו. הלאה. יש עוד משהו צבוע?

יואב גינאי: לא.

היו"ר, אמיר גילת: לא, אוקיי.

יואב גינאי: יש לנו סאטירה.

היו"ר, אמיר גילת: סאטירה נשאר לנו 6%. תתרגם את זה לכסף.

יואב גינאי: נראה לך שקוראים לי ערן?

היו"ר, אמיר גילת: יושב ראש ועדת כספים יכול לעזור לנו.

דוד חיון: לא צריך להיות סמנכ"ל כספים בשביל לעשות 6% מ-75.

היו"ר, אמיר גילת: תעשו בינתיים בעוד אני מדבר.

דוד חיון: זה בערך 4.5, 4.7, משהו כזה.

היו"ר, אמיר גילת: ונשאר לך גם פיתוח, אז הפיתוח זה מה שסיפרת לנו בדרמה? זה לחוד?

יואב גינאי: לא. פיתוח הוא פיתוח חדש. מה שעשינו בדרמה כבר פיתחנו. אני אומר שאני רוצה להפיק דרמות שהן פרי פיתוח מ-2013, אוקיי?

היו"ר, אמיר גילת: הבנתי. ו-4% כמה זה מ-75?

יואב גינאי: 4.5.

היו"ר, אמיר גילת: 4.5? הפער בין 4.5 ל-6 זה 0.2-?

דרור קבלרו: לא, 6% זה 4.

היו"ר, אמיר גילת: 4.7 אמרנו.

דרור קבלרו: 4.5.

היו"ר, אמיר גילת: נו, ו-4% כמה זה?

דרור קבלרו: 3.

היו"ר, אמיר גילת: אז לפיתוח יש לך 3 מיליון, יואב.

דוד חיון: מה זה פיתוח? אני לא יודע, בשנת 2013 הם לא עשו כלום בפיתוח. מה, סתם לזרוק פיתוח?

יואב גינאי: למה אתה אומר שלא עשינו כלום?

דוד חיון: אתם ביקשתם לדחות את זה.

יואב גינאי: ממש לא נכון.

דוד חיון: ועוד איך. אנחנו החלטנו שאתם לא מוציאים על פיתוח ב-2013 כי אמרתם שאתם לא מסוגלים לעשות את זה. המנכ"ל אמר את זה.

יואב גינאי: בואו נעשה סדר.

דוד חיון: אתה לא היית בישיבה הזו, אתה היית בחו"ל אז.

יואב גינאי: אוקיי, אז תן לי להסביר לי מה קרה עם הפיתוח בשנת 2013. הפיתוח, על פי ועדת התוכן ועל פי מה שהודרכנו לעשות, היה ליצור תכנית של פורמטים שתוצג לציבור. לא דובר על פיתוח במובן הקלאסי. כלומר, מתן

פיתוח לתסריטים שמתוכם יציעו, אלא דובר על פורמט מיוחד שייתן לציבור את ה - - -

היו"ר, אמיר גילת: נו, אז איפה התכנית הזאת של הפיילוטים לשידור?

יואב גינאי: התכנית של הפיילוטים לשידור לא נמצאת, היא לא קרתה.

היו"ר, אמיר גילת: למה?

יואב גינאי: היא לא קרתה משום ש - - -

היו"ר, אמיר גילת: הרי דיברתם שאתם רוצים לדחות את זה משנת 2013 לשנת 2014.

יואב גינאי: בסדר.

היו"ר, אמיר גילת: אז תעשו אותה. הנה, בתקציב הפיתוח של 2014.

יואב גינאי: אם אני אוכל לעמוד בה, לעשות את זה, אז בסדר. כלומר, לא מדובר פה על פיתוח שהוא פיתוח קלאסי.

היו"ר, אמיר גילת: פיתוח זה שידור. גם אין טעם כרגע להשקיע בפיתוח קלאסי, כי אנחנו יודעים. מה שלא אמרתי בתחילת הישיבה, כי אני לא רוצה לחזור על עצמי כמו תוכי.

יואב גינאי: שמה?

היו"ר, אמיר גילת: שאנחנו היום בדילמה ובאחריות ציבורית איך להשקיע את ה-90 מיליון. אני אגיד את זה עוד פעם, שכולם יהיו מסונכרנים. כשעשינו את התמהיל הזה והתחלנו את הדיונים בחודש יולי, הייתה מציאות שהנחת העבודה הייתה שאנחנו לא יכולים להרשות לעצמנו להניח שיש אופק מעבר לשנת 2014. זה לא אומר שאין אופק, זה אומר שהנחת העבודה הייתה שאנחנו צריכים לקחת בחשבון אפשרות של שינויים ברשות השידור בשנת 2014. בחודשיים שחלפו השתנתה הערכת העבודה והיום כולם מסכימים, מהשר הממונה ומטה, בשנת 2014 הנחת העבודה היא שרשות השידור ממשיכה לתפקד במתכונתה הנוכחית. ולכן, יש את ההחלטה על תכניות בעלות ערך ציבורי ארוך טווח, שתיכף אני אחזור אליהם. מפני שגם אם היום אנחנו מאשרים תכנית, אנחנו לא יודעים,

לרבות דרמה ותעודה, שזה מהכבד אל הקל, שזה זמן הפקה ממושך יותר, אם אנחנו עכשיו מוציאים קול קורא לדרמה, אנחנו לא יודעים או לא יודעים בוודאות, האם תהיה לדרמה הזאת פלטפורמה שידורית שהיא במציאות של היום. יכול להיות שעד שהדרמה הזאת תהיה מוכנה, תהיה פלטפורמה שידורית אחרת. ולכן מתוך האחריות הציבורית, קבענו את הכלל במליאה שהפקות שמאושרות עכשיו יהיו בעלות ערך ציבורי ארוך טווח.

יואב גינאי: אבל מה הקשר לפיתוח לא הבנתי.

היו"ר, אמיר גילת: מה יש לך לפתח אם - - -

יואב גינאי: הרי בטלוויזיה - - -

היו"ר, אמיר גילת: שנייה, תן לי רק לסיים את העניין הזה ואז נחזור לפיתוח, כי כבר התחלתי משהו אחר.

יואב גינאי: לא, אבל אני אומר אין קשר, זה בדיוק אותו דבר מה שאתה אומר.

היו"ר, אמיר גילת: שנייה. אני אומר, הייתי צריך להגיד את הדברים האלה בהתחלה - - -

יואב גינאי: לא, אבל פיתוח - - -

היו"ר, אמיר גילת: אני אחזור לפיתוח, עזוב את זה. רק שכולנו נהיה מסונכרנים עכשיו על הערך ציבורי ארוך טווח, כי גם זה יחזור. ולכן שינינו את הערכת העבודה לאור השינויים שחלו, הקמת ועדת לנדס, הערכה שהממצאים לא יישומו עד 1 בינואר, נגיד את זה ככה, ולכן שינינו את הערכת העבודה. יחד עם זאת, האחריות הציבורית שלנו מחייבת אותנו ככה: פעם אחת החוק אומר לנו – אתם חייבים להשקיע 90 מיליון. לא חשוב מה, אתם חייבים להוציא, לשפוך, אני אומר את זה ככה בגסות – 90 מיליון שקלים. פעם שנייה, אנחנו לא יודעים, כשההפקות האלה יהיו מוכנות, איזו פלטפורמה שידורית תהיה. ולכן באה ההחלטה על ערך ציבורי ארוך טווח, כלומר תכניות שיש להן חיי מדף ארוכים ולא חיי מדף קצרים. כלומר, גם ברציונל שרשות השידור או הישות החדשה, אם תהיה כזו, משנה פניה – שאנחנו נפיק עכשיו רק תכניות שאנחנו יודעים שכל ישות של רשות ציבורית באשר

תהיה מ-2015, תוכל לקלוט את החומרים האלה. ולכן באה ההחלטה על ערך ציבורי ארוך טווח. הדבר האחרון שסייגנו בישיבה האחרונה או לפני האחרונה, זה שבגלל הנחת העבודה הזאת שאנחנו צריכים להמשיך לתפקד גם ב-2014, אנחנו כן נצטרך להשקיע סכום מסוים, לשחרר סכומים, נפתחה הדלת - קראנו לזה - להשקיע גם בתכניות שהן רלבנטיות לשידור ב-2014, כדי לשמור על רצף השידורים האחרים. אז זה לגבי ארוך טווח, עם ההחרגה של שנת 2014 בגלל השינוי בהערכת העבודה, אבל עדיין הכיוון העיקרי הוא צמוד להחלטת המליאה: אנחנו מאשרים תכניות בעלות ערך ציבורי ארוך טווח, עם פזילה לזה שאנחנו צריכים גם לשמר את לוח השידורים בשנת 2014. עכשיו לגבי הפיתוח.

<u>יואב גינאי:</u> אוקיי, אני יכול לומר משהו לגבי הפיתוח? נושא הפיתוח אינו סותר את מה שאתה אומר, כי בעצם כשאתה מדבר על ז'אנרים כמו דרמה או תעודה, יש הצעות שמגיעות לשולחננו גם במסגרת קול קורא שדורשות פיתוח. כלומר, הן דורשות פיתוח משום שאנחנו רוצים לראות האם אכן יהיה לנו שווה להשקיע בהן או לא להשקיע בהן.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> באיזו שנה?

<u>יואב גינאי:</u> אני לא יודע באיזו שנה. אבל חלק מהדרמות שאנחנו נשקיע בהן היום את הכסף, או רוב הדרמות, לא יעלו לשידור בשנת 2014.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> נכון, לכן אני לא חושב שצריך להשקיע בפיתוח.

<u>יואב גינאי:</u> זה אותו דבר, כי מה זה פיתוח? פיתוח נותן לנו בעצם פרמטר נוסף לבדוק האם הדבר הזה שווה או לא שווה. עכשיו, פיתוח שווה לרשות מבחינת ההשקעה.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> אני רוצה להבהיר, אתה מוציא עכשיו קול קורא לפיתוח, נכון?

<u>יואב גינאי:</u> לא, לא, לא. כאן הטעות שלך. אני מוציא קול קורא ואני מקבל דרמה שנראה לי שהפוטנציאל שלה הוא מאד מאד גדול והוא חשוב, ואנחנו ככה עובדים אגב עם רוב הזכיינים. ואז אני שולח את אותו מפיק לפיתוח, ונותן לו סכום קטן - - -

היו"ר, אמיר גילת: כמה זמן זה הפיתוח?

יואב גינאי: שלושה חודשים. אני נותן לו סכום של בין 50,000 עד 70,000 שקלים, הוא חוזר אלי עם הצעה מפותחת, ואז אני בודק האם - - -

היו"ר, אמיר גילת: בסדר, בסדר, הבנתי. אם זה שלושה חודשים זה בסדר

יואב גינאי: משהו כזה. זה הרעיון.

היו"ר, אמיר גילת: אבל עדיין אנחנו מחזירים אתכם ל - --

יואב גינאי: בוא רק נדייק עם המושגים. הכוח בדרמה וגם בתעודה זה מסלול מאד מסוים ומאד ברור - - -

היו"ר, אמיר גילת: אם זה שלושה חודשים, זה אותו דבר.

יואב גינאי: שלושה חודשים ובסכומים של 50,000 שקלים.

היו"ר, אמיר גילת: בסדר, אבל עדיין אנחנו מבקשים את הרעיון שהיה בשנת 2013, של פיילוט - - -

יואב גינאי: זה סיפור אחר. אז אולי לא נקרא לו פיתוח? אולי נקרא לו פורמט לשידור שמציע פורמטים לציבור.

היו"ר, אמיר גילת: פיילוטים לשידור, בסדר. אבל אין לך אותו, נגמר לך הכסף.

יואב גינאי: בסדר.

היו"ר, אמיר גילת: זה מתקציב הפיתוח. שריינו את זה, גם לאור הדיווח שלכם שאתם מבקשים לדחות את זה בשביל - - -

יואב גינאי: בסדר, אוקיי, אז אנחנו לא - - -

דוד חיון: הם ביקשו לדחות כי הם הגיעו להבנה שהם לא יספיקו לממש את זה, לחתום את זה.

היו"ר, אמיר גילת: נכון, אז הפעם תתחילו עם זה.

דוד חיון: אחרי שעזרנו להם להבין את זה.

היו"ר, אמיר גילת: טוב, הלאה. זה מה שמסומן?

יואב גינאי: זה מה שמסומן, כן.

היו"ר, אמיר גילת: טוב. זאת אומרת, אני מסכם: יש לנו בדרמה מחויבות ל-4 מיליון, כשנשארו לנו 13 מיליון. בתעודה יש לנו מחויבות ל-10 מיליון כשנשארו לנו 11 מיליון, בערך, קצת עיגלתי פה. ובידור ותרבות, יש לנו מחויבות ל-13.6 מיליון, ונשאר לנו 2 מיליון לקולות קוראים, ואפילו פחות. 1.6 לדעתי.

יואב גינאי: אני רוצה רק לחדד את נושא המחויבות. אני חושב שהמושג מחויבות הוא לא מדויק. אנחנו בעצם צבענו את זה ל-2014, אני לא יודע, אני אשמח אם תסביר לי, האם יש פה מחויבות באופן ברור וחד משמעי, או שאנחנו יכולים לומר שבשל המצב או החלוקה השונה, אנחנו יורדים מהפקה מסוימת.

ליאת בלום: תלוי מה כתבת למפיק. איזה תשובה ניתנה למפיק במסגרת הקול הקורא.

היו"ר, אמיר גילת: רגע, שנייה, ליאת, אני לא רוצה לקחת את זה לפסים משפטיים. אני רוצה לקחת את זה לפסים - - -

יואב גינאי: לא, אבל זה - - -

היו"ר, אמיר גילת: לא, אבל חשוב לי יותר מהמשפטי, עם כל הכבוד למשפטי, הנושא הניהולי. עזוב רגע את הבעיה המשפטית, מה מונע ממך עכשיו להחליט שזה מה שאתה רוצה ותלך עם זה וזהו. אני לא אומר שאי אפשר לעשות תיקונים ושינויים וזה - - -

יואב גינאי: אני אגיד לך בדיוק, לאור הערכה - - -

היו"ר, אמיר גילת: רגע, רגע, תן לי רק להדגיש. פעם אחת ולתמיד שהרשות תתכנן את עצמה מראש.

יואב גינאי: היא לא יכולה אבל. ברגע שאנחנו לא - - -

היו"ר, אמיר גילת: רגע, אבל תן לי רגע. אבל אתה עוד לא יודע מה לענות. פעם אחת שיהיה תכנון ארוך טווח ואני מדבר על שנה, על 2014, ובואו נחליט עכשיו, באוקטובר, זה מאוחר מדי, אבל בואו, טוב מאוחר מאשר לעולם לא. להחליט באוקטובר 2013, איך הנהלת רשות השידור רוצה להשקיע את הכספים שלה בשנת 2014. למה עוד פעם נראה, וכן מחויב, ולא מחויב.

יואב גינאי: אני אגיד לך בדיוק, משום שכשאנחנו מדברים על תכנית, כפי שאתה, ואני מצטט, זה ציטוט שיש ויש לנו חילוקי דעות עליו, על תוכן ארוך טווח או ערך ארוך טווח. כשאתה מדבר על תכניות בידור, כגון תכנית חיילים לדוגמא, שהוטלה עלינו על ידי המוסדות, מבחינת המוסדות - - -

היו"ר, אמיר גילת: ב-2012.

יואב גינאי: ב-2012, לא חשוב. ברגע שאנחנו מדברים על 2014, בדברים מהסוג הזה אני לא יודע אם יהיה לה ערך ארוך טווח או לא יהיה לה ערך ארוך טווח, אולי שווה לעשות שיקול נוסף לגבי החלטת המוסדות בנושא הזה ולראות.

היו"ר, אמיר גילת: עכשיו, מה שאתם מוציאים, עכשיו זה הדיון.

יואב גינאי: אז אנחנו דנים בזה.

היו"ר, אמיר גילת: יפה, אז תעלו את זה.

יואב גינאי: אז אני אומר. אני חושב - - -

יוני בן מנחם: אני מסכים איתך, תעלה את זה. אם זה ערך ציבורי ארוך טווח, אז אפשר - - -

יואב גינאי: אני חושב שתכניות כמו המצעד של המדינה, אולי אפשר לעשות אותה כתכנית קליפים פנימית לדוגמא.

היו"ר, אמיר גילת: בבקשה.

יעקב נווה: אני חושב כמוך יואב, בעניין הזה.

יואב גינאי: ותכנית חיילים שיתכן שניתן לשלב את הנושא של החיילים ברצועות יומיות שאנחנו מתכננים לדוגמא. אלה תכניות שאולי שווה לפנות אותם לדברים אחרים, אני לא יודע.

היו"ר, אמיר גילת: אין לי בעיה, רק בואו נחליט על זה עכשיו. רגע, רק תיקחו בחשבון - - -

יואב גינאי: כן, אבל השאלה היא עד כמה הנושא של ערך ציבורי ארוך טווח הוא רלבנטי לשנת 2014. זאת שאלה.

היו"ר, אמיר גילת: רלבנטי מאד. יש החלטת מליאה. הוא רלבנטי.

יואב גינאי: שמה?

היו"ר, אמיר גילת: אני אסביר.

יואב גינאי: שלא להעלות תכניות כאלה?

היו"ר, אמיר גילת: תקשיב רגע, אנחנו לא עובדים לפי גחמות, אנחנו עובדים לפי חוק ונוהל, אוקיי? עכשיו, החוק אומר לך – אתה בשנת 2014 צריך לשדר X שעות של הפקות סוגה עילית. אם יש לך מספיק, אז אתה לא צריך, אז תשתמש בתחמושת שיש לך, במלאי שיש לך – 75 שעות או כמה שזה יוצא, אז אתה לא צריך. אז הכל ארוך טווח. אני אומר אם אתה עכשיו במצב שאין לך מספיק עכשיו למלא סוגה עילית בשנת 2014 בשביל לשמר את המסך ב-2014, אז אתה כן צריך להפיק עכשיו תכניות שהיו סוגה עילית ל-2014, נכון?

יואב גינאי: זה לא קשור לסוגה עילית. זה קשור, לא כל דבר שהוא סוגה עילית-. לא, בוא אני אומר את זה אחרת: לא כל דבר שהוא לא סוגה עילית הוא לא ארוך טווח. אוקיי, לצורך העניין?

היו"ר, אמיר גילת: בסדר. בוא נגיד שבדרך כלל סוגה עילית זה ארוך טווח. דרמה ותעודה - ארוך טווח. נכון?

יואב גינאי: בדרך כלל.

היו"ר, אמיר גילת: בדרך כלל, נכון.

יואב גינאי: לא תמיד.

היו"ר, אמיר גילת: לא תמיד.

דרור קבלרו: גם לשירים. עוד להיט זה לפני 30 שנה ויש לו ערך היום שרואים אותו.

יואב גינאי: גם לשירים, נכון.

היו"ר, אמיר גילת: עוד פעם, אני רוצה להסביר עוד פעם את ההגדרה של - - -

יואב גינאי: אם אתה מביים היום קליפ ל - - -

דוד חיון: אז אתם לא מבינים את ההגדרה, אם ככה.

היו"ר, אמיר גילת: שנייה רגע, אני רוצה להסביר את ההגדרה של ערך ציבורי ארוך טווח. את הרציו שלה הסברתי. פעם אחת אנחנו צריכים לשפוך כסף ופעם אחת אנחנו לא יודעים על מה אנחנו שופכים, איזה פלטפורמה. ואני בכוונה עוד פעם מדבר בבוטות, כדי שזה יסבר את האוזן. אנחנו חייבים השנה להוציא 90 מיליון שקלים. הרי במצב שלא היה חוק, קרוב לוודאי שהיינו אומרים רגע, אנחנו רוצים עכשיו להוציא כסף במשורה. לא 90 מיליון אלא 20 מיליון, כי אנחנו לא יודעים מה קורה בשנת 2014, ואולי לא היינו מוציאים אפילו בכלל. ואולי לא היינו מוציאים על דרמה, כשאנחנו לא יודעים איזו פלטפורמה שידורית יש לרשות השידור בשנים 2015, 2016, 2017. אבל החוק אומר לנו אתם חייבים להוציא 90 מיליון. אז עכשיו אנחנו, נציגי הציבור, אומרים אוקיי, אנחנו רוצים לגלות אחריות וקבענו שאנחנו נוציא כספים רק על דברים שיש להם חיי מדף ארוכים. קרי: שגם אם רשות השידור משנה את אופייה, יהיה איפה לשדר את התכנים האלה, שאנחנו מחויבים, עוד פעם, להוציא עליהם כסף. זה דבר אחד. דבר שני, אתה צריך למלא לוח שידורים בשנת 2014, כולל X שעות של שידור ראשוני סוגה עילית. זה עוד נתון שהוא בחוק, זה לא אני המצאתי, זה החוק. אמרתי קודם את כל המתמטיקה במבוא. זה דבר שני.

עכשיו, אני אתן את הדוגמא שדיברנו על זה, של ההפקה, אני לא אכנס כאן לשמות, אבל יש הפקה בסאטירה, שהיא תכנית אולפנית, שאתה דיווחת, שאנשי פאנל מדברים מדי שבוע על אירועי השבוע. זו דוגמא מובהקת לתכנית שאין לה חיי מדף ארוכים, כי אורך חיי המדף שלה הוא שבוע, כי מדברים על אירועי השבוע. עכשיו, אומרים שניקוי ראש או עוד להיט זה תכניות שעד היום צופים בהן, אבל צופים בהן לא בגלל שהן רלבנטיות להיום. צופים בהן מטעמים נוסטלגיים. זה לא שהיום מישהו היה עושה לפני 10 שנים את ניקוי ראש ואמר אוקי, אני אעשה את זה כי בשנת 2013 יהיו חברה שירצו לראות את זה בלילה. זה לא הסיבה שאנחנו היום רואים את זה.

יואב גינאי: כשאתה עושה סרט תעודה - - -

היו"ר, אמיר גילת: רגע, רגע.

יואב גינאי: כשאתה עושה סרט תעודה על האינטרנט בשנת 2013, האם הוא רלבנטי בעוד 20 שנה? לא בטוח.

היו"ר, אמיר גילת: אני לא מדבר על 20 שנה, מדברים על 3-4 שנים.

דוד חיון: מי מדבר על 20 שנה? אנחנו מדברים על מקרה שרשות השידור תיסגר. אני אומר לך מה היה במליאה, רשות השידור תיסגר עוד שנה-שנתיים, ועוד שנתיים צריך לשווק את המוצר ולא להשאיר את הכסף על המדף. לא מדברים על עוד 30 שנה.

יואב גינאי: אבל אלה הפקות שאמורות להיות לשנת 2014, זה לא הפקות שאמורות להיות לעוד הרבה זמן.

היו"ר, אמיר גילת: איזה הפקות?

יואב גינאי: הפקות סאטירה למשל.

היו"ר, אמיר גילת: נו, בסדר, רגע.

דוד חיון: תלוי איזו סאטירה.

יואב גינאי: כל סאטירה שהיא.

היו"ר, אמיר גילת: רגע, יואב, החלטת המליאה המקורית אמרה ערך ציבורי ארוך טווח, נקודה. הגדרנו את זה. בישיבה הקודמת אמרנו, מכיוון שצריך לשמר לוח גם בשנת 2014, זה הנתון היחיד שהשתנה, שאנחנו צריכים לשמר לוח גם בשנת 2014, אז אנחנו אומרים אוקיי, חלק מהכסף, אנחנו ערים לזה שיתכן, יתכן שצריך, לא בטוח, אולי יש לך מספיק בתחמושת. אני חושב שלא, אבל אתם לא חייבים להוציא. כדי לעמוד אלף בחוק, זה מה שמעניין אותנו מעל הכל, החוק של 75 ראשונים, שהוא גם עולה השנה, אגב. אז יכול להיות שאין לכם מספיק. אז אתה צריך להפיק עוד מיקס. זה הליך מואץ סוגה עילית ל-2014, זה פעם אחת. ואחר כך, עם הכסף שנשאר לך, אז אתה צריך לראות אם יש לך מספיק לשמר את המסך או לא, אם יש לך מספיק בהפקות פנימיות או לא. אבל זה דיונים שלא צריך לנהל פה.

יואב גינאי: אוקיי. אז ההצעה שלי היא כזאת. שתי התכניות – המצעד של המדינה ותכנית החיילים, לפנות את הסכומים האלה, כרגע משום שאנחנו, שוב אני אומר, יתכן שאנחנו גם נצטרך במהלך השנה - - -

היו"ר, אמיר גילת: עזוב יתכן במהלך השנה. בוא נסגור עכשיו.

יואב גינאי: ככל שנצטרך.

היו"ר, אמיר גילת: לא, בואו נסגור, בהנחה שלא נצטרך.

דרור קבלרו: אני לא כל כך מבין, סליחה שאני שואל, למה אנחנו מפנים את הכסף מהתכניות האלה? לתכניות אחריות שיש להן ערך ציבורי ארוך טווח? זאת הכוונה?

דבורה הנדלר: למשל תכניות מורשת.

דרור קבלרו: זה תכניות שלמדנו עליהן ופיתחנו אותן.

היו"ר, אמיר גילת: אני לא זוכר שאני ביקשתי לפנות את הכסף, יואב מציע את זה מיזמתו.

יואב גינאי: לא, לא, אני אומר - - -

נמרוד לב: למה להוריד את המצעד?

יואב גינאי: תראו, אם המצעד - - -

יעקב נווה: יואב, תמיד אפשר לפתח את המצעד. זה גם דברים שקשורים לסוגה עילית. אני בעד להשאיר את זה כפי שזה ואפשר לפתח את זה ותגישו הצעות לגבי המצעד. חלק מזה זה הקליפים. בכסף שנשאר לגבי המצעד, בעצם המצעד יכול להיות - - -

היו"ר, אמיר גילת: למה אתה רוצה עכשיו להוריד את זה? זה קולות קוראים שיצאו כבר בשנת 2013, גם המצעד וגם החיילים, אז למה להוריד את זה?

יעקב נווה: תשאיר את זה.

נמרוד לב: עזוב את זה. (מדברים ביחד)

היו"ר, אמיר גילת: טוב, זה נשאר ככה בינתיים, אין סיבה לשנות את זה. הלאה.

יואב גינאי: אוקיי. מה הלאה? מה להמשיך?

היו"ר, אמיר גילת: תמשיך.

יעקב נווה: מה יש להמשיך?

היו"ר, אמיר גילת: עכשיו לגבי מורשת וילדים. מה שאנחנו סימנו עכשיו זה ז'אנרים. לא צבענו פה סכומים ספציפיים למורשת וילדים. והמורשת היה תת תקצוב בשנת 2013, תיקנו את זה קצת. אוקיי, בבקשה, דבורה, את רצית להעיר על זה.

דבורה הנדלר: אלף הייתה לי הערה ליואב, שאני חושבת שיש לזה ערך ציבורי ארוך טווח. פורמט שיכלו לקנות, תכניות שנוגעות ל - - -

יואב גינאי: ללא ספק. יש לנו בהצעות שלנו סדרת תעודה שעוסקת במסורת ישראל.

היו"ר, אמיר גילת: איפה בתעודה?

יואב גינאי: בהצעות עתידיות, קולות קוראים.

היו"ר, אמיר גילת: אה, לפרסם קולות קוראים.

יואב גינאי: כן. בנושא מסורת ישראל. זה פתוח.

מוריה לפיד: אבל קולות קוראים לוקחים המון זמן. זאת אומרת יש המון הפקות שכבר הגשנו שאנחנו רוצים לעשות אותן.

יואב גינאי: אבל אנחנו מחויבים ל-80% קולות קוראים, אנחנו חייבים לעמוד במכסה הזאת.

מוריה לפיד: סבבה, אז צריך להוציא כמה קולות קוראים, אבל שזה יזוז, כי הקול קורא הקודם שהוצאנו לפני שנה וחצי עוד לא חתמו איתו הסכם אפילו.

ליאת בלום: איזה קול קרוא זה? בסדר, אבל הוא ייחתם השנה.

מוריה לפיד: סבבה. שנתיים אחרי שמוצאים חותמים, ואז שנתיים אחרי שהם עושים, זה יוצא הפקת מורשת פעם בארבע שנים.

היו"ר, אמיר גילת: איפה הוא בדיווח שלכם פה?

יוני בן מנחם: זה בשנת 2013 זה לא בשנת 2014.

יואב גינאי: זה ב-2013 מקדש מאה.

היו"ר, אמיר גילת: עולה לשידור ב-2013?

ליאת בלום: לא, נחתם. ייחתם בעוד שבועיים.

היו"ר, אמיר גילת: זה לא רלבנטי לעכשיו.

יואב גינאי: לא, אתה שאלת על נושא מורשת.

היו"ר, אמיר גילת: איך אתם מתכוונים וכמה אתם מתכוונים לשים על מורשת?

יואב גינאי: כפי ששמתם לב, יש לנו שתי דרמות משה רבנו וחיי דוד, שתיהן דרמות שעוסקות בנושאים תנכיים, ובהחלט משיקות לדבר הזה. אנחנו רוצים להציע קול קורא בנושא מסורת ישראל, סדרת תעודה בנושא מסורת ישראל, הצעות חופשיות שמפיקים יציעו בכל נושא שהוא. אנחנו רוצים להוציא קול קורא בנושא משפחה, ילדים והדרכות, לגבש אותו בצורה יותר - - -

היו"ר, אמיר גילת: מה, אולפן?

יואב גינאי: לא, לא, לא. אני חושב שזה יהיה סוגה עילית. אנחנו רוצים סדרה שתעסוק בכל הנושא - --

ליאת בלום: ילדים משפחה יהיה סוגה עילית?

יואב גינאי: כן, בקול קורא, כן.

ליאת בלום: לא, אני שואלת, עזוב את הדרך. זה יהיה סוגה עילית?

היו"ר, אמיר גילת: אבל את זה הגשתם ללוח של שנת 2014.

דוד חיון: איך משפחה סוגה עילית? לפי מה? תעודה? מה?

ליאת בלום: תעודה. לא, כי אמרת יענו על שאלות וכאלה. כמגזין?

יואב גינאי: לא, לא כמגזין. אנחנו רוצים שזו תהיה סדרה שתעסוק בנושאים פסיכולוגיים, בנושאים של ילדים, בנושאים של אוכלוסיות - - -

ליאת בלום: בסדר. לא אמרת תעודה, אז לא הבנתי.

דוד חיון: תעודה, תעודה.

היו"ר, אמיר גילת: טוב, הלאה.

דבורה הנדלר: רגע, רק הערה קטנה.

יואב גינאי: אני רק רוצה לחדד. אין לנו על פי החלוקה שלכם סקציה למסורת ישראל ולילדים. אז ברור שזה נופל או על תעודה או על דרמה.

היו"ר, אמיר גילת: יפה.

ליאת בלום: לא, צריך פה חלוקה נוספת.

נמרוד לב: אמיר, אני רוצה להגיד משהו בבקשה. אני חושב שיש פה איזו שהיא טעות מתמשכת שהולכת לאורך זמן. אנחנו ניסינו איזה שהוא משהו, אני חושב שהוא לא מוכיח את עצמו. צריך לתקן אותו חזרה, כחלק מהלקחים שאנחנו למדים לגבי שנת 2013, שבשנת 2013 אנחנו ראינו שיש פה שתי ... ... שכל הזמן צריכות לרוץ - - -

היו"ר, אמיר גילת: בדיוק בזמן.

נמרוד לב: אמיר, שכל הזמן צריכות לרוץ אחרי המערכת ולהתחנן בפניה, מכיוון שזה באמת נופל בין הכיסאות וזה לא בתחום אחריותן, ואני חושב שהדרך היחידה והנכונה לפתור את זה, מכיוון שאנחנו ברור לנו שמדובר בשני נושאים שהם חשובים והם מהותיים לשידור ציבורי, אני חושב שאנחנו צריכים לתקצב אותם בנפרד. אנחנו צריכים שיהיה בתחום אחריותן סכום מסוים שילך לדברים ספציפיים ולא שיהיו נדרשות כל הזמן לקבץ פירורים מפה ומשם.

היו"ר, אמיר גילת: במה זה סותר את מה שאמרתי?

נמרוד לב: אני לא שמעתי מה אמרת. יכול להיות שזה - - -

היו"ר, אמיר גילת: דיברת עם נווה. זה גם מפריע, וגם - - -

נמרוד לב: אלף אני לא תמיד סותר אותך. יכול להיות שעכשיו לא סתרתי אותך, וזה גם בסדר. אני חושב שכדאי להחזיר להן את החלוקה ויבוא לציון גואל.

היו"ר, אמיר גילת: אני אחדד את זה. אני אגיד מה שהתכוונתי להגיד לפני שקיבלת את רשות הדיבור. מה שסגרנו בפעם שעברה זה את התמהיל לפי ז'אנרים. אמרתי וגם אמרתי שילדים ומורשת זה לא ז'אנר. קבענו מה זה תעודה, כמה תעודה, כמה דרמה וכמה תכניות תרבות ובידור, שזה הכל סביב השונות. אתה יכול לקרוא לזה גם שונות.

דבורה הנדלר: שצבעת פה דרמת ילדים.

היו"ר, אמיר גילת: כן, זה 2013.

דבורה הנדלר: כן, שצבעת בעבר.

היו"ר, אמיר גילת: עכשיו מה שאנחנו צריכים לעשות, ואמרתי את זה גם כן ואני מצטרף למה שנמרוד אמר והוא מצטרף למה שאני אמרתי, והכל בסדר, זה שהנושא של מורשת ישראל למשל, היה בתת תקצוב בשנת 2013, ופתאום באוגוסט, או ביולי, אני לא זוכר מתי זה היה, גילינו שאין מספיק מורשת ישראל ונאלצנו לתקן את זה. אז עכשיו במקום לתקן במהלך השנה, אני רוצה שמראש נקבע מה הוא הסכום ומה הם הדברים, לא יודע, אפשר לקרוא את זה באחוזים, אפשר לקרוא את זה בתכניות, אפשר לקרוא את זה בזה, אבל בואו שיהיה לנו ברור שמתוך הכסף של ה-75 מיליון בעברית, מה הולך לנושא של מורשת ישראל, ולא בדיעבד, וחנוכה לא פורץ פתאום וראש השנה לא פורץ פתאום ול"ג בעומר לא פורץ פתאום. אפשר עכשיו הכל לעשות מה שרוצים.

יעקב נווה: מקבלים החלטות עכשיו?

היו"ר, אמיר גילת: כן, בוודאי.

יעקב נווה: אני מבחינתי מאשר את כל הדברים שהוצגו, מבחינתי. אני עברתי גם על הלוח. רק דבר אחד אני מבקש, מסך לא הוחשך. טוב, תודה. ביי.

דוד חיון: זה היה חזק.

היו"ר, אמיר גילת: שנייה. ואותו דבר לגבי ילדים ונוער, שאני מבקש לשים את הדגש. אני חושב שילדים, ואם תרצו ניכנס לזה עכשיו, אבל אני חושב שאנחנו צריכים לדבר על נוער, לא על ילדים. אז גם לדעת מראש כמה מהעוגה הולך לנוער. בבקשה, קובי.

קובי אוז: העניין שמטריד אותי, יכול להיות שאני מתפרץ לדלת פתוחה, אבל אני רק רוצה להיות בטוח. כשאנחנו מדברים על תכניות של מורשת ישראל, הן צריכות להיות תכניות שהן מאושרות על ידי המחלקה למורשת ישראל. זאת אומרת, זה לא יכול להיות משהו ממקום אחר שפתאום אומרים אה,

זה תכנית למעשה על מורשת ישראל. זה צריך להיות, האג׳נדה של מורשת ישראל צריכה להיות במחלקה שאחראית על מורשת ישראל. ואז כשאומרים נצבע ככה וככה, מורשת ישראל יכולה להגיד משהו במחלקת התעודה, אני מסכימה לקבל שהסרט הזה הוא מורשת ישראל וייקח מאיתנו ככה וככה תקציב. זאת אומרת הדבר צריך להיות ביד אחת, כדי שאפשר לדעת שזה מתרחש. כי מה קרה עד עכשיו? כל אחד צבע דברים שהם גבוליים ונתן להם את ההגדרה מורשת ישראל, ולא הייתה עין אחת שמסתכלת על הדברים ואומרת – זה התמהיל שאני רוצה להגיש השנה. ככה וככה תיעודי, ככה וככה תכניות יזומות, ככה וככה פרויקטים. ומה שאמרתי על מורשת ישראל אני מתכוון גם לילדים ונוער. זאת אומרת זה שצבענו מראש את התקציב, אבל אז מה שקורה אחר כך שזה נופל בין הכיסאות ובין השולחנות. כי זה אומר אני לוקח, זה אומר אני לא לוקח ואנחנו לא יודעים, אי אפשר להחזיק את זה. זה חייב להיות מרוכז בידיים של מנהלי המחלקות של הנושאים האלה. אבל לא ליצור מצב, כמובן צריך להגיד למנהלי המחלקות, לא ליצור מצב שזה שהתקציב יושב אצלם, הם לא עובדים בשיתוף פעולה עם אנשים אחרים, כי זה א׳ ב׳. לא רוצים לעשות משהו ש - - -

<u>דבורה הנדלר:</u> אמיר, תודה לקובי. אני עד היום לא הבנתי מה ההגדרה של מורשת ישראל, הרי הדברים אמורפים. אם יש איזו שהיא אפשרות לאפיין מה זה מורשת ישראל.

<u>נמרוד לב:</u> זה לא רק דת.

<u>קובי אוז:</u> רגע, מאחר שיש לנו מחלקה כזאת של מורשת ישראל ויש אנשים שממונים עליה, אני מניח שההגדרה נמצאת בידיהם. אם עכשיו אנחנו נפתח את הנושא הזה מחדש, סתם. יש אנשים שזו העבודה שלהם, הם מבינים בגבולות הגזרה, ואם יהיו לנו טענות או הערות עליהם, אנחנו בכוונה - - -

<u>היו״ר, אמיר גילת:</u> טוב, האם להנהלה יש הצעה כמצע לדיון עכשיו, איך לחלק את הכסף באופן שאנחנו נדע מראש, לאור הערותיהם של קובי, נמרוד, דבורה ואחרים, כמה הולך למורשת ישראל וכמה לנוער.

יואב גינאי: אני רוצה לומר שמאז ... ... אני חושב, יש לנו בהחלט, נושא מורשת ישראל קרוב לליבי - - -

היו"ר, אמיר גילת: עזוב את ההיסטוריה, אני מדבר על 2014.

יואב גינאי: לא, לא, אבל חשוב לציין את זה. ולכן אני חושב שדווקא יצירת גטו במובנים רבים היא לא נכונה. אני חושב שאם למשל איתי עושה סדרה על ארץ ישראל ויש בה פרקים שנוגעים למסורת ישראל, הוא לא צריך להביא אותה למחלקת הדת. או לחילופין - - -

דוד חיון: הוא צודק במאה אחוז.

יואב גינאי: תן לי רק לסיים. ויש לנו שתי דרמות שאחת עוסקת במשה רבנו והשנייה בחיי דוד, אלה דרמות.

נמרוד לב: אבל זה לא מורשת ישראל, זה דרמות.

יואב גינאי: זה כן מורשת ישראל.

מוריה לפיד: אז גם היהודים באים זה מורשת ישראל בעצם, כי קוראים לזה היהודים.

יואב גינאי: אז אני לא יודע מה זה מורשת ישראל.

נמרוד לב: זה דרמה, זה לא קשור. במקרה הנושא שלה קשור לנושא מורשת ישראל.

יואב גינאי: אז אני מסכים עם דבורה, תסבירו מה הכוונה.

קובי אוז: השאלה פה בסופו של דבר זה איך אנחנו מנסים, איך לכל דבר שאנחנו רוצים להתעסק איתו יש בעל בית אחד. זאת אומרת, אם המצב הוא כזה - - -

יואב גינאי: אין דבר כזה.

קובי אוז: רגע, שנייה.

יואב גינאי: אני אגיד לך למה, כי המחלקות מחולקות באופן היסטורי לא על פי הז'אנרים. כלומר, מחלקת הדת יכולה לעשות גם תעודה, ומחלקת הילדים עושה גם דרמה.

נמרוד לב: אז היא לא תהיה יותר מחלקת דת, היא צריכה להיות מחלקת מורשת ישראל.

יואב גינאי: יש לך מחלקות ז'אנר ויש לך מחלקות נושאיות, וזו חלוקה. אגב, אני הצעתי לשנות את החלוקה הזאת, החלוקה הזאת בעיני היא לא נכונה, אבל זה כבר דיון אחר.

קובי אוז: אני עוד פעם מנסה להבהיר את הנושא הזה בצורה ברורה. העניין הוא כזה, כאשר יש המון אנשים, שכל אחד מהם יש לו תפיסה אחרת של מה זה מורשת ישראל, אחד רואה את זה כדבר כזה, אחד רואה את זה כדבר אחר, אנחנו מייצרים משהו שהוא אמורפי, שקשה להחזיק אותו וקשה להסביר אותו לציבור. כי אחד יגיד שעדות ישראל זה מורשת ישראל, ואחד יגיד שמורשת קרב זה מורשת ישראל, ואחד יגיד שמסורת ודת זה מורשת ישראל. כל זה יכול להיות נכון - - -

יואב גינאי: ועל זה גם לציבור יכולה להיות בעיה.

קובי אוז: אני לא מתווכח עם העניין הזה, אני מתווכח רק עם העניין שזה בסופו של דבר צריך להיות בן אדם אחד שאמור לטפל בעניין הזה, שיצא ככה וככה כסף, אלה גבולות הגזרה של מורשת ישראל שהגדרנו, אם יש דבר שנקרא היהודים באים ורוצים להביא אותו מהתקציב של מורשת ישראל, לא יכול להיות מצב שזה פתאום נגגס מאיזה שהוא כיוון. יכול להיות שאני לא יודע מה, שידורי הספורט יגידו שהמכבייה זה מורשת ישראל, כי ישראלים ויהודים משתתפים בזה. אני אומר בסך הכל בסופו של דבר, אני, בתור מישהו שבוועדת תוכן, אני רוצה שאני אוכל להרים טלפון לבן אדם אחד ולהגיד לו תסביר לי איך זה קשור למורשת ישראל. בן אחד. שלא יגיד לי, לא, לא, זה הוא חשב שזה קשור למורשת ישראל. בלי קשר, לא איכפת לי מי הבן אדם, אבל בסופו של דבר כל נושא כזה צריך להתנקז לבן אדם אחד, שאנחנו יכולים לקבל ממנו תשובות, הוא יכול להגן על העניין הזה. כאשר יש כל מיני אנשים, מה שקורה כרגע, ובגלל זה אנחנו לא מצליחים לייצר איזו שהיא השפעה בתור ועדת תוכן, בגלל שכל אחד שולח אותנו למישהו אחר ואומר – אבל ההוא עושה את זה. אבל זה סאטירה, ואז נוצרים כל

מיני דברים מוזרים כמו מורשת ישראל שהיא סאטירה, ומורשת ישראל שהיא ספורט ומורשת ישראל שהיא אני לא יודע מה.

יואב גינאי: קובי, אני רוצה להגיד לך משהו שהוא חשוב. קודם כל אמרת דבר שדווקא משמח אותי, משום שזה מראה שמורשת ישראל זה הרבה מאד דברים. אם אתה לא מגדיר בעצמך מה אתה רואה כמורשת ישראל, אז אף אחד לא יגדיר לך את זה. משום שאם כל אחד מאנשי התוכן רואה מורשת ישראל נניח בדרמה או בתעודה, אם למשל עושים סרט על הרמב"ם, זה מורשת ישראל? לטעמך, סתם? תשים את עצמך על הכיסא של איש ה - - -

קובי אוז: אחד יגיד לך שכן ואחד אחר יגיד לך שלא. זה לא קשור. בסופו של דבר אנחנו צריכים להיות במצב שיש אחד ACCUNTABLE, למורשת ישראל. הוא מחזיק את הצד של הדברים ואומר זה התמהיל, והוא מסוגל להגן עליו. כי יש לנו בתעודה משהו ויש לנו בדרמות משהו ויש לנו בזה משהו, ויש משהו בהפקות פנימיות, ועל זה אני מגיש. כשיש בן אדם כזה זה התפקיד שלו, הוא מקבל על זה משכורת ואנחנו יכולים לבוא אליו בטענות או לתת לו מחמאות.

נמרוד לב: רגע, שנייה, משפט אחד. סדרה על הרמב"ם שנעשית על ידי מחלקת דרמה או מחלקת תעודה או WHAT EVER, זה כמו סדרה על נער כזה או אחר שנעשית על ידי תעודה או דרמה, אבל היא לא שייכת למחלקת נוער. הנושא והמחלקה הם שני דברים שונים. זאת אומרת יש מישהו כמו שקובי אומר, הוא אחראי שהדבר הזה יקרה, שתהיה לו נראות ונוכחות, ויש נושא. הנושא יכול לבוא, תראה זה נושאים שיכולים גם לבוא בתוך דרמה, בתוך תעודה, זה נכון. או ספורט.

יואב גינאי: אתם אצלכם יכולים להגדיר - - -

נמרוד לב: אבל לא, אבל אתה לא מקשיב לי, יואב, לא הקשבת לי. תנסה להקשיב לי. אם אתה תעשה עכשיו סרט תעודה על ספורטאי גדול מהמכבייה בשנות ה-WHAT EVER, וזה יכול להיות בזה קצת מיהדות וקצת מספורט וקצת זה, אבל זה לא שייך לא למורשת ישראל ולא לספורט.

יואב גינאי: מה כן שייך למורשת ישראל? אז תגדיר לי מה כן, לא מה לא.

נמרוד לב: שתהיה לה את היכולת לעשות דברים, לדאוג שתהיה נוכחות לנושא הזה.

יואב גינאי: המכבייה זה משום שהוא סיפר - - - (מדברים ביחד)

קובי אוז: יש לך תחנת רדיו, לתחנת רדיו יש עורך, העורך הזה מחליט שאין ... גזרה. שירים כאלה יושמעו ושירים כאלה לא יושמעו. אותו דבר. עורך של נושא מורשת ישראל בתוך הרשות צריך להגדיר את תחומי הגזרה.

דבורה הנדלר: אולי למוריה יש.

היו"ר, אמיר גילת: כן, גם איתי רצה.

קובי אוז: אבל מוריה כבר קיבלה את העבודה, זה לא משנה. היא לא צריכה להיבחן על זה. זה הנושא שלה והיא צריכה להיות אחראית על הנושא שלה. זה הכל.

היו"ר, אמיר גילת: קובי, אם תרצו נעשה יום עיון שלם על מורשת ישראל, אבל בואו נתקדם.

דבורה הנדלר: אנחנו רוצים.

קובי אוז: זה מה שחסר לי, אני בדיוק אמרתי שחסר לנו יום עיון בנושא מורשת ישראל.

היו"ר, אמיר גילת: אז בואו נתקדם. איתי ומוריה.

איתי לנדסברג: אנחנו חוזרים לוויכוח שהיה לנו לדעתי לפני שנה וחצי בנובמבר 2011, האם החלוקה היא לפי ז'אנרים או לפי מחלקות. ויש ברשות השידור מבנה היסטורי של שלוש מחלקות לפי ז'אנרים: תעודה, דרמה, תרבות ובידור, ושתי מחלקות שמיועדות לקהלים מסוימים. מחלקת מורשת ישראל בזמנו קראו לה מחלקת הדת. ואז עלתה השאלה – איזו דת? רק היהודית? יש בישראל עוד דתות. ברגע שקראו לזה מורשת ישראל עם ההיסטוריה של מחלקת הדת, אז

לכאורה מדברים עכשיו אל הציבור הדתי בישראל. עכשיו תגיד לי – גם בתוך הציבור הדתי יש הרבה מאד אוכלוסיות של חרדים - - -

נמרוד לב: לא, לא, זה לא צריך להיות דתי. בפירוש לא.

קובי אוז: מה קשור מורשת ישראל לדתי?

איתי לנדסברג: אז אני אומר לך, בבקשה. אז אני אומר שההגדרה של האוכלוסייה שאליה מיועדת עכשיו המחלקה הזאת, זה דבר שצריך לדון בו.

נמרוד לב: כי העולם השתנה.

איתי לנדסברג: וכל זמן שזה היה מוגדר מחלקת הדת, אז היה ברור שזה שידורים לדתיים.

יואב גינאי: זה מה שאמרתי.

איתי לנדסברג: ברגע שזה מוגדר מורשת ישראל, אז אני אומר לך שסרט על הרמב"ם יכול להיות משודר גם לציבור החילוני וגם לציבור הדתי.

קובי אוז: אני אין לי ויכוח על זה.

איתי לנדסברג: בסדר, אז כן צריך לדון בזה. זה לא רק פתרון טכני של מי אחראי על מה.

קובי אוז: הדבר היחיד בסופו של דבר, אני רוצה להגיע למצב שאם אנחנו עובדים ביחד, אין מצב שמטשטשים אותנו. מטשטשים אותנו במובן של – זה זה ככה, ההוא אמר לי, זה לקח לי, זה יצא מכרז, זה לא יצא מכרז, היה קול קורא, לפני הקול קורא עשינו ככה. אנחנו לא מצליחים להגיע לאיזה שהוא מקום. אנחנו אפילו לא מצליחים לטעות איזה שהן טעויות אפילו. כל הטעויות נטעות בלי כוונה, וגם ההצלחות הן בלי כוונה. אנחנו צריכים להגיע למצב שאנחנו מייצרים דברים עם כוונה.

יואב גינאי: למה אתה מתכוון קובי? אתה יכול להסביר?

נמרוד לב: רגע, אני אומר כלקחים מהטעויות שהיו בשנת 2013, שבסופו של דבר גילינו שלא היה מספיק כסף שהוקצב לתכניות מורשת ישראל, אז אנחנו - - -

יואב גינאי: אבל זה המוסדות.

נמרוד לב: זה לא משנה. אני לא אמרתי מי ומה. יואב, הוויכוח הזה ממש מצחיק.

היו"ר, אמיר גילת: טוב, אני מבקש. נמרוד, נמרוד - - -

נמרוד לב: רגע, אני אומר אנחנו מבקשים - - -

איתי לנדסברג: אז לאיזה קהל מיועד מורשת ישראל?

נמרוד לב: לא לכולם. הבקשה שלנו (מדברים ביחד)

קובי אוז: רגע, אני רוצה לתת לך דוגמא.

נמרוד לב: ברגע שאני יודע שהכסף הולך לשם, אני יודע שזה יהיה מורשת ישראל.

קובי אוז: בוא אני אתן לך דוגמא, אוקיי? יש תכנית שמתעסקת כל יום שישי בעדות ישראל, שזה מביאים קובה ואומרים עיראקים זה קובה. בסדר? לא חשוב. עכשיו אפשר להיכנס לתוך הדבר הזה ולהגיד, עכשיו זה צבוע במורשת ישראל. עכשיו, למי אני פונה בשביל להגיד – תגיד לי, זה מורשת ישראל או לא מורשת ישראל? אני רוצה שאני אצטרך לפנות לבן אדם שאחראי על מורשת ישראל. הבן אדם הזה יגיד לי – הרמב"ם זה כן, תכנית על עדות זה כן, זה זה כן, וזה זה לא. אני צריך לדעת מי אחראי לאיזה כסף צבוע למורשת ישראל ומה ההגדרה של הדבר הזה.

איתי לנדסברג: אתה מדבר על העניין המנהלי. אני שואל אותך על העניין של התוכן.

קובי אוז: העניין של התוכן זה קהל.

איתי לנדסברג: לאיזה קהל? אם זה לכולם, אז אני שואל אותך מה ההבדל בין זה לבין מחלקת הדרמה או התעודה?

נמרוד לב: מכיוון שכשהכסף הולך למקום הזה, אנחנו יודעים שהיא תדאג שזה ילך למורשת ישראל, ולא כמו שהיה ב-2013, שגילינו שלא הלך כסף למורשת ישראל. זה נורא פשוט.

היו"ר, אמיר גילת: נמרוד, יש לי הצעה. חברה - - -

נועם שגב: נמרוד וקובי, אתם דיברתם על שני דברים, אחד זה כסף ואחד זה בן אדם לדבר איתו.

נמרוד לב: נכון, כן.

נועם שגב: אני אתחיל מזה שכסף הוא לא מטרה. זה שנותנים עכשיו למחלקה X או למחלקה Y 2 מיליון שקלים או 10 מיליון שקלים, אם אתם לא מגדירים מה אתם רוצים שהוא יעשה בכסף הזה, זה לא משנה. הבן אדם שאתה צריך לדבר איתו בעניינים האלה, לדעתי, מכיוון שמדובר פה בחלוקה היסטורית שלא ניכנס אליה, זה מנהל התכניות. הוא זה שלצורך העניין יגיד האם תכנית על עדות נחשבת ותכנית על הרמב"ם לא נחשבת. אבל אם המוסדות, לצורך העניין, יבואו ויגידו – אנחנו מציבים להנהלה יעד להביא X צופים בגילאי 12 עד 17, או תגדירו יעדים ברורים מה בעיניכם זה מורשת ישראל ומה אתם רוצים. לפי זה מנהל התכניות יידע לתקצב את זה, אם באמצעות המחלקה של מוריה, לצורך העניין בתכניות על ..., באמצעות המחלקה של איתי בסרטים דוקומנטריים, או באמצעות המחלקה של מוריה לסרטים דוקומנטריים.

נמרוד לב: המחלקה של מוריה מתוקצבת?

יואב גינאי: בוודאי.

נמרוד לב: בכמה הן מתוקצבות? אז בואו נדבר על כמה הן מתוקצבות. אז עזוב את כל הדיון הפילוסופי שהיה פה עד עכשיו. בואו נדבר כמה היא מקבלת וכמה היא מקבלת.

קובי אוז: אם העבודה היא רק של העורך הראשי, אז בשביל מה אנחנו צריכים מחלקת נוער ובשביל מה אנחנו צריכים מחלקת מורשת ישראל? אז יש לנו עורך ראשי וזהו.

יואב גינאי: יכול להיות שלא צריך.

קובי אוז: אבל אחד מהשניים. תבחר אחד, אתה לא יכול גם וגם. גם וגם זו דרך להתחמק, זו לא דרך לעשות עבודה.

היו"ר, אמיר גילת: קובי, קובי, שנייה רגע.

נמרוד לב: בואו נעשה מכולת: כמה היא מקבלת, כמה היא מקבלת.

היו"ר, אמיר גילת: נמרוד, קובי. לא, לא, אני מבקש, אל תנהלו לי את זה. תקשיבו רגע, יש לי הצעה שאני חושב שהיא הכי פרקטית בעולם, כי אתם יודעים שאני אדם פרקטי. אז בואו, את הדיונים האלה, מבנה ארגוני ואחריות, בואו נדחה. מה שאני רוצה עכשיו, שמענו כרגע מה הקולות הקוראים שיש. שמעתי שיואב דיבר על מה הוא רוצה להוציא, הוא אמר למשל שהוא רוצה להוציא קול קורא בנושא מורשת ישראל, נכון?

יואב גינאי: הנה, זה מופיע לך.

היו"ר, אמיר גילת: אז יפה. אז יכול להיות שכל הוויכוח הזה הוא לריק.

קובי אוז: סבבה, אז - - -

היו"ר, אמיר גילת: לא, רגע, לא, לא, תן לי רגע. תשמע בבקשה את מה שיואב רוצה להציע. אם הוא יגיד לך שהוא הולך לעשות שלושה קולות קוראים בנושא מורשת ישראל ואתה תרצה שישה, אז בואו נדבר על עוד שלושה. אולי מה שהוא יגיד מספק אתכם.

נמרוד לב: יש לי שאלה, סליחה רבותי, אני מבקש תשובה עליה. כמה כסף מתוקצבת המחלקה של מוריה?

היו"ר, אמיר גילת: לא, לא, זה לא הדיון. אני לא אסטה מהדיון. הדיון כרגע הוא הקולות הקוראים.

נמרוד לב: סליחה, סליחה, זה לא נכון.

קובי אוז: איפה הבעיה? אני אגיד לך איפה הבעיה.

נמרוד לב: הדיון הוא על חלוקה לשנת 2014.

היו"ר, אמיר גילת: לא, הדיון היום הוא קולות קוראים. אני בסעיף קולות קוראים.

קובי אוז: איפה הבעיה? הבעיה - - -

היו"ר, אמיר גילת: תקשיב רגע, אולי הוא יפתור לך את הבעיה.

קובי אוז: כן, אבל כל הקולות הקוראים האלה, אנחנו פרסמנו ככה וככה קולות קוראים. יש מסתבר עוד דרך להגיע לשידור, זה דרך ישירה. הדרך הישירה הזאת אוכלת את כל הכסף מהקולות הקוראים, ואז אנחנו מגיעים בלי קולות קוראים.

דוד חיון: אבל פתרנו את זה.

היו"ר, אמיר גילת: אבל קובי, זה לא נכון.

דוד חיון: זה 20-80. לא היית בישיבה.

יואב גינאי: זה 20 – 80.

נמרוד לב: אמיר, אני רוצה לדבר כמה הן מתוקצבות.

היו"ר, אמיר גילת: אתה לא תדע עכשיו.

נמרוד לב: למה?

היו"ר, אמיר גילת: כי אני הולך עם הספר עכשיו, אנחנו לא נסטה מהישיבה.

נמרוד לב: אז אני הולך.

היו"ר, אמיר גילת: תלך. יש סדר לישיבה ואמרתי את זה מראש. בואו נתמקד, סעיף א' - - -

נמרוד לב: אתה לא יכול לדבר איתי על מורשת ישראל, ואיך אתה אומר לי? אני לא רוצה להגיד לך כמה הם מקבלים. מה זה? איזה מן דיון זה, אמיר?

היו"ר, אמיר גילת: זה דיון שהוזמן במיוחד לדיון על הקולות הקוראים. אני היום יוצא מפה עם החלטה על הקולות הקוראים.

נמרוד לב: יופי, אבל בשביל להבין - - -

היו"ר, אמיר גילת: אבל שנייה רגע - - -

נמרוד לב: סליחה, סליחה.

היו"ר, אמיר גילת: אבל אתה סתם עכשיו מבזבז זמן.

נמרוד לב: לא, אתה סתם - - -

היו"ר, אמיר גילת: אתה תקשיב ליואב.

נמרוד לב: בשביל להבין את זה אני צריך לדעת גם כמה הן מתוקצבות.

היו"ר, אמיר גילת: לא, לא, אתה עכשיו תקשיב ליואב, תקשיב לי עד הסוף.

נמרוד לב: אני לא מבין את ההתנגדות שלך.

היו"ר, אמיר גילת: רגע, אז תקשיב לי עד הסוף.

נמרוד לב: לא ברור לי לגמרי.

היו"ר, אמיר גילת: אם תקשיב אתה תבין, אם לא תקשיב – לא תבין.

נמרוד לב: אבל אני הבנתי אותך, אבל אתה לא הולך איתי.

היו"ר, אמיר גילת: לא, אתה לא הבנת. לא. אני מבקש עכשיו שיואב יגיד את הקולות הקוראים שהוא מתכנן להוציא, אתה תשמע ממנו כמה מוקצב להפקות שהוא רוצה שיהיו באחריות מחלקת מורשת ישראל, ואחרי זה, אם יהיו לך השגות, אז תגיד אותן. בבקשה.

יואב גינאי: אוקיי, אז יש לנו סרטי תעודה בנושא חופשי. אני חושב שצריכים 15 סרטי תעודה, לאור מה שקורה כאן. אין לי שום בעיה שחלק מהם יופנו לנושא מסורת ישראל. כלומר שניים או שלושה מהם יהיו בנושאים - - -

היו"ר, אמיר גילת: באחריות מורשת ישראל.

יואב גינאי: שקשורים למורשת ישראל.

היו"ר, אמיר גילת: באחריות מחלקת מורשת ישראל.

דבורה הנדלר: באיזה עלות? כמה אנחנו מתקצבים את זה?

יואב גינאי: אנחנו מדברים על באזור ה-400,000 שקלים לסרט. זה בדרך כלל מה שאנחנו - - -

היו"ר, אמיר גילת: אתם תכננתם, הכל, עכשיו אנחנו מדברים על תעודה, בסך הכל אתם אומרים ממה שנשאר פנוי, אתם רוצים להוציא קול קורא ל-15 סרטי תעודה.

יואב גינאי: נכון.

היו"ר, אמיר גילת: ואתה מציע עכשיו שחלק מהקולות הקוראים האלה יהיו באחריות מחלקת מורשת ישראל.

יואב גינאי: יהיו או בשיתוף עם שתי המחלקות, אני לא יודע, צריכים לחשוב על זה.

נמרוד לב: לא, לא, לא בשיתוף.

יוני בן מנחם: זה חלק מהסרטים.

יואב גינאי: זה סרטי תעודה, רבותי.

היו"ר, אמיר גילת: זה ז'אנר התעודה.

יוני בן מנחם: מה שהוא מתכוון להביא, נניח שיש 15 סרטי תעודה, מתוכם 5 יהיו מורשת ישראל.

יואב גינאי: נגיד, לדוגמא.

נמרוד לב: באחריות שלהם?

יוני בן מנחם: זה לא משנה באחריות של מי. זו הפקה חיצונית.

קובי אוז: זה משנה. אני אתן לך דוגמא.

נמרוד לב: אבל שהם יהיו אחראים מבחינת רשות השידור. בשביל זה קוראים לזה מורשת ישראל. אני לא מבין את ההיגיון. אתם נלחמים פה, משהו מוזר במלחמה הזאת. (מדברים ביחד) הנה, ליוני יש פתרון.

יוני בן מנחם: בואו נעשה אחרת, מחלקת התעודה תפרסם קול קורא ל-10 סרטי תעודה. מחלקת מורשת ישראל תפרסם קול קורא ל-5 סרטי תעודה.

דבורה הנדלר: מצוין.

נמרוד לב: בראבו.

יוני בן מנחם: מקובל?

נמרוד לב: מקובל מעל ומעבר.

יוני בן מנחם: ואז האחריות הישירה היא שלה.

נמרוד לב: מוריד את הכובע.

דבורה הנדלר: מצוין.

היו"ר, אמיר גילת: הלאה. אמרתי לך שהבעיה תיפתר.

נמרוד לב: את זה אפשר לקבל כהחלטה.

היו"ר, אמיר גילת: נו, זה החלטה, זה מה שרציתי.

נמרוד לב: חוץ מזה אני רוצה לדעת כמה היא מתוקצבת.

היו"ר, אמיר גילת: זה לא עכשיו. המנכ"ל יעביר לנו בבקשה פירוט של התקציב של מחלקת מורשת ישראל. יואב, תמשיך.

יואב גינאי: שתי סדרות תעודה בנושא חופשי.

היו"ר, אמיר גילת: מורשת 5.

יוני בן מנחם: קול קורא לחמישה.

היו"ר, אמיר גילת: חמישה סרטי תעודה חופשי, יפורסמו על ידי מחלקת - - -

יוני בן מנחם: לא, מחלקת מורשת ישראל תפרסם קול קורא ל-15 סרטי תעודה.

נמרוד לב: בדיוק, הם יפרסמו. זהו, יוני צודק.

יוני בן מנחם: 10 איתי, 5 היא.

נמרוד לב: יפה מאד.

היו"ר, אמיר גילת: זה מה שרציתי.

יואב גינאי: סדרת תעודה על תולדות השפה העברית. אנחנו רוצים סדרת תעודה כזאת, זה סוג של עמוד האש.

היו"ר, אמיר גילת: איזו מחלקה?

יואב גינאי: מחלקת התעודה תפיק את זה. הלשון העברית, משהו רציני, לא כמו הדברים האחרים שעשו בערוצים האחרים, שהיו בעיני לא ראויים. סדרת תעודה בנושא מסורת ישראל. אנחנו מדברים על משהו כמו שלושה או ארבעה פרקים, או חמישה פרקים, זה תלוי כמה נחליט. שוב, נושא פתוח. אנחנו רוצים שיוצעו לנו הצעות בנושא הזה.

היו"ר, אמיר גילת: מי מפרסם?

דבורה הנדלר: באחריות מורשת ישראל.

יוני בן מנחם: היא מפרסמת את הקול הקורא, מה הבעיה?

נמרוד לב: יוני אומר זה יעבור לאחריותה.

יואב גינאי: אלה היו סרטים בודדים.

היו"ר, אמיר גילת: זה השישי?

מוריה לפיד: בנוסף.

נמרוד לב: חמישה סרטים, עוד סדרה הוא אומר.

יוני בן מנחם: יש קול קורא לסרטי תעודה בודדים, 10 איתי, 5 היא, ויש סדרת תעודה בנושא מורשת ישראל שהיא תפרסם. היא אחראית.

קובי אוז: רגע, והעברית זה לאיתי.

נמרוד לב: מצוין. טוב מאד.

היו"ר, אמיר גילת: הלאה, יואב.

יואב גינאי: סדרת דרמה בנושא חופשי. קול קורא בנושא, כפי שאמרתי, ילדים ומשפחה.

היו"ר, אמיר גילת: רגע, זה עוד פעם, תגדיר את זה, זה לא ברור לי.

יואב גינאי: אנחנו רוצים לפתוח את זה כנושא חופשי. אני חושב שהסדרה הזאת צריכה להיות באחריות מחלקת הילדים והנוער.

עליזה דיין-חממה: אני לא יודעת כל כך מה זה.

יואב גינאי: בסדר, אז אני אומר. הרעיון הוא ליצור משהו שהוא בשפה העברית.

דוד חיון: תעשו ישיבת הנהלה לפני זה, תתאמו ביניכם. עכשיו אתם עושים דיון על זה?

יואב גינאי: אנחנו לא עושים דיון.

דוד חיון: היא לא יודעת אבל למה אתה מתכוון.

יואב גינאי: אני מציג בפני הוועדה ואני נורא מבקש ממך, ברצינות. אני כמנהל תכניות מציג את הקולות הקוראים, אל תגיד לי שאנחנו עושים דיון.

דוד חיון: אבל תתאמו ביניכם לפני זה.

נמרוד לב: אבל אנחנו רוצים לשמוע.

יואב גינאי: ... מתואם יפה מאד.

דוד חיון: רואים. כמו תמיד.

יואב גינאי: אני לא מבין.

נמרוד לב: עזוב, עזוב. תן לשמוע.

קובי אוז: מה הכוונה.

היו"ר, אמיר גילת: טוב, תסביר מה זה.

יואב גינאי: הרעיון הוא, אני רוצה סדרה שתהיה סדרה בז'אנר גבוה, שתעסוק בכל מיני בעיות שעוסקות בילדים ונוער. כלומר, אם יש ילדים נגיד במוסדות, אם יש ילדים עם קשיי למידה, דברים מהסוג הזה.

דבורה הנדלר: ילדים מחוננים.

יואב גינאי: אנחנו רוצים הצעות ממפיקים ומבמאים מקצועיים, שיציעו לנו הצעות בתחום הזה.

נמרוד לב: מהאספקט הפסיכולוגי יותר, הטיפולי, הדרכתי.

יואב גינאי: גם, כן, כן. אנחנו רוצים להאיר בעיות שקיימות בתחומים השונים האלה, ואני מאמין שהנושא הזה הוא מספיק מעניין.

נמרוד לב: הוא מאד מעניין. זה אמור להיות לשידור ברצועה שלה?

יוני בן מנחם: לא, אתה רוצה שיהיה באחריותה. זה יהיה באחריותה.

קובי אוז: כמו מורשת.

נמרוד לב: לא, אבל ההבדל בין מורשת לבין נוער, זה שנוער יש לו רצועה ולמורשת לא. נכון?

יואב גינאי: אגב, אנחנו לא דנים עכשיו איפה זה ישודר.

(מדברים ביחד)

היו"ר, אמיר גילת: רגע, רגע.

עליזה דיין-חממה: זה יכול להיות באחריותנו, ואנחנו נעשה תכנית אחרי תכנית והכי טובה שיש, והשאלה שלך היא רלבנטית, למה? כי יש לנו גם רצועה יומית.

היו"ר, אמיר גילת: מי קהלי היעד?

עליזה דיין-חממה: לא, לא, זה לא קשור.

היו"ר, אמיר גילת: זה קשור מאד. האם זה מיועד להורים?

יואב גינאי: זה לא מיועד לרצועה היומית.

עליזה דיין-חממה: גם נוער וגם ההורים שלהם.

נמרוד לב: מבחינתך זה סבבה שאת - - -

עליזה דיין-חממה: מבחינתי זה סבבה שאני יהיה אחראית על - - -

יוני בן מנחם: כן, סבבה. אם ההורה צופה משמונה ואילך אז הוא יראה את זה בנוער?

קובי אוז: יש מנהל תכניות, הוא יחליט מה יעלה, איפה ומתי.

עליזה דיין-חממה: אבל השאלה שלך רלבנטית כי יש לי רצועה שאני צריכה למלא אותה בתכנים ואין לני איך.

יואב גינאי: שוב אני אומר, אנחנו מדברים על שלושה דברים שהם שונים. על מחלקות, שנכון שיש להם רצועות קבועות, אבל הן גם אחראיות. כשמוריה הפיקה את התכנית על נרות חנוכה, על הדלקת נרות, זה היה בשעות לא בהכרח שלה. זה לא משנה.

נמרוד לב: ברור, ברור.

היו"ר, אמיר גילת: יואב, תמשיך בבקשה.

קובי אוז: אנחנו סומכים על כל אחד מכם שיחליט את ההחלטות הנכונות, רק שהדברים יהיו מסודרים מבחינת מחלקות. הקול הקורא ייצא מהמחלקה שלה, ואתה תחליט אחר כך איפה זה משודר ואיך זה משודר. זה הכל. הכל בסדר.

היו"ר, אמיר גילת: הלאה. אתה עם היד על המחשב גם? רואה שלא עברת את הסכומים?

יואב גינאי: לא, אני לא עם היד על המחשב כרגע, אני קורא כרגע את הדבר - - -

היו"ר, אמיר גילת: אבל מראש אתה יודע שאתה לא עובר את הסכום?

יואב גינאי: אני לא עובר את הסכום, אני לא מגיע לכל הסכום. תיכף ניגע בזה. אנחנו פרסמנו גם קול קורא בנושא סאטירה, זה היה באוגוסט. אז צריכים להחליט מה עושים עם הסאטירה.

היו"ר, אמיר גילת: סאטירה נשים כרגע בצד.

נמרוד לב: רגע, אבל לא סיימנו את הנוער.

יואב גינאי: סיימנו.

נמרוד לב: אחד יש לה? בכלל, בכללי?

היו"ר, אמיר גילת: רגע, רגע, נמרוד, תן לו לסיים ואז תרשום. אולי הוא יגיד תיכף נוער.

נמרוד לב: אבל אנחנו מדברים הרגע על זה. אני לא מבין.

היו"ר, אמיר גילת: לא, אנחנו הולכים על הרשימה שלו.

ליאת בלום: בחרנו כבר קול קורא של הסאטירה? אמרת פרסמנו באוגוסט, ולא בחרנו?

יואב גינאי: לא, את תכנית העבודה עשינו באוגוסט.

ליאת בלום: אה, לא פרסמנו קול קורא.

יואב גינאי: לא פרסמנו, לא. אני מחכה.

היו"ר, אמיר גילת: יואב, יש לך עוד קולות קוראים?

יואב גינאי: לא. כרגע אין עוד קולות קוראים. אנחנו נעשה, כלומר אני מניח שיהיו כאן עודפים של כסף מן הסתם.

היו"ר, אמיר גילת: רגע, רגע, עזוב עודפים. כמה עכשיו, מה שהקראת לנו, בכמה כסף אתה עומד? האם הקראת לנו דרמה שהשלמת את ה-13 מיליון שחסר לך?

יואב גינאי: לא, לא.

היו"ר, אמיר גילת: כמה?

יואב גינאי: משום שוב אני אומר - - -

היו"ר, אמיר גילת: כמה, לא למה, כמה?

יואב גינאי: מה, כמה סדרת הדרמה? 3 מיליון שקלים.

היו"ר, אמיר גילת: אז יש לך עוד 10 מיליון לדרמה.

יואב גינאי: נכון.

היו"ר, אמיר גילת: יפה. למה אתה לא מדבר עליה?

יואב גינאי: משום שאני הסברתי, חלק מהדרמות שאנחנו רוצים לעשות הם פרי של פיתוחים שעשינו בשנת 2013. אנחנו הוצאנו כסף על פיתוחים - - -

יוני בן מנחם: ואז ברגע שאתה רואה את הפיתוח ואתה רוצה את הדרמה, אז תשמור לה כסף.

היו"ר, אמיר גילת: מתי תחליטו?

יואב גינאי: בזמן הקרוב, ברגע שנתחיל לעבוד על זה, ושתהיה לנו אפשרות - - -

היו"ר, אמיר גילת: חודש?

יואב גינאי: אנחנו מבחינתו כבר רוצים לעשות את ההתקשרויות האלה.

היו"ר, אמיר גילת: אז אני שואל, עוד חודש? אתה מדבר על מושגים של חודש בערך שאתה תחליט מה הדרמות שאתה תוציא?

יואב גינאי: הכל תלוי במנגנונים הנוספים שאנחנו עובדים איתם. אנחנו נמצאים בלחץ מאד גדול.

יוני בן מנחם: לא, לא, העדיפות שלנו זה לגמור את שנת 2013. יש טיפול משפטי אינטנסיבי וטיפול של זה, אנחנו לא גמרנו. אי אפשר לפרסם את הדברים האלה ו - - -

היו"ר, אמיר גילת: אבל זה פורסם כבר, זה משהו אחר. זה כבר דברים שבחרת. שהגישו לך.

יוני בן מנחם: מה?

היו"ר, אמיר גילת: הפיתוח.

יואב גינאי: נכון.

יוני בן מנחם: בסדר, אבל זה משא ומתן שצריך לעשות.

היו"ר, אמיר גילת: אתה קודם כל צריך לבחור תכנית.

יוני בן מנחם: אבל אלה שבחרנו אותם צריך להביא אותם למשא ומתן.

היו"ר, אמיר גילת: קודם תבחר, לפני המשא ומתן.

יוני בן מנחם: לא, אלה שבחרנו.

היו"ר, אמיר גילת: נו, אני שואל מתי הוא בוחר. תוך חודש אתה תבחר? עזוב משא ומתן.

יואב גינאי: שלושה חודשים.

יוני בן מנחם: לא, הוא צריך לפרסם את הקולות הקוראים קודם כל.

יואב גינאי: לא, לא, הוא מדבר על דברים שהבשילו - - -

יוני בן מנחם: אה, פיתוח? בסדר, זה, מתי תקבל את הפרק הראשון של הפיתוח, שתוכל לראות אותו?

יואב גינאי: לא, יש לנו פיתוחים שאנחנו רוצים לעשות.

דובר: יש לנו שני פיתוחים מוכנים וארבעה פיתוחים שאנחנו מחכים וייקח שלושה חודשים.

יוני בן מנחם: נו, זה מה שאני אומר.

יואב גינאי: יש לנו שני פיתוחים ששילמנו עליהם כבר כסף ואנחנו רצינו כבר - - -

היו"ר, אמיר גילת: אז אני אומר, יש פה 10 מיליון שקלים שנשארו בדרמה, ובתוך 45 יום ההנהלה תדווח מה היא החליטה. והסכום הזה מסומן לדרמות שהן פרי פיתוח של 2013.

יואב גינאי: כן, כן. עכשיו, אם נחליט וזה חשוב לציין לפרוטוקול, שאם אנחנו לא נמצא למשל מפרי הפיתוחים האלה, אנחנו נשקול להוציא קול קורא נוסף בנושא דרמה.

היו"ר, אמיר גילת: אבל תחזרו קודם לפה.

יואב גינאי: בסדר, אני רק אומר. ואז נחליט, יכול להיות שנעשה אותו כדרמת ילדים. נחליט.

היו"ר, אמיר גילת: הלאה, תעודה נשאר 11 מיליון, כמה עכשיו הרבצת שם עם ה-15 ו-20.

איתי לנדסברג: 10 סרטים זה 4 מיליון ועוד שלוש סדרות אמרת?

יוני בן מנחם: לא, זה יותר מ-4 מיליון. מה פתאום 5 מיליון.

היו"ר, אמיר גילת: 10 בודדים, או 15 בודדים.

יוני בן מנחם: סרט תעודה עם המע"מ שלו זה 472,000 שקלים, זה כמעט חצי מיליון על כל סרט, תכפיל את זה ב-10 זה 5 מיליון. אני יודע לחשב? יפה.

איתי לנדסברג: בסדר, אבל לא כולם במימון מלא.

יוני בן מנחם: אוקיי, בואו ניקח את ה - - -

היו"ר, אמיר גילת: טוב, נשאר 6 מיליון. 11 מיליון פחות 5.

איתי לנדסברג: רגע, אבל יש סדרות, יואב.

יואב גינאי: ומה עם מה של מוריה?

היו"ר, אמיר גילת: תגידו לי הכל, נו.

יוני בן מנחם: גם כן, זה אותו דבר.

היו"ר, אמיר גילת: כמה בסך הכל?

יוני בן מנחם: 2.5 מיליון.

היו"ר, אמיר גילת: נו, אז זה 8.5 מיליון. נשאר לך 3.5 מיליון.

יואב גינאי: 3.5 מיליון, שצריכים לאפשר למנהל התעודה גם לקבל דברים נוספים, אם יש סרטים שמגיעים.

איתי לנדסברג: בנושאים חופשים.

יואב גינאי: אני לא חושב שזה נכון לסגור דברים, אם פתאום משהו צץ? מה זה? זו דעתי.

היו"ר, אמיר גילת: אנחנו בשלוש שנים האחרונות חיים על אם משהו יצוץ וזה לא יוצא. אם יצוץ, ...

קובי אוז: הדבר היחיד שצץ לנו כל הזמן זה שידורי ספורט.

איתי לנדסברג: לא, 20% מהכסף צריך להשאיר להמשך השנה.

היו"ר, אמיר גילת: למתי?

איתי לנדסברג: 80% קולות קוראים.

יואב גינאי: כל הזמן צפים ועולים גם בתחום התעודה וגם בתחום הדרמה. התעשייה לא חיה לפי הלוחות של רשות השידור. אם יש פתאום קורה משהו, יש מלחמה, יש משהו, יש זה.

היו"ר, אמיר גילת: תגיד לי, למה אתה הולך ככה? אם פתאום פורצת מלחמה אז אתה הולך עכשיו לעשות דחוף סרט תעודה על המלחמה? נו, באמת.

נמרוד לב: רעיון טוב.

יואב גינאי: לא, לא, אבל איזו שהיא פעולת טרור מיוחדת שהייתה. הרי הסיפורים הם סיפורים עיתונאים. אנחנו לא יכולים לסגור, להגיד אין יותר וזהו.

היו"ר, אמיר גילת: מתי תחליטו? מתי תקבלו את ההחלטה? בדצמבר 2014?

יואב גינאי: לא בדצמבר 2014. אנחנו רוצים לאפשר לנו חבל, על מנת שנוכל - - -

היו"ר, אמיר גילת: מתי? מתי? מתי יגיע - - -

יואב גינאי: אני מציע - - -

היו"ר, אמיר גילת: הרי אתם יודעים היטב למה אני שואל.

יואב גינאי: אני חושב שעד מחצית השנה זה זמן נכון, כלומר עד יוני ואז אם פתאום צץ, אני לא יודע, איזה סיפור מוסד נורא מיוחד שבא, אז מה? אנחנו נגיד אין לנו כסף בגלל שסגרנו את השנה? זה לא נכון. זה לא נכון מבחינת החומר הדוקומנטרי, וזה לא נכון בכלל כתחנת טלוויזיה שרוצה בכל זאת איזה סוג של - - -

דוד חיון: זה נכון.

היו"ר, אמיר גילת: זה במצב נורמאלי, לא שיש לך לגבי שנת 2015 חוסר וודאות.

יואב גינאי: למה אני חייב לסגור את עצמי מיד? אם נופל פה פתאום סיפור, אז מה, אז נגיד אין כסף?

קובי אוז: אבל אנחנו, החובה שלנו, המחויבות שלנו זה לראות שבמהלך שנה יצאו כל התקציבים שאנחנו מתכננים שיצאו, ושלא יקרה מצב שנתקלים בעודף בלתי רגיל או בחוסר בלתי רגיל.

יוני בן מנחם: מתי סיימנו בעודף?

קובי אוז: לא אמרתי.

יואב גינאי: לא בעודף ולא בחוסר.

קובי אוז: התפקיד שלנו לראות שהשמיכה תכסה את כל השנה. שלא יהיו לנו פתאום חודשים עניים כאלה בסוף.

יואב גינאי: בסדר, אז אני אומר, השפיל הזה הוא שפיל חשוב.

דבורה הנדלר: החוק מחייב - - -

זליג רבינוביץ: אז זה מחזק את מה שהוא אמר.

היו"ר, אמיר גילת: רגע, אני שואל עכשיו ככה, ללוח השידורים של שנת 2014, יש לך עכשיו מספיק ל-52 שבועות סרטי תעודה?

יואב גינאי: יש לנו, ... סרטי תעודה, אנחנו צריכים סוגה עילית.

היו"ר, אמיר גילת: לז'אנר התעודה.

יואב גינאי: לא, אנחנו צריכים סוגה עילית.

היו"ר, אמיר גילת: אני שואל עכשיו על תעודה. יש לך משבצת שידור הסיפור האמיתי ו - - -

יואב גינאי: קודם כל זה לא 52 שבועות רצוף מבחינת החודשים. ב', אני רוצה, ביקשתי מנעם לעשות חשבון כמה זה אומר 70 מיליון בשעות שידור, וזו נקודה שכדאי שהוועדה תדע. אז אני הייתי שמח אם היית אומר את זה, כי זה גם יסביר מה אנחנו צריכים למלא בין לבין, כדי כן להשלים לוח שידורים.

נעם שגב: תראו, זה איזה שהוא נתון אצבע מאד מאד בסיסי, אבל הוא נותן אינדיקציה טובה. 70 מיליון שקלים זה 18 מיליון דולר. בחישוב גס, אתם שומעים ואתם יודעים כמה עולה דרמה וכמה עולה דוקו וכמה עולים הדברים. בדרך כלל נע בין 70,000 דולר, 100,000 דולר, לפעמים גם יותר. יש סדרות יותר יקרות. בעיקרון, אנחנו מדברים על סדר גודל שנע סביב ה-250 שעות בשנה. זה מה שה-70 מיליון שקלים שווים. 250 שעות בשנה. זה בערך קצת פחות מ-40 דקות ליום.

יואב גינאי: חשוב שתפנימו את הנתונים האלה.

נעם שגב: זה פריים טיים, כל הדברים. אני מניח שאם אתם בעצם עושים חשבון את הפרה-פריים, נגיד שבע עד שמונה ואחרי זה תשע עד אחת עשרה, אתם מבינים ש-40 דקות תיאורטית ממלא הרכש, וכל היתר - - -

היו"ר, אמיר גילת: טוב, אנחנו עוד פעם סוטים מהנושא.

יואב גינאי: אבל כדאי שתדעו, שתבינו מה זה אומר.

דוד חיון: יש גם הפקות פנימיות. יש ערב ספורט.

יואב גינאי: 40 דקות ליום.

היו"ר, אמיר גילת: איתי, נשאר כרגע 3.5?

דוד חיון: זה לא נשמע כזה נורא, 40 דקות ביום.

יואב גינאי: דוד, אני אגיד לך למה זה כן נורא.

דוד חיון: אם הייתה מחלקת חדשות רצינית וחזקה, היית ממלא את השעתיים - - -

היו"ר, אמיר גילת: חכה, חכה, זה הנושא הבא.

דוד חיון: ומחלקת תחקירים עיתונאים, ויש לך מחלקת רכש טובה, אז בסדר.

היו"ר, אמיר גילת: טוב, זה הנושא הבא. אז 3.5 נשאר כרגע פתוח בז'אנר התעודה.

יואב גינאי: כן.

נמרוד לב: רגע, מה אמרתם שזה לא יספיק?

היו"ר, אמיר גילת: הלאה. מה עוד חסר לך?

יוני בן מנחם: רגע, אני מבקש החלטה ברורה.

קובי אוז: בואו נעשה את הדבר הכי חשוב, נסדר את הדברים ונניח אותם על הנייר.

נמרוד לב: כן, כן, מישהו צריך לרשום את זה.

זליג רבינוביץ: בסדר, זה רשום?

יוני בן מנחם: חייבים החלטה ברורה לגבי הקולות הקוראים, כי זה תהליך שאנחנו צריכים להתחיל אותו מעכשיו, שלא ניתקע עוד פעם.

היו"ר, אמיר גילת: נכון, נכון, אני שואל רק לפני שאני מסכם אם יש עוד קולות קוראים.

יואב גינאי: לא.

היו"ר, אמיר גילת: אז אנחנו מסכמים ככה.

יוני בן מנחם: רגע, שמישהו ירשום את זה.

היו"ר, אמיר גילת: היא רושמת. דיברנו קודם על הקולות הקוראים הצבועים. זה כבר סגרנו.

יוני בן מנחם: זה לא שייך.

היו"ר, אמיר גילת: עכשיו אני עובר לחדשים. בז'אנר הדרמה 3 מיליון.

קובי אוז: רגע, שנייה, כל הדברים שאנחנו מדברים בהם, ונכנסתי אולי באיחור אז רק שאלה קטנה. כל מה שאנחנו מדברים זה כסף שיוצא להפקות החיצוניות?

היו"ר, אמיר גילת: נכון.

יואב גינאי: כן, זה רק הפקות חיצוניות. זה התקשרויות מקור.

היו"ר, אמיר גילת: ז'אנר הדרמה – יפורסם קול קורא בהיקף של 3 מיליון שקלים. 10 מיליון הנותרים - - -

יוני בן מנחם: אתם לא רוצים להיכנס לחלוקה?

דבורה הנדלר: כן, כן.

היו"ר, אמיר גילת: של איזו חלוקה?

דבורה הנדלר: ילדים.

היו"ר, אמיר גילת: דרמה, דרמה.

יוני בן מנחם: קולות קוראים, אתה לא רוצה להיכנס?

היו"ר, אמיר גילת: אני אומר בדרמה החלוקה היא: דרמה, 3 מיליון.

דבורה הנדלר: אמיר, אבל גם לילדים.

היו"ר, אמיר גילת: רגע. ה-10 מיליון הנותרים, יתרת ה-10 מיליון בתחום הדרמה יופקו על סמך הפיתוח של שנת 2013.

יואב גינאי: נכון.

היו"ר, אמיר גילת: אז בזה סגרנו דרמה.

יואב גינאי: כן. אני שוב מסייג ואומר, צריכים לעשות את ה - - -

יוני בן מנחם: שאם הפיתוח לא יתאים לנו כולו, אנחנו נבוא אליכם לבקש קול קורא חדש לפיתוח. זה מה שאתה רוצה להגיד, נכון?

יואב גינאי: נבקש קול קורא, וגם אם זה יזלוג מעבר ל-20%. אז זו נקודה חשובה.

היו"ר, אמיר גילת: הלאה, זה הדרמה. וזה קולות קוראים שמפורסמים על ידי מחלקת הדרמה.

יואב גינאי: נכון. סליחה, או לחילופין אם נחליט שזה הילדים.

היו"ר, אמיר גילת: יש לך פיתוח לילדים גם?

יואב גינאי: לא, אין לנו פיתוח של ילדים.

היו"ר, אמיר גילת: אז אתה לא יכול.

יואב גינאי: אני יכול להוציא קול קורא בלי פיתוח.

היו"ר, אמיר גילת: טוב, הלאה.

יואב גינאי: חשוב לציין שבקולות הקוראים אנחנו יכולים לדרוש גם פיתוח. כלומר, אז לא נשתמש בכל הכסף ויישאר לנו רווח. כלומר, אם אנחנו רואים משהו שיש לו פוטנציאל - - -

היו"ר, אמיר גילת: אז אתם חוזרים לפה.

יואב גינאי: כן, בסדר. אז אני רק אומר שחשוב לציין את זה.

היו"ר, אמיר גילת: טוב, הלאה, תעודה.

זליג רבינוביץ: וגם לילדים ונוער.

יואב גינאי: לכל דבר.

זליג רבינוביץ: לא, שיהיה בפרוטוקול גם, שאחרי זה לא - - -

יואב גינאי: אמרתי את זה.

נמרוד לב: מה עם ילדים ונוער?

זליג רבינוביץ: פיתוח.

נמרוד לב: רעיון טוב.

היו"ר, אמיר גילת: דרמה סגרנו. אני לא יכול ככה לנהל ישיבה, מספיק. תעודה.

קובי אוז: לא, לא, בדרמה - - -

היו"ר, אמיר גילת: לא, מה? דרמה גמרנו.

קובי אוז: זה שאתה מרביץ בפטיש זה לא אומר שגמרנו.

היו"ר, אמיר גילת: אני אומר עוד פעם, תקשיבו רגע, אי אפשר.

דבורה הנדלר: פילחנו גם לילדים בדרמה.

קובי אוז: צריך בדרמה לפלח לילדים.

היו"ר, אמיר גילת: ההחלטה היא שהקול הקורא הוא לילדים? אז בבקשה, בואו נחליט את זה. אין לי בעיה.

קובי אוז: לא, זה לא צריך להיות קול קורא אחד.

היו"ר, אמיר גילת: יש לך קול קורא אחד לדרמה, אין לך יותר מזה.

יואב גינאי: נכון.

היו"ר, אמיר גילת: אז אתה רוצה ילדים, בואו נקבל החלטה שזה יהיה ילדים.

עליזה דיין-חממה: בילדים אין לך פיתוח.

זליג רבינוביץ: אז שילך על פיתוח ועוד דרמה, בנוסף.

יואב גינאי: אנחנו יכולים בסכום הזה ללכת על פיתוח. פיתוח זה לא הרבה כסף. כלומר פיתוח הוא 50,000 שקלים, 60,000 שקלים.

ליאת בלום: אני רק מבהירה, בפיתוח אתה תקבל את התוצאות ותוך בדרך כלל 60 עד 90 ימים אתה צריך להחזיר תשובה. זאת אומרת ההחלטה העקרונית אם אתם רוצים דרמה - - -

יואב גינאי: אוקיי, אז מה הבעיה?

ליאת בלום: שנייה, כשההחלטה העקרונית של ועדת התוכן אם להוציא קול קורא לדרמה בכלל או לדרמת ילדים, זה דיון שאנחנו נדרש לו בין כה וכה, אלא אם כן אתה אומר – אני הולך על דרמה ואם יהיה משהו טוב לילדים, אני אקח. זה שני דברים שונים.

יואב גינאי: לא, לא, לא אמרתי את זה.

ליאת בלום: אז זה לא ברור.

היו"ר, אמיר גילת: אני יודע מה הוא אמר, אני אנסח את זה.

יואב גינאי: אז בואו אני אנסח את זה שוב כדי שתבינו.

ליאת בלום: כי זה בכל זאת ייצא לך משנת 2014.

יואב גינאי: אני אומר כזה דבר, אנחנו מוציאים קול קורא לדרמה ואנחנו מוציאים קול קורא לפיתוח סדרת דרמה לילדים, אוקיי?

נמרוד לב: בואו נשנה את המינוח לנוער.

היו"ר, אמיר גילת: שאם היא תיבחר היא תהיה מתוך ה-10 מיליון.

יואב גינאי: בדיוק.

נמרוד לב: בואו נפסיק להגיד ילדים. לא צריך להגיד ילדים. נוער.

ליאת בלום: ואז אם תרצה אותה, את הילדים, תגזור את זה מהדרמה הרגילה מבחינה תקציבית? זה מה שאתה אומר?

יואב גינאי: מתוך הפיתוחים שיש לי.

היו"ר, אמיר גילת: לא, מה-10 מיליון האלה.

יואב גינאי: אוקיי?

היו"ר, אמיר גילת: אז אני מגדיר עוד פעם, כדי שלכולם יהיה ברור. נמרוד, אתה מקשה עלי.

יואב גינאי: אני הייתי מגדיר את זה כדרמה המבוססת על סיפור לילדים.

זליג רבינוביץ: זה טוב.

יואב גינאי: דרמה שמבוססת על קלאסיקה של ילדים.

נמרוד לב: זה טוב מאד.

היו"ר, אמיר גילת: רצוי ישראלי.

יואב גינאי: ישראלי, רק ישראלי, בוודאי שישראלי.

היו"ר, אמיר גילת: ספרות כללית. טוב, אני מסכם את ההחלטה.

1. מחלקת הדרמה תפרסם קול קורא לסדרת דרמה, בהיקף של כ-3 מיליון שקלים.

2.מחלקת הילדים והנוער תפרסם קול קורא - - -

נמרוד לב: נוער, נוער.

היו"ר, אמיר גילת: מחלקת הילדים והנוער זה נקרא, תפרסם קול קורא לפיתוח סדרת דרמה המבוססת על ספרות קלאסית ישראלית.

3. עשרה מיליון שקלים שמורים להפקת דרמות, כתוצאה מהפיתוחים של שנת 2013 והפקת הילדים.

נמרוד לב: נוער.

היו"ר, אמיר גילת: הלאה. 10 מיליון שמורים לפיתוח דרמות כתוצאה מהפיתוחים של שנת 2013 והילדים.

יואב גינאי: אז אנחנו מורידים את המילה ספרות ילדים. דרמה לנוער.

קובי אוז: אנחנו ככה בעל פה נגיד לעצמנו שאם יבוא משהו מספרות ילדים, אז נראה - - -

(מדברים ביחד)

היו"ר, אמיר גילת: טוב, תעודה. 10 סרטי תעודה יפורסמו על ידי מחלקת התעודה. 5 סרטי תעודה בודדים יפורסמו על ידי מחלקת מורשת ישראל. כמה סדרות?

יואב גינאי: סדרה.

נמרוד לב: אבל רק נגיד שזה לא צריך להיות מבוסס על דת. לא על דת.

מוריה לפיד: מה שעשיתי עד עכשיו זה על דת?

קובי אוז: קול קורא אחד לסדרה בנושא השפה העברית יפורסם על ידי מחלקת התעודה.

היו"ר, אמיר גילת: יש, יש, יש.

קובי אוז: וקול קורא אחד בנושא מורשת ישראל, זה הכל.

יוני בן מנחם: רגע, סדרת תעודה של 5 פרקים, מורשת ישראל, באחריות מחלקת מורשת ישראל. חוץ מהחמישה סרטים בודדים, סדרת תעודה.

קובי אוז: ויש גם סדרה אחת על השפה העברית, שגם זה. לא, זה באחריותו.

יוני בן מנחם: בסדר.

איתי לנדסברג: יש גם סדרות אחרות, רגילות, נכון?

יואב גינאי: יש רגילות.

היו"ר, אמיר גילת: טוב, אפשר לראות את הנושא הזה מסודר, כי אף אחד לא מבין כלום. אני חוזר עוד פעם על התעודה: עשרה סרטים בודדים באחריות תעודה. 5 סרטים באחריות מורשת ישראל, סדרת תעודה באחריות מורשת ישראל - - -

יוני בן מנחם: חמישה פרקים גם כן. צריך אישור לכסף.

היו"ר, אמיר גילת: אוקיי. סדרה על הלשון העברית באחריות תעודה.

קובי אוז: ויבוא שלום על ישראל.

איתי לנדסברג: יש שתי סדרות בנושא חופשי.

היו"ר, אמיר גילת: ועוד שתי סדרות תעודה בנושא חופשי, על ידי מחלקת תעודה.

יואב גינאי: יש לך כסף לשתי סדרות בנושא חופשי? אני לא בטוח.

איתי לנדסברג: לדעתי כן.

יואב גינאי: לדעתי יש סדרה אחת רק.

זליג רבינוביץ: בהתאם לכסף.

יואב גינאי: אני לא בטוח שיש.

היו"ר, אמיר גילת: הלאה. נשארנו עם תרבות ובידור. נשאר 2 מיליון, אני שם את זה כרגע בצד. פחות מ-2 מיליון, אני שם את זה בצד. נשאר פיתוח כ-3 מיליון שקלים, שזה פיילוטים לשידור אנחנו קוראים לזה, נכון?

יואב גינאי: למה 3 מיליון? כתוב 4 מיליון.

היו"ר, אמיר גילת: 4%, לא?

יואב גינאי: לא, 6%.

זליג רבינוביץ: 6% זה 4 מיליון.

היו"ר, אמיר גילת: אוקיי, אז זה פיילוטים לשידור.

נמרוד לב: יפה, זה טוב. תסביר לי.

יואב גינאי: גם כאן צריך לדון בזה, האם זה יהיה מספיק נכון מבחינה לטווח ארוך.

היו"ר, אמיר גילת: כן, תעשו את זה בשנת 2014. או שאתה לא רוצה פיתוח.

יואב גינאי: לא, אני אומר בעיקרון אם אתה תעשה תכנית מהסוג הזה ותפיק אותה, עד שהתכניות האלה יופקו ייקח להן עוד זמן, כי עד שאתה עושה את התכנית ומציג אותה לציבור - - -

היו"ר, אמיר גילת: יש לך 4 מיליון לפיתוח.

יואב גינאי: נכון.

היו"ר, אמיר גילת: מה אתה מציע?

יואב גינאי: אני - - -

ליאת בלום: זה המון רק לפיתוח.

היו"ר, אמיר גילת: או שנוותר על פיתוח, לאור ה - - -

יואב גינאי: אני הייתי מוותר.

יוני בן מנחם: בואו נעשה מיליון פיתוח ושלושה מיליון נשאיר פתוח.

ליאת בלום: פיתוח זה 50,000, 60,000 שלקים.

קובי אוז: אפשר להציע? מה זה, הולך לבידור?

היו"ר, אמיר גילת: לא, סוגה עילית.

קובי אוז: אני אגיד לכם - - -

יואב גינאי: לא הבנתי מה אמרת.

ליאת בלום: אני אומרת שזה נשמע המון, כי פיתוחים - - -

יואב גינאי: לא, אבל את לא הבנת. התכנית הזאת היא תכנית.

היו"ר, אמיר גילת: לך על פיילוט לשידור, זה תואם את ההחלטה הקודמת שלנו.

יואב גינאי: לא, אבל השאלה היא אם זה יעמוד ב - - -

היו"ר, אמיר גילת: כן, כן, כן, פלטפורמה חדשה, כן. אין בעיה. בהחלט. לגמרי.

יואב גינאי: ואם לא יהיה אחר כך, אז מה תעשה?

היו"ר, אמיר גילת: אז הפלטפורמה החדשה תיקח את זה, אמרתי.

דרור קבלרו: ישדרו באינטרנט. ימכרו לערוץ 2.

היו"ר, אמיר גילת: עזוב, לך על זה.

יואב גינאי: אנחנו מדברים על פיתוח דרמות.

היו"ר, אמיר גילת: זה פיילוטים לשידור. טוב, הלאה. נשארנו עם הסאטירה.

ליאת בלום: אמרו לי לא להגיב אם זה לא משפטי, אז אני לא מגיבה.

היו"ר, אמיר גילת: אל תגיבי.

יואב גינאי: סליחה, הייתה פה טעות שלי.

ליאת בלום: ברור שהייתה טעות.

יואב גינאי: פיתוח הוא 4% והוא 2.88 מיליון.

היו"ר, אמיר גילת: אז אמרתי שלושה מיליון.

יואב גינאי: כן, כן, אתה צודק. אני פשוט קפצתי.

נמרוד לב: אמיר, אולי את ה-3 מיליון האלה ניקח להפקות - - -

יואב גינאי: אני מתקן פה.

דוד חיון: מה זה קשור להפקות בטלוויזיה?

יואב גינאי: כן, אבל הוא אומר שהוא לא מסוגל להביא את זה.

דוד חיון: אתה לא יכול חוקית. (מדברים ביחד)

נמרוד לב: לא קודם, יכול להיות ביחד. דיברנו על זה. אז בואו ניקח - - -

ליאת בלום: זה לא רלבנטי. אבל כל מה שאתה מפיק לטלוויזיה אתה גם מעלה, אתה לא צריך לתקצב את זה לבד.

נמרוד לבד: לא, זה לא נכון.

ליאת בלום: כמעט כל סרט שאתה מפיק אתה פועל במסגרת ההנהלה.

נמרוד לב: לא, לא, לא נכון. אנחנו כבר כמה זמן מריצים את הנושא הזה בשביל לעשות דברים - - -

ליאת בלום: מה לא נכון? אני עושה את ההסכמים, אתה אומר לי לא נכון? אני אומרת לך, כל ההפקות החיצוניות עולות גם בניו מדיה.

נמרוד לב: של לעשות דברים שהם יהיו מיועדים.

ליאת בלום: ייעוד אתה לא יכול, אם אין לך חוות דעת לשידור ראשוני.

נמרוד לב: וודאי שאני שכן, סליחה. וודאי, אם אני משדר את זה בו זמנית גם בטלוויזיה. כבר דיברנו על זה. כבר היינו שם.

ליאת בלום: אז בוא זמנית כל ההפקות עולות.

נמרוד לב: לא, אבל את לא מבינה. שהייעוד של זה יהיה אינטרנט וויז.

ליאת בלום: אז זה כבר לא שידור מהותי. זה לא יעלה לך על ההגדרה של - - -

נמרוד לב: מי יגיד לי, את?

ליאת בלום: משרד המשפטים יגיד לך.

נמרוד לב: לא נכון, אם זה ישודר גם בטלוויזיה באותו הזמן.

ליאת בלום: סבבה.

נמרוד לב: אלא אם כן את לא תגידי לי זה ככה וככה.

ליאת בלום: אני לא אגיד לך ככה וככה.

נמרוד לב: או, יופי, תודה.

ליאת בלום: אני נותנת ייעוץ משפטי, אני לא אומרת ככה וככה.

נמרוד לב: לכן אני אומר, את יודעת למה - - -

ליאת בלום: אני לא יודעת מה זה ככה וככה, אני לא מכירה את המושגים האלה.

נמרוד לב: טוב, בסדר, את מבינה מה אני אומר. אני אומר, אם אני אעמוד בחוק - - -

מיקי הרץ: ליאת, רגע, אם זה קידום מדיה בטלוויזיה זה בסדר?

ליאת בלום: אתה יכול לעשות את זה בכל מקרה עם כל הפקה קיימת. אתה לא צריך לייעד לזה כסף.

נמרוד לב: זה לא נכון.

קובי אוז: אל תעשו שיחות מקבילות. זה לא מכבד פה אף אחד. אני לא מבין מה קורה פה, יש פה ארבע שיחות שמתנהלות במקביל. אתם רוצים לשבת בבית קפה לדבר אחד עם השני, בכיף. אני לא מבין מה קורה פה. תדברו, כל אחד יש לו זכות דיבור, שידבר, שיגיד מה שהוא רוצה להגיד. אני לא מבין מה קורה פה. סליחה.

נמרוד לב: אני אסביר.

היו"ר, אמיר גילת: לא, אל תסביר.

נמרוד לב: למה לא?

היו"ר, אמיר גילת: כי אני מנהל את הישיבה. ושוב, יש לנו עוד לוח שידורים, אני מזכיר לכם. תחכו. אני אקצר, אני הבנתי מה שאתה רוצה.

נמרוד לב: את אותו דבר שאנחנו דנים עליו בישיבות כבר הרבה זמן.

קובי אוז: תתלחשו, תסמסו.

היו"ר, אמיר גילת: חבל על הזמן, נו. נשארו לנו 2.8 מיליון שקלים.

דוד חיון: אל תדאג גם מסתמסים פה.

היו"ר, אמיר גילת: נו, באמת!

יואב גינאי: יש בעיה עם זה.

היו"ר, אמיר גילת: מה הבעיה?

יואב גינאי: אין דרמה - - -

מיקי הרץ: הסכום הזה, ה-2.8 מיליון שקלים, היה רעיון שאנחנו קיבלנו לעשות איזו שהיא סוג של תחרות בין דרמות, ולהביא את זה לבחירת הציבור. יש עם זה המון המון בעיות של תוכן, עם סוג כזה של תחרות. יש בזה איזה סוג של הזניה של הסוגה העילית.

היו"ר, אמיר גילת: טוב, הבנתי, הבנתי.

נמרוד לב: אני לא מסכים לזה, דרך אגב. אני לא מסכים לזה.

היו"ר, אמיר גילת: שנייה רגע, נמרוד, לא עכשיו.

נמרוד לב: אני חושב שזה דבר מאד חזק היום, הקטע הזה של שיתוף הציבור וחכמת ההמונים. זה הדבר החם היום. וזה אנכרוניסטי להגיד, סליחה מיקי, שאני אומר את זה.

מיקי הרץ: לא, חופשי. מה זאת אומרת? למה סליחה?

נמרוד לב: רק שתדע. אתמול הייתי בכנס גדול, שרק על הדברים האלה דיברו. רק על זה.

קובי אוז: אני עם מיקי פה בעניין הזה.

היו"ר, אמיר גילת: אני מבקש ככה, אנחנו משאירים את ה-2.8 מיליון האלה, מגדירים כפיילוט/ניו מדיה. אנחנו ניתן להנהלה להגיש תכנית לאן זה הולך, ה-2.8 מיליון, האם זה לפיתוח פיילוטים לשידור, האם לפיתוח תכנים לניו מדיה שישודרו במקביל ובהתאם לחוק.

דוד חיון: אבל איך זה? זה בהתאם לחוק?

נמרוד לב: כן, כן, בדקנו את זה, חיון.

דוד חיון: למה אתה צועק?

נמרוד לב: אני מסביר. אני לא אצעק, אני אדבר בשקט. אנחנו דנים - - -

דוד חיון: דבר חלש, אני לא רגיל שצועקים עלי.

נמרוד לב: בסדר. אנחנו דנים בזה כבר כמה וכמה חודשים בעניין הזה. בדקנו את זה מבחינת הייעוץ המשפטי.

היו"ר, אמיר גילת: נמרוד, תודה. הלאה.

ליאת בלום: אני רק רוצה לפרוטוקול, מכיוון שיש החלטה, אם נמרוד בדק את זה עם הייעוץ המשפטי, זה לא עם הייעוץ המשפטי של רשות השידור.

דוד חיון: אני מבקש להתנגד.

ליאת בלום: אם יש לו יועצים שלו, אין שום בעיה.

נמרוד לב: לא נכון, מרסיה הייתה שם.

ליאת בלום: אני לא מכירה חוות דעת כזאת, וקשה לי להאמין שהייתה חוות דעת כזאת.

נמרוד לב: שאם זה משודר בו זמנית - - -

דוד חיון: זה הזוי.

ליאת בלום: אל תתנו לעובדות לבלבל אתכם.

היו"ר, אמיר גילת: נמרוד, רשמנו את ההערות של כולם בפרוטוקול.

דוד חיון: לדעתי זה לא עומד בחוק.

היו"ר, אמיר גילת: אני מבקש עכשיו לעצור את הדיון הזה ותתנו לי להתקדם, כי אנחנו בלחץ של זמן.

דוד חיון: לא, אז רגע, יש החלטה?

היו"ר, אמיר גילת: אני אגיד מה אני מציע, הצעת החלקה. נשארו 2.8 מיליון לדברים שהם סביב הפיילוט או המדיה הדיגיטלית, או זה. קודם כל ניתן להנהלה לשבת ולגבש תכנית איך היא רואה את ה-2.8 מיליון, כפוף לבדיקות המשפטיות, ליכולות, כן ניו מדיה, לא ניו מדיה, כן פיתוח, כן פיילוט לשידור, כן הזניית הז׳אנר, לא הזניית הז׳אנר. שההנהלה תעשה דיון על כל הנושא הזה, תחזור אלינו ואז נקבל החלטה סופית מה עושים עם ה-2.8 מיליון שקלים האלה, שבגדול הם מסומנים כרגע לפיילוטים/מדיה דיגיטלית.

נמרוד לב: רק הייתי אומר מדיה דיגיטלית אינטראקטיבית. זה משהו אינטראקטיבי.

דוד חיון: לא, לא, אני נגד. אני נגד.

ליאת בלום: איך אתה יכול לקחת מהפקות מקור סכום למדיה דיגיטלית?

נמרוד לב: זה לא הולך למדיה דיגיטלית.

ליאת בלום: אז תגדירו את זה לתכנית ילדים שתשודר גם בערוץ הראשון, אבל ברגע שאתה צובע - - -

היו"ר, אמיר גילת: אני מגדיר את זה פיתוח פורמטים, בסדר?

דוד חיון: פיתוח פורמטים נקודה.

נמרוד לב: פיתוח פורמטים אינטראקטיבי. אינטראקטיבי.

דוד חיון: אבל כל תכנית אמורה להיות גם אינטראקטיבית. כל תכנית.

היו"ר, אמיר גילת: טוב, פיתוח אינטראקטיבי נגדיר את זה כך. 2.8 מיליון.

דוד חיון: אם הייתה מדיה דיגיטלית נורמאלית, כל תכנית הייתה באינטרנט.

נמרוד לב: עזוב, נו מה? עזוב, עזוב.

דוד חיון: כל תכנית הייתה באינטרנט. מה לעשות?

היו"ר, אמיר גילת: יש לנו עכשיו את האגוז הקשה.

דבורה הנדלר: עכשיו לאטמה.

היו"ר, אמיר גילת: יש לנו עכשיו את נושא הסאטירה.

דוד חיון: אז מה ההחלטה?

היו"ר, אמיר גילת: 2.8 מיליון לפיתוח תכנים אינטראקטיביים.

דוד חיון: אני מבקש לרשום שאני התנגדתי להחלטה.

ליאת בלום: תחת סוגה עילית או תחת בידור, או תחת מה?

היו"ר, אמיר גילת: סוגה עילית.

ליאת בלום: סוגה עילית אינטראקטיבית? מעניין מאד.

יואב גינאי: אין דבר כזה.

דוד חיון: אני מבקש לרשום את התנגדותי.

ליאת בלום: החלטה מאד הגיונית.

דוד חיון אני חושב שההצעה לא הגיונית.

נמרוד לב: למה אין דבר כזה?

ליאת בלום: אני לא אמרתי שאין דבר כזה, אני אמרתי שלי זה לא נשמע הגיוני. אני מוכנה לבדוק את זה.

יואב גינאי: סוגה עילית זה דרמה ותעודה. אני לא רואה את העניין האינטראקטיבי.

ליאת בלום: איך זה יכול להיות אינטראקטיבי?

נמרוד לב: מה הבעיה לעשות דרמה על איזו שהיא דמות גדולה וידועה וזה, ולהפוך את זה למשהו שהוא גם יהיה אינטראקטיבי ולהיכנס קצת למאה ה-21.

זליג רבינוביץ: נבקש עצה, אם יהיה משהו מתאים. (מדברים ביחד)

ליאת בלום: אתה לא צריך תקציב בשביל זה, נמרוד.

נמרוד לב: אתה טועה, אם לא יהיה לי תקציב לזה, זה לא יהיה. כמו שהשנה לא היה.

ליאת בלום: קח את הדרמה, תעלה אותה לאינטרנט, ותעשה דיון אינטראקטיבי.

נמרוד לב: בפיתוח של זה אתה צריך כבר להכין את זה באופן כזה שזה יהיה ניתן - - -

ליאת בלום: אתה רוצה להקשיב מה קורה בשטח? כל הקולות הקוראים שיוצאים, יוצאים עם דרישה לפיתוח אינטראקטיבי.

נמרוד לב: אני יודע.

ליאת בלום: אז מה?

נמרוד לב: יש הבדל. אני רוצה להסביר לך, ליאת. ברגע שאתה, תאמיני לי שאני יודע מה שאני אומר.

קובי אוז: למה אני צריך להשאיר משהו פתוח?

ליאת בלום: פתוח כן, אבל ההגדרה היא בעייתית.

קובי אוז: אז זה לא נקרא פתוח. פיתוח.

היו"ר, אמיר גילת: הצעת ההחלטה היא כזאת: 2.8 מיליון שקלים שמורים בינתיים בצד. ההנהלה תקיים דיון על האופן שבו היא סבורה שצריך לנצל אותם לטובת פיתוח תכנים, פורמטים, פורמטים לשידור, תגבש הצעה איך היא

רואה את זה, כשהיא רושמת בפניה גם את ההערה של בדיקת האפשרות שמדובר בתכנים שישודרו במדיה הדיגיטלית, בצורה כזו או אחרת. זה הכל.

נמרוד לב: אולי פורמטים.

היו"ר, אמיר גילת: אבל לא עכשיו.

נמרוד לב: אולי פורמטים חדשניים.

היו"ר, אמיר גילת: אבל למה אתה עכשיו משחית את הזמן על משהו - - -

דובר: די, מה זה משנה שמות.

נמרוד לב: למה אתה מתווכח איתי? כי ככה אני רוצה. כי זה מה שאני רואה משהו ואני מבקש שככה זה יהיה. מה הבעיה? כולם קמים על הרגלים, כאילו לקחתי עכשיו איזה משהו, חתכתי את כבשת הרש. מה קרה? סך הכל להצעיד את הרשות למאה ה-21, מה קרה? כולם פה באיזה שיגעון. בחיי.

היו"ר, אמיר גילת: טוב, האלה. נשאר לנו 6% שזה כמה במיליונים?

דוד חיון: מה הוחלט?

היו"ר, אמיר גילת: ההנהלה תגבש תכנית.

דוד חיון: לא על אינטראקטיבי.

היו"ר, אמיר גילת: תגבש תכנית. למה לדון בזה עכשיו?

נמרוד לב: מה קרה? כולם פה באיזה אוי ואבוי. רוצים להזיז את הרשות, להזיז לה את הגבינה ממטר למילימטר. מה קרה?

היו"ר, אמיר גילת: 4.5 מיליון שקלים סאטירה. בבקשה, הצעות.

יוני בן מנחם: לאטמה.

נמרוד לב: נו, לאטמה. סבבה.

דבורה הנדלר: נו, אנחנו מצביעים? אפשר להצביע?

יוני בן מנחם: אני רוצה לעדכן. אנחנו גם שלחנו לכם את זה כהחלטה שהייתה בוועדת התקשרויות. אנחנו מעוניינים בלאטמה לשנת 2004.

ליאת בלום: 2014.

נמרוד לב: אתה יודע מה, זה התחיל ב-2004. אז המליאה אישרה את זה.

ליאת בלום: זה ארוך טווח.

יוני בן מנחם: נמרוד, אני לא הייתי במליאה בשנת 2004, זה לא בתקופה שלי. בכל מקרה, היו שתי הערות לגבי היתכנות שאנחנו כן נוכל לקיים את זה בשנת 2014. אחת הייתה השגה על הדו"חות הכספיים שהם העבירו, שהחברה העבירה, ובסוף הגיעו דו"חות כספיים חתומים ומבוקרים, אז זה הסיר את הבעיה הזאת.

דוד חיון: זה לא מה שערן אומר.

יוני בן מנחם: אני לא יודע מה ערן אומר.

דוד חיון: הוא אמר את זה בישיבות.

דבורה הנדלר: סליחה, הדו"ח הכספי שלא היה חתום - - -

היו"ר, אמיר גילת: דבורה, אני מבקש, המנכ"ל באמצע.

דוד חיון: אם המנכ"ל ייקח אחריות על נושא הדו"חות הכספיים, בבקשה.

יוני בן מנחם: המנכ"ל לא לוקח שום אחריות על דבר שהוא לא בתחום המקצועי שלו.

דוד חיון: אז שערן יבוא ויגיד לנו את זה.

יוני בן מנחם: אני מסביר לכם עוד פעם. אני לא פותח את זה לדיון פה, אני מדווח לכם. אתם רוצים לקיים על זה דיון? בבקשה, תזמינו את ערן, תזמינו את מי שאתם רוצים.

היו"ר, אמיר גילת: אתה אומר שוועדת התקשרויות אישרה את זה? זה מה שאתה אומר?

יוני בן מנחם: אני מדווח לכם וזה כתוב, אנחנו העברנו לכם את - - -

דוד חיון: לא אישרה.

היו"ר, אמיר גילת: רגע, תן לו.

יוני בן מנחם: אם לא יאפשרו לי - - -

היו"ר, אמיר גילת: אנחנו מאפשרים לך, בבקשה.

דוד חיון: סליחה.

יוני בן מנחם: אנחנו העברנו לכם דיווח של מה שהיה בוועדת ההתקשרויות. זה כתוב בפרוטוקול, קיבלתם את זה, שלחנו לכם את זה. היו שני מכשולים, אחד היה הדו"חות הכספיים שלא היו חתומים ולא היו מבוקרים. זה, אחרי שפנינו אליהם, נשלח. כן?

היו"ר, אמיר גילת: אוקיי.

דבורה הנדלר: חתום?

יוני בן מנחם: חתום ומבוקר, נדמה לי על ידי רואה חשבון ברזילאי, אני לא זוכר בדיוק. לגבי האיתנות הפיננסית של זה, יש לזה איתנות פיננסית שונה ממה שהוצג בדו"חות הלא חתומים. ולגבי האיתנות הפיננסית, יסביר לכם סמנכ"ל הכספים. יש מנגנון של בטוחות וכו'.

היו"ר, אמיר גילת: עובר אותו? בקיצור, הוא לא פה.

יוני בן מנחם: אני לא יודע, אני לא מדבר בשמו.

דוד חיון: לא, בישיבות האחרונות הוא לא אמר את זה, וגם ליאת אומרת שזה לא.

ליאת בלום: לא, אני אומרת שצריך לשמוע אותו בצורה מפורטת. זה נושא כלכלי, אני לא - - -

יוני בן מנחם: זה נושא כלכלי. אני מציע, אם אתם רוצים, תשמעו אותו.

דבורה הנדלר: סליחה, לפי הדו"ח של איתנה, מבקרת הפנים, היא טענה שבדקה את העניין והכל קביל, הכל בסדר.

היו"ר, אמיר גילת: אבל מי שצריך לאשר זה ועדת התקשרויות בראשות המנכ"ל.

דוד חיון: היא לא בדקה את הדו"חות.

דבורה הנדלר: היא בדקה, אתה רוצה לראות?

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> דבורה, נו, איתנה לא מאשרת הפקות לשידור, נו באמת.

<u>דבורה הנדלר:</u> כן, יש לי את זה כאן, היא בדקה את כל הדו"חות הכספיים.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> דבורה, איתנה לא בודקת - - -

<u>נמרוד לב:</u> תיתן לה רגע לדבר.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> אבל אני אומר שהיא לא גורם מוסמך לאשר הפקות.

<u>דבורה הנדלר:</u> איתנה בדקה את הדו"חות הכספיים והדו"ח הראשון לא היה חתום, אז אין להתייחס אליו.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> אז מה אני אמור לעשות עם המידע הזה עכשיו?

<u>דבורה הנדלר:</u> השני חתום והוא בסדר גמור, אין איתו בעיה.

<u>ליאת בלום:</u> אני מציעה שדרג מקצועי ייתן חוות דעתו. לא נראה לי ראוי שמבקרת הפנים יכולה להחליף את סמנכ"ל הכספים, עם כל הכבוד.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> נכון, נו בוודאי.

<u>ליאת בלום:</u> אני קראתי את הדו"ח, אני לא ראיתי שום אמירה מפורשת שאין בעיה בתקציב.

<u>דבורה הנדלר:</u> הנה, את רוצה לראות?

<u>ליאת בלום:</u> אבל אני חושבת שזה לא נכון, דבורה. זה לא יכול להיות שגורמים מקצועיים יהיו תחת חקירות פה. זה לא הגיוני. אנחנו לא יכולים לעמוד בזה, סליחה. אתם רוצים שסמנכ"ל כספים יביע דעתו, אז שיגיע ויביע דעתו. לא יכול להיות שמבקרת הפנים בציטוט דו"ח יתנו הכשר. מבקרת הפנים גם תגן עלינו כשלא תהיה להם ערבות אחר כך? זה לא הגיוני. זה הליך לא תקין, דבורה.

<u>דבורה הנדלר:</u> הם נותנים לך ערבות, למה היא צריכה להגן - - -

<u>ליאת בלום:</u> אבל זה לא הליך תקין.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> ליאת ודבורה, תודה.

<u>זליג רבינוביץ:</u> תגידו, לא דנים אחרי שהם גומרים?

יוני בן מנחם: רגע, לא סיימנו.

ליאת בלום: יכול להיות, אין שום בעיה. רק להגיד שאין בעיה עם האיתנות הפיננסית, זה לא אמירה נכונה.

נמרוד לב: חברה, דבורה רוצה להראות לנו משהו, למה שאנחנו לא נראה את הדבר הזה?

היו"ר, אמיר גילת: כי זה לא רלבנטי.

נמרוד לב: למה זה לא רלבנטי?

היו"ר, אמיר גילת: אין לך פה סמנכ"ל כספים, אין לך פה - - -

נמרוד לב: מה הקשר, היא מדברת. אני שמעתי, ההיגיון שלי אומר היא אמרה משהו ואמרה מבקרת הפנים כך וכך.

היו"ר, אמיר גילת: תביאו לדיון את סמנכ"ל כספים ונדבר על זה.

נמרוד לב: מה הקשר, היא רוצה להראות לי משהו של מבקרת הפנים, אז מה הקשר שלנו לסמנכ"ל כספים?

היו"ר, אמיר גילת: על נושא הכספים.

נמרוד לב: אז אני רוצה לראות את זה.

היו"ר, אמיר גילת: אז יש לך את זה.

נמרוד לב: איפה יש לי את זה?

דבורה הנדלר: הוא לא בוועדת ביקורת, אני בוועדת ביקורת.

נמרוד לב: מה, אתם משחקים?

יוני בן מנחם: זו הייתה הערה שנייה לגבי לאטמה.

דוד חיון: הכי פשוט זה לדעת אם וועדת התקשרויות אישרה את ההתקשרות עם לאטמה.

יוני בן מנחם: אבל אם אתה קורא את הפרוטוקול שנשלח אליך - - -

דוד חיון: אז אני לא זוכר את כל הלך ההחלטות. תזכיר לנו.

יוני בן מנחם: זה הרי כתוב. אושר, אנחנו כתבנו ששבנו ואישרנו את זה, כי כבר אישרנו את זה בעבר.

דוד חיון: לא מותנה בכלום?

יוני בן מנחם: אם תיתן לי לסיים, אני רוצה לסיים את הדיווח, אתם לא מאפשרים לי. אמרתי לכם, אנחנו אישרנו את זה בשתי הסתייגויות. אחת, הסתייגות של סמנכ"ל הכספים לגבי הדו"חות. הגיעה התשובה, אמרתי לכם - - -

היו"ר, אמיר גילת: שמורידה את ההסתייגות הזאת?

יוני בן מנחם: אנחנו דרשנו מהם דו"חות חתומים ומבוקרים, זה הגיע.

היו"ר, אמיר גילת: מבחינתך זה בסדר?

יוני בן מנחם: אני לא סמנכ"ל כספים.

היו"ר, אמיר גילת: אתה מנכ"ל! אתה ראש ועדת התקשרויות.

דוד חיון: לא, הוא אומר לך לא.

היו"ר, אמיר גילת: אז זה חוזר לוועדת התקשרויות?

יוני בן מנחם: לא.

היו"ר, אמיר גילת: אז איך אנחנו יודעים אם זה מאושר או לא?

יוני בן מנחם: רגע, אם תתנו לי לסיים. תשמעו עד הסוף ואני אסביר לכם. אם אחרי שאני אסיים לא יהיה ברור, אז. הגיעו הדו"חות חתומים ומבוקרים, היה הבדל בין מה שהיה חתום ומבוקר למה שנשלח לא חתום, מבחינת הסכומים. ואז עד כמה שזכור לי, הסמנכ"ל הציע להגדיל את הבטוחה שהם אישרו בזמן שאנחנו-, נכון, ליאת?

ליאת בלום: נכון.

יוני בן מנחם: להגדיל את הבטוחה, זה מה שהוא הציע. פרטים נוספים אתם יכולים לשמוע ממנו. התנאי השני - - -

נמרוד לב: מישהו רוצה לראות עוד?

דבורה הנדלר: אמיר, אתה יכול לראות.

היו"ר, אמיר גילת: לא רוצה.

דבורה הנדלר: תכתוב לפרוטוקול שלא רצית לראות.

דוד חיון: אבל ראינו את זה לפני.

היו"ר, אמיר גילת: אני קראתי את זה, מה אני צריך את זה פה? כן, הלאה.

יוני בן מנחם: התנאי השני היה שליאת, היועצת המשפטית, שמה לב לגבי העניין של העמידה בקול הקורא, שהיה כתוב שם ניסיון של 5 שנים.

היו"ר, אמיר גילת: תנאי הסף.

יוני בן מנחם: כן, בתנאי הסף. ואז היא הפנתה את תשומת ליבה של הוועדה. אנחנו היטלנו על דרור קבלרו לבדוק את זה, וההחלטה הסופית הייתה שיואב גינאי יגיש דו"ח לוועדת ההתקשרויות, לבדוק את כל המסמכים, את כל הדברים ולהגיש לנו דו"ח לגבי העניין הזה של הקול הקורא, ולפי זה אנחנו נראה אם הם עומדים בתנאי השני או לא.

יואב גינאי: הייתה גם החלפה של המפיק.

יוני בן מנחם: כן, עובדה שהם החליפו מפיק באמצע. הנושא השני שאנחנו רוצים בסאטירה לשנה הבאה, זה את הדרמה שלום בית.

היו"ר, אמיר גילת: רגע, רגע, רגע.

יוני בן מנחם: לא, אני רוצה שיהיה ברור.

היו"ר, אמיר גילת: לא, חכה רגע.

דוד חיון: לא, לא, נגמור על לאטמה, רגע, לאט לאט.

היו"ר, אמיר גילת: נגמור עם לאטמה.

דבורה הנדלר: רגע, יש לי שני דברים להעיר. אני מבקשת את רשות הדיבור.

היו"ר, אמיר גילת: בבקשה, תקבלי. אני אומר ככה, אנחנו לא יכולים להתנהל בצורה כזאת שאנחנו לא מקבלים דברים ברורים. אנחנו יכולים לדון בהפקה ספציפית לגבי שיבוצה או הוצאתה, או כל מה שקשור בהפקה ספציפית, ברגע שוועדת ההתקשרויות בראשותך, אישרה אותה.

יוני בן מנחם: אישרנו, סגרנו.

היו"ר, אמיר גילת: לא, בלי הסתייגות. סופית, חתום. אני לא יודע להגיד עכשיו אם אתה רוצה את זה או לא רוצה. אתה כמנכ"ל. כעורך ראשי אני

מבין שאתה רוצה את זה, אבל האם כמנכ"ל, שאחראי גם על הפעילות הכספית, ואתה יודע עכשיו שיש לך הפקה שאינה עומדת בתנאי סף, לכאורה, וש - - -

יוני בן מנחם: לא, אני לא יודע, זה בבדיקה.

דוד חיון: אז שוועדת התקשרויות תשב פה ותקבל החלטה - - -

היו"ר, אמיר גילת: לכאורה אמרתי. יפה, אז זה צריך לחזור לוועדת התקשרויות.

דוד חיון: סופית ומוחלטת.

יוני בן מנחם: נכון, זה מה שאני אומר. אתם לא שמעתם, אני קודם כל, אתם העליתם את זה לסדר היום. אם הייתם אומרים שזה עולה אז היינו מביאים את ערן והוא היה אומר את דעתו הכספית.

היו"ר, אמיר גילת: לא, בסדר, אנחנו מדברים עכשיו על הסאטירה.

דוד חיון: לא, אבל גם היה לנו את זה בכדורסל, אני מזכיר.

יוני בן מנחם: שמה?

דוד חיון: שבאתם לא עם החלטה סגורה ונעולה. ואז היועץ המשפטי, לא היועצת, היה אז תומר, אמר תחזרו לוועדה, אז היה מכריז, ותגידו שורה תחתונה – הוועדה מאשרת את ההתקשרות. אחרת אנחנו כמוסדות לא מוסמכים לאשר את זה או לא לאשר את זה.

יוני בן מנחם: אני לא ביקשתי לאשר, אני רק מדווח לכם. אתם רק קיבלתם דיווח.

דוד חיון: לא, לא, אז אני אומר שאנחנו רוצים להתקדם.

יוני בן מנחם: אתם תחליטו.

דוד חיון: לא, אבל אנחנו רוצים להתקדם.

דבורה הנדלר: הנה, הוא אומר שאנחנו נאשר.

יוני בן מנחם: גם אנחנו רוצים להתקדם.

דוד חיון: לא יכולים.

היו"ר, אמיר גילת: איך את יכולה לאשר?

דוד חיון: לא יכולים חוקית, לא יכולים.

נמרוד לב: את מה אנחנו אמורים לאשר?

היו"ר, אמיר גילת: אני אגיד לכם מה צריך לקרות עכשיו, אני מבקש.

ליאת בלום: סליחה, אני ביקשתי גם זכות דיבור.

היו"ר, אמיר גילת: אה, סליחה, תני לי רק עוד רגע.

ליאת בלום: שני משפטים.

נמרוד לב: אתה צריך את האישור שלנו, יוני? אתה צריך את האישור שלנו לזה עכשיו?

זליג רבינוביץ: וודאי.

היו"ר, אמיר גילת: לא. ועדת תוכן אישרה כבר את לאטמה 300 פעם, אין טעם ב-301 פעם, זה לא משנה כלום. כרגע מה שצריך לעשות זה להחזיר את זה לוועדת התקשרויות, שוועדת ההתקשרויות תראה שכל ההסתייגויות שהיא התנתה מולאו, ואז ההפקה הזאת מבחינת הרשות כשרה. בבקשה.

נמרוד לב: רגע, אבל אתה אמרת משהו, בוא נשמע מה יוני אומר. איפה יש חסמים?

יוני בן מנחם: אין שום חסמים.

נמרוד לב: אם אין תקשורת, שום דבר לא ייצא לפועל, אתם לא מבינים? זה תמיד שיח חרשים.

יוני בן מנחם: נמרוד, אני אומר שוב, אנחנו אישרנו את זה בפעם הלא יודע כמה, בשתי הסתייגויות. הסתייגות אחת – הכלכלית הכספית, שביקש סמנכ"ל הכספים נוכח מה שהוא קרא בעיתון. הוא ביקש דו"חות מבוקרים וחתומים. בהתחלה נשלחו על ידי החברה דו"חות לא חתומים ולא מבוקרים, ואחרי הפנייה שלו נשלחו דו"חות מבוקרים. אז זה מולא.

נמרוד לב: ברור. אז השאלה היא מה אתה צריך מהמוסדות? אתה צריך איזה שהוא אישור מהמוסדות או שיש לך כבר אישור מהמוסדות ואתה יכול לפעול.

יוני בן מנחם: רגע, אז אני מסביר לך, אני נמצא עכשיו בשלב הדיווח. התנאי הזה התמלא. התנאי השני, במקרה גילתה היועצת המשפטית את העניין של תנאי הסף, של חמש שנים, כי הם החליפו חברה. ואז אנחנו מקיימים בדיקה. זה התנאי השני. יואב גינאי אמור להגיש דו״ח על זה לוועדת ההתקשרויות. אם הוא ייתן אוקיי שזה כשר, אז אנחנו אין לנו שום עניין.

נמרוד לב: מה אתה צריך מהמוסדות?

דוד חיון: הוא צריך לחזור לוועדת התקשרויות ולהביא החלטה סופית של וועדת התקשרויות.

נמרוד לב: ברור, אוקיי.

קובי אוז: אני רוצה להגיד משהו קטן לגבי בכלל עניין של סאטירה. אני, אמרתי לכם, מיניתי את עצמי בתור עצמי לאחראי על העניין הזה של ייחודיות, שברשות השידור ישודרו דברים שלא משודרים במקומות אחרים ושלא יכולים להיות משודרים במקומות אחרים. ולכן אם עולים עם תכנית סאטירה, היא לא יכולה להיות בפורמט שדומה לתכניות סאטירה אחרות במקומות אחרים. ולכן, כשאני מסתכל על לאטמה, זה דוגמא מאד טובה לסאטירה שיכולה להיות ייחודית ולעשות את העבודה. אני לא נעול על לאטמה עצמה, אבל אני כן רוצה לקשור את הסאטירה של לאטמה עם סאטירות אחרות. אם עולות כמה סאטירות, הן צריכות להיות במובן הזה שהן מאוזנות, זאת אומרת שהן מאזנות את לאטמה ואחרת. זאת אומרת אם לאטמה לא עולה, אז אני מבקש שלא יעלו סאטירות אחרות, עד שלא ייסגר העניין עם לאטמה, או להביא משהו אחר בכיוון הספציפי הייחודי הזה.

היו״ר, אמיר גילת: אתה רק מקדים את הדיון.

דוד חיון: זה כבר הוחלט.

נמרוד לב: אני לא קיבלתי החלטה כזאת.

היו״ר, אמיר גילת: לא, לא קיבלנו, אבל אתה מקדים את הדיון.

דוד חיון: זה כבר הוחלט לדעתי.

נמרוד לב: אני לא קיבלתי החלטה כזאת. אני עם קובי ואני רוצה שתצא החלטה.

היו"ר, אמיר גילת: זה כשנדבר על הלוח.

נמרוד לב: אני רוצה החלטה.

היו"ר, אמיר גילת: נמרוד, זה כשנדבר על הלוח, עוד מעט.

נמרוד לב: אני רוצה החלטה בדיוק כמו שאמר קובי, ושיהיה כמו שאנחנו אומרים, סאטירה מאוזנת גם מהצד הזה וגם מהצד הזה, ובא לציון גואל.

היו"ר, אמיר גילת: דבורה, בבקשה.

נמרוד לב: והיעדים האסטרטגיים שלנו, כדי להשיג חשיפה ותהודה לרשות הציבורית - - -

היו"ר, אמיר גילת: אתה מקדים את הדיון על לוח המשדרים. כן, בבקשה.

דבורה הנדלר: טוב, אני ביקשתי עכשיו. אני בעצמי נכנסתי לקולות קוראים לבדוק מה הייתה הדרישה מלאטמה, וכתוב כך: ניסיון מוכח של לפחות 5 שנים כמפיק תכנית טלוויזיה ו/או כחברת הפקה, לרבות תכניות אירוח וסאטירה.

היו"ר, אמיר גילת: למה אנחנו צריכים לדבר על זה פה עכשיו?

דבורה הנדלר: אם כך, לאטמה כן עובדת בתנאי הסף הזה.

היו"ר, אמיר גילת: אבל למה פה?

דבורה הנדלר: כי הטענה הייתה שלא עומדים בתנאי הסף.

היו"ר, אמיר גילת: אני לא טוען כלום. אני צריך לקבל מההנהלה החלטה של ועדת התקשרויות – מאושר.

נמרוד לב: לצערי זה לא העבודה שלנו.

ליאת בלום: זה לא רק עבודה שלכם. אני חייבת עכשיו שתי הערות לפרוטוקול, ואני לא מתייחסת ללאטמה, כי אני לא מתערבת בתוכן ואני אומרת את זה בצורה מאד ברורה. מה שקורה כאן לא תקין, אני מבקשת שזה יירשם כהחלטה, שאני הערתי שמה שקורה פה לא תקין. חברי מליאה לא יכולים להחליף - - -

דבורה הנדלר: מה לא תקין? אסור לי לקרוא קול קורא?

ליאת בלום: תני לי לסיים את המשפט ותביני.

דוד חיון: אבל תמקדי את הלא תקין שלך, שלא תיפול עננה פה על כולם.

ליאת בלום: אני אמקד, אם תתנו לי לסיים משפט.

דוד חיון: בסדר, תגידי מה לא תקין.

ליאת בלום: חבר מליאה, לרבות חברי ועדת התוכן, לא יכולים להחליף דרג מקצועי בהנהלת רשות השידור.

היו"ר, אמיר גילת: זה מה שאנחנו אומרים.

ליאת בלום: בין להקריא את מה שאת אומרת כתנאי סף, לבין להגיד להערכתי, או אפילו לא הוספת את "להערכתי", אלא פשוט אמרת: לאטמה עומדים בתנאי הסף, יש פער. להקריא את יכולה, אבל להגיד - =- -

דבורה הנדלר: הקראתי.

ליאת בלום: סליחה, אני מבקשת שני משפטים רצופים, בלי הערות ביניים.

היו"ר, אמיר גילת: אפילו שלושה.

ליאת בלום: לא יכול להיות שחברי מליאה יחליפו את הדרג המקצועי, בין אם זה ייעוץ משפטי ובין אם זה סמנכ"ל כספים. אני חושב שזה גם לא מכובד לנהל את הדיון הזה, בלי לתת לו לאפשר להגיע הנה עם חוות הדעת שלו. המנכ"ל הציג אותה היטב. יחד עם זאת, ככל, והמנכ"ל הקפיד להגיד שהוא לא יכול, יוני, תתקן אותי אם אני טועה, שהוא לא יכול להגיד בצורה מפורשת שיש איתנות פיננסית. לפיכך, לא ברורה לי האמירה של חבר מליאה כזה או אחר, שיש איתנות פיננסית. אז אני מבהירה, זה לא בסמכותכם.

נמרוד לב: יש לי הערה.

ליאת בלום: שתיים, גם מבקרת הפנים של רשות השידור לא יכולה להחליף דרג מקצועי, וממצאי הדו"ח שלה לא יכולים לחלוק על חוות דעת

משפטית שלנו, או על חוות דעת מקצועית של מחלקת הכספים. מה שקורה כאן, לא בסדר.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> רק שנייה, אני מצטרף ואני מסכים עם כל מה שליאת אמרה, אני גם אמרתי את זה בעצמי. אני חושב שאנחנו הגזמנו באבואה, מילה לפרוטוקול, באופי הדיון היום על לאטמה. שמענו מהמנכ"ל דיווח, זה בסדר. אני חושב שמהרגע הזה, ברגע ששמענו שאין תשובות של סמנכ"ל הכספים, זה לא צריך להיות פה. ועדת תוכן אישרה בפעם ה-302 עכשיו, את העובדה שהיא רוצה את לאטמה. כל הסיפור של האיתנות הפיננסית ותנאי הסף והדברים האחרים, וגם לגבי המבקרת אני מסכים עם ההערה של ליאת, אמרתי את זה גם קודם. יש סמנכ"ל כספים, לא היא צריכה לאשר את ההתקשרויות. אז בואו נניח לזה. אני מבין שזה נושא חשוב. ועדת התוכן מעוניינת בלאטמה, בפעם ה-303, אבל כדי שההתקשרות הזאת תאושר, צריכה ועדת ההתקשרויות, בראשות המנכ"ל/העורך הראשי, להחליט שהיא רוצה את ההפקה הזאת, ורק אז היא תוכל להיות משובצת בלוח המשדרים, ומאושרת על ידי ועדת ההתקשרויות.

<u>קובי אוז:</u> מאחר שעל פי הדיווח שקיבלנו כאן, יש לכם את כל הפרטים כדי להעביר לנו איזו היא חוות דעת, אני מבקש לדעת מה הוא הזמן שבו אנחנו נקבל את חוות הדעת. מאחר שהטפסים עברו וסמנכ"ל הכספים יכול לעבור עליהם, ויואב יוכל לעבור על החלק שלו בדבר הזה.

<u>ליאת בלום:</u> אבל ניתנה חוות דעת, ניתנה.

<u>נמרוד לב:</u> זה שני משפטים.

<u>ליאת בלום:</u> ניתנה חוות דעת. אתה ממתין לחוות דעת שקיימת, נראה אותה.

<u>קובי אוז:</u> נאמר לנו דבר כזה, נאמר לנו שלאטמה אושרה והיא תעבור למצב של שידור וצילום רק בתנאי שהיא עוברת את העניין הזה של האיתנות הכספית, שזה סמנכ"ל הכספים צריך להחזיר לנו תשובה, והיא עוברת את העניין של 5 שנות הפקה, שעל זה יואב צריך לתת לנו תשובה. עכשיו, אני רק מבקש לדעת מתי נקבל תשובה. אם התשובה היא שלילית, לא איכפת לי לדעת אותה עכשיו

ונלך לחפש משהו אחר שהוא ייחודי וסאטירה מיוחדת, שלא נמצאת בערוצים אחרים. אבל אני לא רוצה לחכות עכשיו חודשיים או שלושה חודשים. מאחר שכל המסמכים וכל הניירות, כמו שכולכם אומרים, נמצאים על השולחן, אנחנו מבקשים לקבל את החלטתו של סמנכ"ל הכספים בזמן קצוב, שתגידו לנו אותו אתם, ואת ההחלטה של יואב.

היו"ר, אמיר גילת: הוא החליט, סמנכ"ל הכספים החליט.

ליאת בלום: סמנכ"ל הכספים נתן חוות דעת מפורטת, ייעוץ משפטי נתן חוות דעת מפורטת, ועל בסיסן - - -

קובי אוז: מה התשובה?

ליאת בלום: שנייה, ועל בסיסן המנכ"ל קיבל את ההחלטה והוא הקריא אותה, והוא יכול גם להעביר לכם אותה. אתם לא ממתינים לשום חוות דעת מקצועית.

היו"ר, אמיר גילת: הוא העביר.

ליאת בלום: לפחות לא של ייעוץ משפטי או כספים.

קובי אוז: אז תהיה לאטמה למעשה?

ליאת בלום: אני לא יודעת, תשאל את המנכ"ל. אני אומרת לך שאתה אל תמתין לחוות דעת מאיתנו, כי היא ניתנה.

קובי אוז: אז אם יש לך את כל התשובות, אז - - -

יוני בן מנחם: אמרתי לכם שמחכים לדו"ח של יואב גינאי.

זליג רבינוביץ: רק יואב נשאר.

קובי אוז: מצוין. מה חסר לך? תוך כמה זמן אפשר?

יואב גינאי: אני חושב שאנחנו בתוך שבוע נוכל.

קובי אוז: יופי, מצוין.

נמרוד לב: עכשיו אני בקשתי היא שנקבל החלטה ברוח הדברים שקובי אמר, לגבי סאטירה באופן עקרוני, אוקיי? שאנחנו רוצים סאטירה בשנת 2014 ותהיה סאטירה מאוזנת מהצד הזה ומהצד הזה, לא תעלה אחת ללא השנייה, ובא לציון גואל. זאת ההחלטה. ואני רוצה לומר שמבחינת תפקידנו כגוף

פיקוח וביקורת, שאנחנו רואים פה איזה שהוא מהלך, שאיך אני אומר אותו? לאטמה היה על השולחן לפני - - -

ליאת בלום: אתה מסתכל עלי, נמרוד, כי? כי הפרוטוקול לא רואה את העיניים, אז בואו נציין את זה. אתה מדבר על מהלך ומסתכל עלי, כאילו לי יש איזה שהוא אינטרס לא להביא את לאטמה. בואו תדברו ברור.

נמרוד לב: אני רק אומר - - -

ליאת בלום: הפרוטוקול לא רואה אתכם.

דוד חיון: תסתכל עלי. אני יותר יפה.

ליאת בלום: כן, תסתכל על דוד, יותר טוב, יותר נאה.

נמרוד לב: אני רק אומר, רבותי, אנחנו מדברים פה על משהו שכבר הונח על מפתננו מהמליאה הקודמת. אנחנו מדברים על משהו שמתמשך ומתארך לאורך שנים, ויש פה, אנחנו רק מבקשים שהדברים ייעשו, שלא יהיה עינוי הדין מה שנקרא. תנו תשובה, נדע מה קורה, נזוז.

היו"ר, אמיר גילת: בסדר, אני אסכם את זה ככה.

דוד חיון: למי אתה פונה? נמרוד, למי אתה פונה, להנהלה?

היו"ר, אמיר גילת: רגע, דוד, דוד.

דוד חיון: נמרוד?

איתי לנדסברג: נמרוד?

דוד חיון: הוא לא איתנו.

נמרוד לב: אני אתכם.

איתי לנדסברג: נמרוד, מה שאתה אומר בעצם שחופש העיתונות של יוצרי לאטמה, תלוי בחופש העיתונות של יוצרי הסאטירה השנייה, וזה דבר שבעיני הוא לא ייעשה. אני חושב שסאטירה היא סאטירה. היא יכולה להיות משודרת אם היא מימין או אם משמאל, בלי קשר לתכנית אחרת. האיזון קורה אצל הצופים. הצופים מספיק אינטליגנטים לאזן ולבקר, ולהתנות תכנית אחת בתכנית שנייה, אני חושב שזה דבר לא לגיטימי.

נמרוד לב: אנחנו לא מתנים כלום. אמר קובי, על פי החזון אנחנו ישבנו והגדרנו את הקווים הכלליים.

קובי אוז: הרעיון הוא נורא פשוט, שאם רשות השידור נכנסת לעולם הזה של הסאטירה, שיש בו כבר עכשיו גם בערוץ 2 וגם בערוץ 10 דברים מסוימים, היא תעשה את זה באופן מיוחד. זאת אומרת אם עכשיו תבוא ותמכור לי סאטירה שצוחקת על התל אביב באשר הם, זה מבחינתי דבר שלא נמצא בתכניות האחרות, ואני אקח את זה מיד. לא מעניין אותי. לא איכפת לי על מה שהיא תדבר.

נמרוד לב: בדיוק, זה מה שאמרנו מלכתחילה.

איתי לנדסברג: אז צריך גם סאטירה שצוחקת על הירושלמים?

יוני בן מנחם: גם בסדר.

היו"ר, אמיר גילת: טוב, חברה.

נמרוד לב: בואו נקבל החלטה.

איתי לנדסברג: מה איזון פה?

קובי אוז: אני לא מדבר על איזון. (מדברים ביחד) מבחינתי איזון זה אילוץ. בגלל שיש לכם את שלום בית וגם יש לכם את היהודים באים, איזון זה רק אילוץ.

היו"ר, אמיר גילת: קובי, קובי.

קובי אוז: אני אומר לך עוד פעם, מבחינתי איזון זה רק אילוץ. אני כרגע מנסה, אני רק שומר על העניין הזה שרשות השידור תיתפס כחלוצית וכשונה.

איתי לנדסברג: זה בסדר, אתה מדבר על איזון פוליטי.

קובי אוז: אני לא מדבר על איזון פוליטי.

נמרוד לב: לא דיברנו על איזון פוליטי, אתה לא הקשבת למה שהוא אמר. אנחנו אמרנו, אתה רוצה לחזור על מה שאמרת?

קובי אוז: עזוב, אל תיכנס לזה.

היו"ר, אמיר גילת: אני מבקש אתכם, שנייה.

יואב גינאי: יש לי הצעה.

היו"ר, אמיר גילת: לא, שנייה רגע. אנחנו מדברים עכשיו על נושא הסאטירה. אני לא נכנס כרגע להפקה ששמה לאטמה. מה שקובי אמר כבר התקבל כהחלטות של המוסדות שלוש פעמים, שההנהלה תבוא, תוך שבוע זה הוגדר, אחר כך קיבלו ארכה. ההנהלה צריכה לחזור למוסדות ולהגיד האם התכנית לאטמה מאושרת מבחינתה, על כל ההיבטים. לא רק מבחינת תוכן, אלא על מכל ההיבטים. ככה זה עובד. ועדת ההתקשרויות צריכה לאשר את ההתקשרות. ועדת ההתקשרויות ברשות המנכ"ל. אחר כך זה יגיע למוסדות ואז נדע. אז כרגע אנחנו משאירים את זה פתוח, את כל נושא הסאטירה. אנחנו נקבל, ואני אומר את זה עוד פעם, אמרנו את זה פעם, פעמיים ושלוש וארבע, אז אני מבקש עכשיו שתוך 30 יום נקבל תשובה ברורה מהמנכ"ל - - -

יוני בן מנחם: רגע, אבל צריך להיות פה עניין, על דרך מקרה ש - - -

היו"ר, אמיר גילת: רגע, בסדר, מה זה משנה?

יוני בן מנחם: לא, זה לא שאנחנו לא נתנו לכם בזמן.

היו"ר, אמיר גילת: אבל אני אומר - - -

יוני בן מנחם: היועצת המשפטית גילתה לפתע את העניין הזה של תנאי הסף ואנחנו צריכים לבדוק את זה.

היו"ר, אמיר גילת: בסדר, אז אני מבקש מההנהלה תוך 30 יום - - -

נמרוד לב: אף אחד לא אומר שזה לא בסדר.

זליג רבינוביץ: תוך שבוע.

היו"ר, אמיר גילת: תוך שבעה ימים ידווח המנכ"ל לוועדת התוכן ולוועדת ההתקשרויות מעל 250,000, האם לאטמה מאושרת.

יואב גינאי: אבל אם אנחנו מאשרים את ההפקה, אפשר לאשר אותה עכשיו, בכפוף לכל שאר הדברים?

דוד חיון: לא, ועדת התקשרויות לא אישרה את זה. מה פתאום? אתה לא יכול חוקית.

היו"ר, אמיר גילת: אנחנו בתהליך אחורה.

ליאת בלום: לא הבנתי את השאלה, אני מצטערת, לא הבנתי אותה.

קובי אוז: יואב אומר, אם אני אאשר, אם אני אראה, הרי הוא צריך להחזיר תשובה.

יואב גינאי: נניח אנחנו מוצאים שהמסלול הוא בסדר, כלומר ש - - -

היו"ר, אמיר גילת: אבל זה כבר אושר לכם ב-2013, אני לא מבין.

דבורה הנדלר: אין צורך.

היו"ר, אמיר גילת: זה אושר כבר, אושר.

זליג רבינוביץ: אז אין צורך לשוב, זה מה ש - - -

היו"ר, אמיר גילת: התכנית לאטמה אושרה על ידי ועדת התוכן בפעם ה-304.

נמרוד לב: בישיבת המליאה השנייה אני זוכר שהיא אושרה.

דוד חיון: אתה סותר החלטה קודמת של ועדת תוכן, תשים לב.

היו"ר, אמיר גילת: איזה?

דוד חיון: שהם צריכים לחזור אלינו אחרי שהם גמרנו את הכל. אל תסתור החלטה קודמת של ועדת תוכן. יש החלטה של ועדת תוכן שהם צריכים לחזור אלינו כשהכל עשוי.

היו"ר, אמיר גילת: נכון, נכון, נכון. לאור ההחלטה מיום - - -

נמרוד לב: איזו החלטה? של מה? החלטה עקרונית או החלטה ספציפית על זה?

דוד חיון: לפני חודשיים, לא יודע. על לאטמה.

נמרוד לב: מי החליט? מתי החליט?

דוד חיון: ועדת תוכן. אתה מכיר?

היו"ר, אמיר גילת: פעמיים החליטו, פעם באגף הגבייה ופעם פה.

דבורה הנדלר: אגף הגבייה? מה זה שייך?

היו"ר, אמיר גילת: כן, בישיבה שהייתה באגף הגבייה.

דוד חיון: בחדר, פיזי.

היו"ר, אמיר גילת: פעמיים החלטנו את אותה החלטה, והיא: על רקע החלטת השרים על הקמת ועדה לבדיקת עתידו של השידור הציבורי, השתנתה הנחת העבודה, והערכה הייתה שרשות השידור תמשיך לפעול במתכונתה הנוכחית גם בשנת 2014, לפחות ברובה. עתה פתוחה הדרך לשוב ולהקצות תקציבים שיאפשרו לוח שידורים מלא לשנת 2014. הוועדה מורה, הסעיף זה לאטמה, זה לא מחוץ להקשר. כל הסעיף נקרא לאטמה. הוועדה מורה להנהלה לדווח בתוך שבוע ימים, זה מיום 13 באוקטובר, על התייחסותה להחלטת ועדת ההתקשרויות בנושא.

דוד חיון: בבקשה.

היו"ר, אמיר גילת: אז עכשיו אנחנו מאשררים את ההחלטה, עוד שבוע ימים.

נמרוד לב: אז איך זה קשור למה שאמר חיון? אין שום קשר למה שאמר חיון. אתם מדברים כאילו זורקים, אין שום קשר.

דוד חיון: לא, רגע, תעשה סדר, לאט לאט.

נמרוד לב: לא שמעתי שום דבר שקשור למה שהוא אמר פה.

דוד חיון: תהיה רגע מרוכז, תעשה סדר. עמדה להיגמר שנת 2013, נכון? באנו ואמרנו להם – חברה, האם אתם מוכנים להתחייב על זה שאנחנו מכניסים את זה לתוך שנת 2013, כדי לעמוד בחוק. נכון? ואז התחילו להגיד לא, אנחנו בודקים אותם כספים וזה וזה, אנחנו לא מתחייבים לכלום, אנחנו לא יודעים להתחייב. ואז אמרנו להם לכו תבדקו, נכון? זוכר? היית בישיבה הזאת? לכו תבדקו, תחזרו אלינו עם השורה התחתונה. מאז למעשה לא חזרו. בעקבות זה הוחלט בישיבה אחרי זה לשקול את זה לקראת שנת 2014, מאחר שזה כבר תהליך של כמה שנים, ומאחר שמצאנו שזה יכול להיות ארוך טווח, אם אני לא טועה, אני לא בטוח שהייתה החלטה כזאת, אז החלטנו לתת לזה צ׳אנס לשנת 2014. זאת אומרת שלפי הסדר התקין הם צריכים לחזור אלינו ולהגיד לנו – רוצים אנחנו.

נמרוד לב: חזרו, אמרו.

דוד חיון: לא אמרו לך.

נמרוד לב: כן.

דוד חיון: לא.

נמרוד לב: רבותי, אתם פה עושים מניפולציה. תסתכלו. רגע, יש פה דבר נורא פשוט.

דוד חיון: לא, לא, תחזור בך מהמילה הזאת, כי ועדת התקשרויות לא החליטה.

היו"ר, אמיר גילת: תשאל את המנכ"ל אם הוועדה - - -

נמרוד לב: הם אמרו שהם מאשרים, הם רק מבקשים שיואב יבדוק עניין טכני. אני נגנב. ההיגיון של י לא עובד בצורה כזאת.

ליאת בלום: טכני? תנאי סף במכרז? טכני? ברצינות?

נמרוד לב: חברה, חברה, הם אמרו שהם - - -

ליאת בלום: מזל שיש הקלטה. לא אמרתי כלום, נמרוד, תמשיך עם אותו קו.

דוד חיון: זה לא אישור. הסתייגויות זה לא אישור.

היו"ר, אמיר גילת: רגע, רגע, הפרוטוקול לא קולט.

נמרוד לב: הם אמרו, אני לא יכול עם הסגנון הזה. זה לא מוצא חן בעיני. זה לא ראוי, זה לא מהוגן. אתם מנסים, יושבת כאן ועדת תוכן, יש כאן רוב מוחלט לדברים מסוימים, אתם לוקחים אותם בכוח כל הזמן לאיזה שהן החלטות שאתם רוצים להביא וזה לא מקובל עלי. זה לא מרגיש לי נעים.

דבורה הנדלר: נמרוד, תגיד איזו החלטה אתה רוצה להעביר.

דוד חיון: נמרוד, ועדת התקשרויות - - -

נמרוד לב: קובי אמר את מה ... להעביר את זה, זה לא מכובד. זה לא לעניין. או שאתם רוצים לפתור את זה או לא לפתור את זה. אמר קובי נכון, אנחנו לא צריכים לשוב ולדון ולשוב ולדון ולשוב ולדון. הם אמרו שהם רוצים - - -

דוד חיון: הם לא אמרו שהם רוצים.

נמרוד לב: הוא בודק פרט טכני. והיה - - -

דוד חיון: אז הם יחזרו אלינו אחרי זה.

נמרוד לב: למה? למה? אם זה עובר, אם מבחינה משפטית זה בסדר, על הכיפאק. לא טוב, אני לא מתערב בזה.

ליאת בלום: רגע, אני רוצה להבהיר את הנושא הזה לעניין המשפטי.

נמרוד לב: מה לי ולקטע המשפטי? אני לא מתערב בזה.

ליאת בלום: אז תן לי להבהיר לך. אנחנו נתנו את חוות דעתנו. אין לנו יותר מה להגיד בנושא.

נמרוד לב: לא, זה חארטה. את צריכה להבין, אני שלוש שנים שומע את הדבר הזה. זה כבר מתיש אותי.

ליאת בלום: נמרוד, לא, תקשיב עד הסוף. אם המנכ"ל בוחר, חרף העמדה המשפטית וחרף העמדה של סמנכ"ל כספים לאשר, הוא יכול. למה אתה פונה לעמדה שלנו?

נמרוד לב: למה הם צריכים לחזור אלינו?

ליאת בלום: אני כפופה למנכ"ל. אני נתתי את חוות דעתי. אני לא אומרת שהוא צריך לחזור אליך.

נמרוד לב: אנחנו גם אמרנו את חוות דעתנו.

ליאת בלום: אני לא אומרת שהוא צריך לחזור אליך, הוא לא צריך. לא בטוח שהוא צריך, זה עניין שלכם. אבל אל תתנה את זה בחוות דעת משפטית, היא ניתנה כבר.

נמרוד לב: אנחנו לא רוצים.

ליאת בלום: המנכ"ל יכול לקבל עמדה אחרת מעמדתי, נמרוד.

דבורה הנדלר: אנחנו מאשרים את ההחלטה בכפוף לזה שנקבל חוות דעת של יואב, ואם הכל בסדר אנחנו מאשרים את לאטמה. אני מבקשת שזאת תהיה ההחלטה ועל זה נצביע.

נמרוד לב: אני תומך בזה.

דוד חיון: את לא יכולה לאשר את לאטמה. את לא יכולה לאשר ברמה החוקית, משפטית, עקב תקדימים קודמים שהיו פה, מאחר שוועדת ההתקשרויות אישרה את זה בהסתייגויות. ברגע שזה לא יהיה בהסתייגויות, אז זה יהיה מאושר, מה הבעיה? מה מסובך בזה?

ליאת בלום: תבקש מהמנכ"ל שיגיד שהוא מאשר.

היו"ר, אמיר גילת: חברה, אני אומר ככה, את מה שאמרנו כבר אלף פעם.

נמרוד לב: עזבו.

היו"ר, אמיר גילת: אני אנסח את זה ככה, נמרוד, כי אתה מדבר פה על מניפולציות ואתה מוציא דברים מהקשרם, ואני רוצה את לאטמה לא פחות ממך, רק אני לא מוכן ל - - -

נמרוד לב: אני לא רוצה שום דבר.

היו"ר, אמיר גילת: רק שנייה, אני מדבר עכשיו. אתה דיברת.

נמרוד לב: סליחה, אני מנסה לראות את הדברים באופן ענייני ואני מנסה כבר שלוש שנים לראות אותם באופן ענייני.

היו"ר, אמיר גילת: תן לי לדבר רגע. אז תקשיב רגע, אתה מדבר על מניפולציות, המניפולציות זה מכיוון אחר בדיוק. מפני שאולי ההנהלה רוצה, אבל ההנהלה לא יכולה, אוקיי?

דבורה הנדלר: למה היא לא יכולה?

נמרוד לב: זה לא ענייני.

דוד חיון: נכון להיום היא לא יכולה.

דבורה הנדלר: לא, לא. בגלל היועצת המשפטית שהחליטה שהיא לא יכולה?

דוד חיון: נכון להיום זה כבר לא החלטה משפטית.

ליאת בלום: אתה מגיב לזה, או שאני כמה ויוצאת.

היו"ר, אמיר גילת: שמה?

ליאת בלום: שבגללי היא לא יכולה, ההנהלה בגלל היועצת המשפטית.

דבורה הנדלר: סליחה, אני שאלתי, לא אמרתי.

ליאת בלום: את אמרת.

דבורה הנדלר: לא אמרתי, שאלתי.

ליאת בלום: דבורה, המנכ"ל יכול להחליט חרף עמדתי. אם המנכ"ל יגיד אוקיי ללאטמה, בבקשה, שיתכבד ויגיד. ועדת ההתקשרויות היא בראשותו. אני נתתי עמדתי, סמנכ"ל הכספים נתן עמדתו, שהמנכ"ל יגיד כן.

היו"ר, אמיר גילת: אבל על מה אנחנו מתווכחים?

קובי אוז: באופן עקרוני, אם הסעיף הזה של חמש שנים - - -

ליאת בלום: לא, אם המנכ"ל מוכן לקחת על עצמו את האחריות, בבקשה. זה דרג מקצועי.

יוני בן מנחם: סליחה, זה וועדה, זה לא המנכ"ל מחליט.

ליאת בלום: בסדר, אז נתתי את עמדתי. הוא הכפיף את ההחלטה שלו להסתייגויות. הוא לא אמר חרף ההסתייגויות אני רוצה את זה. אז מה? אני לא מבינה את הדיון הזה.

קובי אוז: אני רק רוצה לעשות איזו הערת מסגרת, בלי קשר ללאטמה באופן עקרוני. אם הפרט הזה של 5 שנים ניסיון הוא פרט שמופיע בכל הסכם התקשרות באופן טבעי - - -

ליאת בלום: לא, הוא לא מופיע בכל התקשרות.

קובי אוז: אני מבקש לבחון את זה.

היו"ר, אמיר גילת: הוא לא .

ליאת בלום: אז רגע, אני רוצה להסביר. ראשית, אני חושבת שהדיון במקום להתנהל איך זה קרה שאנחנו שנתיים לא עלינו על זה שתנאי הסף לא בסדר, אתם מתנהלים כאילו משהו בייעוץ המשפטי או בסמנכ"ל הכספים. שהגורמים המקצועיים יטרחו ויגידו מי בדק את תנאי הסף, מדוע עד עכשיו לא

ידענו את זה. זה מה שצריך לעניין אותך בתור גורם מפקח, ולא לכעוס על יועץ משפטי שנתן עמדה ברורה ונאורה.

דוד חיון: צודקת, נכון.

נמרוד לב: אבל אני לא כעסתי עליך, יקירתי. אני לא כעסתי עליך לרגע.

ליאת בלום: זה דבר ראשון. דבר שני, אני מבקשת ---

נמרוד לב: אני לא יודע למה את לוקחת את זה על עצמך?

ליאת בלום: כי תראה, אתה מפנה אלי שאלה, יש פה מנכ"ל. יש פה מנכ"ל. תפנו את השאלות למנכ"ל. זה פשוט דיון באמת חוצה גבולות, ואני פה שבע שנים. יותר מדי.

קובי אוז: גברתי, אנחנו בכלל כרגע לא מדברים-. כרגע, הנושא שהעליתי כרגע אינו נוגע לדברים שכבר עשיתם. הוא נוגע לדברים שהולכים להיות עתידיים.

ליאת בלום: למה? אתה גורם מפקח, קובי, יש לך חשיבות לבדוק איך התקלה הזאת קרתה. איך שנתיים התנהלנו מול חברה שלא עמדה בתנאי סף. אתה גורם מפקח.

נמרוד לב: אבל בשביל זה רצינו לראות את מבקרת הפנים, לא נתתם לנו.

ליאת בלום: היא לא בדקה את זה. אתה לא קראת את הדו"ח.

נמרוד לב: לא, כי לא נתנו לי.

ליאת בלום: אז אל תיתן חוות דעת על דו"ח שלא קראת, כי היא לא בדקה את זה .

נמרוד לב: אני לא נותן חוות דעת. חוות הדעת שאמרתי למה לא נותנים לי לקרוא אותה.

ליאת בלום: אז תפסיקו לנפנף בדו"ח. תקראו אותו קודם.

(מדברים ביחד)

קובי אוז: במקום שתגידי לי ---

דוד חיון: אולי כדאי שיואב יתייחס לנושא של תנאי הסף של ה-5 שנים. זה נורא חשוב.

קובי אוז: שנייה, יש פה עירוב של מין בשאינו מינו. יש פה תנאי סף מסוימים. זה נחמד שאת רוצה להגיד לי מה אמור לעניין אותי ולמה לא אמור לעניין אותי. אני כרגע מתעניין בזה שחברות הפקה שהן לאו דווקא מנוסות, שהמציאו איזה משהו וכייף להן להגיש לנו איזה מישהו, תהיה להן אפשרות לעשות את זה בעתיד.

ליאת בלום: אתה צודק.

דוד חיון: יש, בהפקה חופשית. בחופשי יש.

קובי אוז: אני הנחתי באופן טבעי - - -

ליאת בלום: רק בחצי שנייה, תנאי הסף מנוסחים על ידי היושב ראש המקצועי, ואני יכולה להביא לך מייל שאנחנו המלצנו להפחית את החמש שנים. יותר מזה אתה רוצה?

קובי אוז: טוב מאד, מצוין.

ליאת בלום: אז תשאל את הגורם המקצועי, קובי. תבקשו תשובות. זה התפקיד שלכם.

קובי אוז: אבל תקשיבי, אני מבין שנכנסת לאיזה מוד - - -

ליאת בלום: איזה מוד?

קובי אוז: של ארגומנטים, אבל אני לא מתווכח איתך בכלל. אני בכלל לא, אין לי פה ויכוח איתך.

נמרוד לב: אף אחד לא התווכח איתך.

היו"ר, אמיר גילת: טוב, נמרוד, קובי.

קובי אוז: אני רק מנסה להגיד דבר נורא פשוט. הדבר הפשוט הוא, שהסעיף הזה בחוזה של לאטמה - - -

ליאת בלום: זה לא חוזה.

קובי אוז: בקול קורא של לאטמה, אני רוצה לדעת באיזה עוד קולות קוראים הוא נמצא. בכל הקולות הקוראים? אז בואו נחשוב על זה פעמיים.

נמרוד לב: זה נמצא בכל הקולות הקוראים?

קובי אוז: אני יודע מה? בא לך עכשיו איזה ילד גאון, כותב תסריט שהורס אותך.

דוד חיון: יש לך בחופשי, יש לך ב-20%. יש לך בלא קולות קוראים. אין לך את הדרישה הזאת. אני טועה?

קובי אוז: סליחה, ומה אם עכשיו, אני לא יודע מה, באור עקיבא יש חבורת נערים שגמרו לצלם ערימה של - - -

דוד חיון: אבל אישרנו דברים כאלה כבר לא במסגרת קולות קוראים.

קובי אוז: אז למה אני לא יכול ל... מופע למישהו שהוא לא מנסה?

דוד חיון: אז לא בקולות קוראים, בלא קולות קוראים. לא אישרנו את סרטי התעודה? אתה לא זוכר שאישרנו את סרטי התעודה של יוצרים מתחילים, שהוא הביא לנו? אתה לא זוכר? נמרוד היה, אתה לא היית. זה היה בוועדת 250.

היו"ר, אמיר גילת: טוב, אני חושב שמיצינו את הדיון על זה. אני אומר ככה: רוצה ההנהלה את לאטמה, תתכבד ותחזור למוסדות ותגיד שההפקה אושרה כמקובל בוועדת ההתקשרויות.

דוד חיון: אנחנו צריכים לדעת אם להכניס את זה לתוך הרשימה של ההפקות.

היו"ר, אמיר גילת: יפה. וזה תוך שבוע ימים. בפעם השלישית אנחנו מקבלים החלטה שזה יהיה בתוך שבוע ימים. עכשיו, לגבי הערתו של קובי, אני חושב שהיא הערה שמחייבת התייחסות של הגורמים המקצועיים, לגבי תנאי הסף.

כשאתם מפרסמים עכשיו את הקולות הקוראים, אנא תנו דעתכם לנושא הזה. אתה רוצה לדעת מראש את ההחלטה או לקבל דיווח?

קובי אוז: רק לקבל דיווח.

דוד חיון: מה זאת אומרת, על מה? על תנאי סף?

היו"ר, אמיר גילת: כן, שיעבירו דיווח מה הם החליטו.

דוד חיון: אה, אם להקל את תנאי הסף או לא?

היו"ר, אמיר גילת: כן.

דוד חיון: זה לא צריך לעבור אותנו?

קובי אוז: אולי זה יהיה 3 שנים, אולי זה יהיה 4 שנים.

ליאת בלום: יש גם קולות קוראים של שנה. זה תלוי בז'אנר, במה שמגדיר המנהל. אני כותבת את מה שאומרים לי.

דבורה הנדלר: האם זה צריך להיות חברה או גם מפיק שיש לו 20 שנות ניסיון?

היו"ר, אמיר גילת: תנו להנהלה לגבש, דבורה.

דוד חיון: הוא לא חייב להיות חברה. עוסק מורשה גם יכול להיות.

ליאת בלום: דיון בתנאי סף בוועדת תוכן, מדהים.

היו"ר, אמיר גילת: דבורה, דבורה.

דבורה הנדלר: אם כתוב מפיק ו/או חברה, למה לאטמה לא עומדת - - -

היו"ר, אמיר גילת: דבורה, דבורה. אני מבקש. זה לגבי העניין הזה. לגבי תנאי הסף, ההנהלה תקיים דיונים אצלה עם הגורמים המקצועיים, ידווחו למוסדות על החלטתם בנוגע לתנאי הסף בקולות קוראים. יש לנו עכשיו את סוגיית התכנית העבודה.

דבורה הנדלר: רגע, אני רציתי להציף עוד איזו סוגיה.

יוני בן מנחם: לא גמרנו את הסאטירה.

היו"ר, אמיר גילת: גמרנו.

יוני בן מנחם: יש עוד סאטירה.

היו"ר, אמיר גילת: לא, אין לכם כסף. אנחנו מחכים קודם ללאטמה, אחר כך נמשיך.

קובי אוז: כל הסאטירות תלויות בדבר הזה.

היו"ר, אמיר גילת: יש לך 4 מיליון, או פחות אפילו. אין לך מספיק כסף.

דבורה הנדלר: יש סרט שנקרא שליחי האל, אני כתבתי ואני ביקשתי - - -

היו"ר, אמיר גילת: רגע, רגע, לא עכשיו.

דבורה הנדלר: רגע, אני ביקשתי רק שאנחנו כאן בוועדת התוכן נראה כמה קטעים, כדי שאחר כך לא נקבל פידבק מהציבור, שזה גרוע וזה נורא.

היו"ר, אמיר גילת: אני לא חושב שזה מוכן כבר. זה מוכן?

דוד חיון: על מה את מדברת?

איתי לנדסברג: את רוצה להחליף אותי?

דבורה הנדלר: לא, אני לא רוצה להחליף אותך. אני נציגת ציבור ואני חושבת שזו החובה שלי.

איתי לנדסברג: את רוצה לראות רפקאטים?

היו"ר, אמיר גילת: איתי, זה מוכן כבר?

איתי לנדסברג: לא, זה בעריכה, אבל אני לא מבין את הדרישה הזאת. יש דרג מקצועי, זה התפקיד שלנו. אם חברה המליאה גם יתחילו לצפות ברפקאטים ולאשר אותם, מה התפקיד שלנו בדיוק?

נמרוד לב: למה את מעלה את זה? מה החשש שלך?

היו"ר, אמיר גילת: רגע, לא עכשיו, לא עכשיו, זה לא נושא הדיון עכשיו.

נמרוד לב: לא, אבל אני רוצה להגיד משהו, שנייה בעניין הזה.

היו"ר, אמיר גילת: אבל למה עכשיו? אנחנו גם ככה באיחור.

נמרוד לב: כי היא עלתה נושא.

היו"ר, אמיר גילת: אבל זה לא על סדר היום. לא רוצה עכשיו. לא רוצה את זה עכשיו. ממילא זה תיאורטי, זה ברפקאט.

דבורה הנדלר: אז אני מבקשת, כשזה יהיה מוכן - - -

נמרוד לב: היא משהו מטריד אותה פה. למה שלא נשמע?

היו"ר, אמיר גילת: הסוגיה היא סוגיה עקרונית ואני לא מתכוון לפתוח אותה עכשיו.

נמרוד לב: היא באה לפה כנציגת ציבור, לא נותנים לה לדבר.

היו"ר, אמיר גילת: בסדר, אבל אני אמרתי בפתח הישיבה היום וכתבתי בהזמנה, שאנחנו דנים היום רק ב-2014, לוח שידורים, סליחה עקרונות ותכנית העבודה. עכשיו, לגבי עקרונות 2014. גמרנו את הקולות הקוראים, זה בערך חצי ממה שאנחנו צריכים לעשות, או אפילו שליש ממה שאנחנו צריכים לעשות במסגרת 2014. החלק השני של הדיון הולך להיות מה יהיה על המסך בשנת 2014. לפי הנהלים שלנו, אני מזכיר, חצי שנה לפני ינואר 2014, המנכ"ל מציג לוועדה את תכנית העבודה, שכוללת את הנושאים העיקריים שהוא רוצה לראות על המסך בשנת 2014. אנחנו מאשרים את הנושאים. אתם זוכרים, כל השנה שואלים אותי מתי דנים בזה, מתי דנים בזה. הנה, זו הישיבה שעכשיו מחליטים.

דוד חיון: מה, עוד חצי שנה מתחילה שנת 2014?

נמרוד לב: חצי שנה לפני שנת 2015 אתה מתכוון.

היו"ר, אמיר גילת: אמרתי בפתח הישיבה - - -

דוד חיון: רגע, היא מתחילה עוד חצי שנה? רגע, בואו נעדכן את השעונים.

היו"ר, אמיר גילת: זה שעון נתון. אמרתי בפתח הישיבה שאנחנו באיחור.

דרור קבלרו: היו חגים.

היו"ר, אמיר גילת: כל שנה יש חגים. מהנושאים האלה שאנחנו נאשר עכשיו, גוזרת ההנהלה את תכניות העבודה העונתיות שלה. בבקשה, המנכ"ל.

יוני בן מנחם: טוב, אנחנו שלחנו את המסמך, מה שנקרא הערוץ הראשון - תכנית עבודה 2014 - אני מקווה שכולם קיבלו אותו – ובו הנחות יסוד ונהלים, גם הלוחות המתוכננים לשנת 2014, אז אני מבקש מיואב שיציג אותו.

יואב גינאי: זה לא הלוחות, זה רק התכניות.

יוני בן מנחם: התכניות, כן, התכניות. תציג את זה.

היו"ר, אמיר גילת: לא תכניות, נושאים. אל תכנסו לרזולוציות.

יואב גינאי: לא, אבל אנחנו הכנסנו גם תכניות.

היו"ר, אמיר גילת: בסדר, אז בואו נתחיל. אמרתי, בגלל לוח הזמנים אנחנו נצמצם קצת. אבל תגידו מה הנושאים העיקריים שאתם חושבים לעשות.

יואב גינאי: אנחנו רוצים בעיקרון לעבוד על הנושאים המרכזיים שאני חושב שלדעתנו הערוץ הציבורי צריך לעסוק בהם, וזה נושא התעודה, נושא הדרמה, נושא הסאטירה ונושא התרבות. אלה ארבע הרגליים העיקריות שבהן אנחנו רוצים לעסוק. לתת דגש על פורמטים חדשים במסגרות האלה, לנסות להנגיש חלק מהמסגרות האלה שלעתים נמצאות באיזה סוג של מגדל שן, להנגיש אותן לציבור הרחב. דוגמא אחת מיני רבות היא הגן המוסיקלי, תכנית שאמורה להיות בסוגה עליונה והיא בעצם עוסקת בהנחלת הזמר העברי לדורותיו – בצורות כאלה ואחרות – דרך משפחות, שירים וכו' וכו'. נוסף לזה יש לנו מספר תכניות בתחומי - - -

היו"ר, אמיר גילת: עזוב רגע תכניות ספציפיות.

יואב גינאי: לא, לא, אבל זה חשוב, אני רוצה להדגיש. אני מביא את זה כסדרות.

היו"ר, אמיר גילת: שנייה, שנייה רגע. אחד אתה אומר נושאי תעודה, אתה רוצה להתמקד במה בתעודה? איזה כיוון מסוים?

יואב גינאי: מגוון מאד גדול.

היו"ר, אמיר גילת: אוקיי, לא משהו ספציפי, סרטי תעודה.

יואב גינאי: לא משהו ספציפי, אבל שוב אני אומר, במסגרות האלה יש לנו גם סדרות שהן סוגים של עמוד אש כאלה, כמו תולדות הקולנוע למשל, תולדות הפופ הישראלי וכו׳. אני מציע שאיתי ידבר על הסדרות שלו.

היו״ר, אמיר גילת: זה כבר לשידור בשנת 2014.

יואב גינאי: אני מדבר עכשיו רק על שידור ב-2014. שוב, כמו שכתבתי והסתייגתי, הכל תלוי בהבשלת התכניות האלה. הן מיועדות למסך בשנת 2014, כנ״ל לגבי הדרמה: הדרמות השונות שיעלו לשידור, אנחנו מקווים. עכשיו, מעבר לזה, אנחנו רוצים ליצור רצועות שידור שישתמשו בפלטפורמה הקבועה שלנו, כערוץ שמשדר בכל יום. רצועות שיהיו בפרי-פריים, רצועות ילדים, רצועות הפריים החדשות - - -

היו״ר, אמיר גילת: נוער, נוער.

יואב גינאי: נוער, בסדר.

היו״ר, אמיר גילת: לא, לא, בואו נגדיר נוער. לא ילדים. נוער.

יואב גינאי: אוקיי. אנחנו רוצים להגדיל את התכניות שעוסקות בדברים אינטראקטיביים, בונים תכנית שהיא תכנית פנימית שתעסוק בשילוב שלוש הפלטפורמות של הרשות, שזה רדיו, אינטרנט וטלוויזיה, לתת לציבור לדבר.

היו״ר, אמיר גילת: מה זה התכנית הזאת?

יואב גינאי: זאת תכנית שקראנו לה בשם כיכר המדינה, לצורך העניין. אנחנו מדברים על תכנית שבמסגרתה יתארחו אנשים שיהיה לציבור עניין איתם, ואנשים ידברו איתם תוך כדי שידור חי גם באינטרנט, גם בטלפון אם יש צורם, וכו׳. אנחנו נשתדל שהתכנית הזאת תהיה גם ברדיו .

נמרוד לב: שמה ידברו איתם? בטלפון?

יואב גינאי: לא, לא, אני אומר גם באינטרנט, גם בפלטפורמות שונות באינטרנט. תכנית אינטראקטיבית, שנוכל לראות גם את המאזין.

נמרוד לב: מה הנושא? מה התוכן?

קובי אוז: פוליטי כאילו?

יואב גינאי: לאו דווקא. זה יכול להיות פוליטי, זה יכול להיות חברתי, זה יכול להיות תרבותי, זה יכול להיות המון נושאים. סוג של הייד פארק טלוויזיוני-רדיופוני-אינטרנטי, זה הרעיון של הדבר הזה. לתת לציבור אפשרות, והציבור מדבר אגב בהרבה מאד תכניות שלנו בשנת 2014. אני מדגיש את נושא הפריפריה, הפריפריה תבוא לידי ביטוי בתכניות כמו ביקור בית, שזו תכנית שבעצם נודדת - - -

היו"ר, אמיר גילת: עוד פעם, אל תדבר על תכניות.

יואב גינאי: אבל אני חייב להדגים על מה אני מדבר. אני רוצה להסביר.

היו"ר, אמיר גילת: לא, לא, אני רוצה שנבין מה אנחנו עושים.

יואב גינאי: מה, רק להגיד שהתכניות הן על זה? אוקיי.

היו"ר, אמיר גילת: לא, אני אגיד לך מה אנחנו רוצים עכשיו.

יואב גינאי: אני מביא את זה כדוגמא.

היו"ר, אמיר גילת: אבל שנייה, רגע, בסדר גמור. בוא ניכנס לקונטקסט. אנחנו צריכים לדבר עכשיו על נושאים שההנהלה רוצה לראות על המסך בשנת 2014, לא דוגמאות ספציפיות. אתה יכול לסבר את האוזן, אבל בוא נגדיר מה הנושאים, שאם נורית שלא נמצאת פה רוצה תכנית על חינוך ופסיכולוגיה, אז זה הזמן להגיד את זה, שהיא רוצה תכנית על חינוך ופסיכולוגיה. או אם היא רוצה תכנית על פרשת השבוע, זה הזמן להגיד שהיא רוצה תכנית על פרשת השבוע. אז בוא נגדיר כרגע. אתה יורד לרזולוציה של תכניות ספציפיות.

יואב גינאי: נכון. ... התכניות כבר מוכנות ומאושרות - - -

היו"ר, אמיר גילת: אבל אני לא רוצה כרגע לשמוע על תכניות ספציפיות. אנחנו רוצים עקרונות.

יואב גינאי: אנחנו נותנים פתחון פה לפריפריה בהרבה מאד תכניות שאנחנו מתכננים, שאני לא אגיד את שמן, אבל גם תכניות וגם בפינות, וגם - - -

היו"ר, אמיר גילת: אתה יכול לדבר, אבל אתה מדבר רק על תוכן. אל תבין אותי לא נכון, אפשר ורצוי לתת דוגמאות, אבל תכניס אותנו קודם לקונטקסט. אתה מדבר רק על רשימת תכניות.

יואב גינאי: הקונטקסט הוא לצאת מתוך האולפן עם המצלמה לכל הארץ.

היו"ר, אמיר גילת: יפה. שבועי? כל שבוע?

יואב גינאי: גם כל שבוע וגם כל יום. מה שאמרתי לך, ביקור בית, זו תכנית שהיא מתפרשת לאורך כל השבוע. מעבר לזה אנחנו מתכננים תכנית שהיא תכנית צרכנות לכיס הקטן, מה שנקרא האזרח הקטן מול המנגנונים הגדולים, שאנחנו רוצים שגם בשלב הבא שלרצועת הפרי-פריים, היא תשב שם.

היו"ר, אמיר גילת: שנייה רגע, אני רוצה להבין, דרמה, רצועה שבועית קבועה?

יואב גינאי: כן, בוודאי.

היו"ר, אמיר גילת: יפה בוא נלך ככה. כל שבוע במהלך שנת 2014 תהיה דרמה.

יואב גינאי: אנחנו מתכננים רצועה של דרמה, אגב, אולי גם פעמיים בשבוע.

היו"ר, אמיר גילת: יפה. לפי ה-?

יואב גינאי: לפי התכניות.

היו"ר, אמיר גילת: אתה לא יודע עכשיו מה יש לך בשנת 2014?

יואב גינאי: אני יודע מה יש לי בשנת 2014.

היו"ר, אמיר גילת: אז תגיד אם זה פעם או פעמיים.

יואב גינאי: אז אני אומר, בחלק מהעונות אנחנו נשדר פעמיים בשבוע דרמות. אנחנו רוצים, אגב, לתת גם דרמות מהקלאסיקות של הערוץ הראשון. יש דברים נפלאים שנעשו כאן, אנחנו צריכים לשדרג אותם.

היו"ר, אמיר גילת: מהארכיון?

יואב גינאי: כן, שאנחנו צריכים לשדרג אותם.

היו"ר, אמיר גילת: זה בפריים טיים?

יואב גינאי: לא בפריים טיים, לא אמרתי שבפריים טיים.

היו"ר, אמיר גילת: לא, אני שואל.

יואב גינאי: לא דיברתי על פריים טיים.

היו"ר, אמיר גילת: אני שואל. לא אמרתי שאמרת, אמרתי שאני שואל.

יואב גינאי: לא דיברתי על פריים טיים. מעבר לזה אנחנו - - -

נמרוד לב: עבר על שימור פילם? דיגיטציה?

יואב גינאי: יש חלק מהדברים שאנחנו רוצים באמת לעבוד עליהם מהבחינה הזו, כדי ש - - -

היו"ר, אמיר גילת: רגע, אוקיי, רצועת דרמה פעם בשבוע או פעמיים, תלוי בעונה.

יואב גינאי: נכון, נכון מאד.

היו"ר, אמיר גילת: יפה. אבל לפחות פעם בשבוע דרמה, מדי שבוע. נכון?

יואב גינאי: נכון.

היו"ר, אמיר גילת: תעודה.

יואב גינאי: עכשיו אני רוצה להדגיש, כפי שאתם וודאי מבינים, אנחנו לא מדברים על כל השנה, אנחנו מדברים על עונות. חלק מהחומרים - - -

היו"ר, אמיר גילת: לא, אני מדבר עכשיו תפיסה שנתית. אחר כך אתה - - -

יואב גינאי: תפיסה שנתית מעונה לעונה. כפי שאמר נעם לפני כן, על כמה דקות יומיות אנחנו מדברים בייצור?

היו"ר, אמיר גילת: בסדר. אבל בעיקרון, דרמה שבועית - - -

יואב גינאי: בעיקרון אנחנו רוצים דרמה שבועית.

היו"ר, אמיר גילת: יפה.

יואב גינאי: אנחנו רוצים פעמיים בשבוע את תכניות התעודה.

היו"ר, אמיר גילת: סיפור אמיתי ומבט שני?

יואב גינאי: כן. בנוסף יש לנו גם רצועות בשבת, שזה בלי קשר לעניין. בנוסף לזה אנחנו רוצים לשדר תכניות לכל המשפחה לפני מבט, כלומר זה יכול להיות תכניות הצרכנות האלה, שאנחנו מדברים עליהן, ותכניות פנימיות, שאנחנו מקווים שיתוקצבו במסגרת התקציב הפנימי שלנו, כמו למשל הכל פתוח, שזאת תכנית שאנחנו עובדים עליה ובינתיים אנחנו לא יכולים להעלות אותה.

היו"ר, אמיר גילת: אז תמחק אותה.

יואב גינאי: אני לא אמחק אותה, למה שאני אמחק אותה?

היו"ר, אמיר גילת: כי אל תדבר על דברים שלא-. אני לא מדבר פה תיאוריה.

דוברת: אבל אתם ביקשתם.

יואב גינאי: אני חייב לומר משהו חשוב.

היו"ר, אמיר גילת: שידבר על דברים שהוא יכול לעשות, לא על דברים שהוא לא יכול. אתה יכול להגיד אני גם רוצה תכנית יומית לשידור חי ממאדים, אבל אם אתה לא יכול לעשות אותה - - -

יואב גינאי: אבל אתם ביקשתם.

היו"ר, אמיר גילת: אז מה אם ביקשנו?

יואב גינאי: אתם מנחים אותנו במסגרת הוועדה הזאת לעבוד על דברים מסוימים. אנחנו אומרים שהדברים האלה דורשים הסטה כזאת וכזאת. אגב, לגבי התכנית הזאת, ביקשנו הסטה, היא לא קרתה בינתיים.

היו"ר, אמיר גילת: כי ההנהלה לא התייצבה לוועדת הכספים שבה אמורה הייתה ההסטה להינתן.

יוני בן מנחם: ועדת הכספים לא תואמה איתנו. מכיוון שהדיון מוקלט פה, אני אומר את זה שוב – ניסו לכפות עלינו דיון בלי לתאם איתנו.

היו"ר, אמיר גילת: אתם מוזמנים לתאם ועדת כספים עם לשכתי.

יוני בן מנחם: אנחנו לא מתאמים ועדות של המוסדות, זה תפקיד שלך.

היו"ר, אמיר גילת: אז זומנת לישיבה ולא הגעת. הלאה.

יוני בן מנחם: אתה לא תאמת את זה איתנו. יש לנו גם עוד עבודה חוץ מלבוא לוועדת כספים. יש לנו עוד דברים לעשות.

היו"ר, אמיר גילת: אני מדבר על דברים שההנהלה מבקשת, לא על דברים שאנחנו - - -

קובי אוז: רגע, אני רוצה לסכם מה הבנתי. אתה מדבר על שני דגשים. דגש ראשון ששמעתי - - -

יואב גינאי: ארבעה דגשים.

קובי אוז: אני אומר מה הבנתי, לא מה אמרת, בסדר?

יואב גינאי: אז אני מתקן אותך כבר, דיברתי על ארבעה.

קובי אוז: אתה דיברת על סוגות, אתה אמרת סאטירה, תעודה, דרמה ותרבות.

יואב גינאי: נכון.

קובי אוז: עכשיו, בתוך הסוגות שדיברת, אתה אמרת שיהיה דגש לשידורים מהפריפריה, ויהיה דגש על אינטראקטיביות עם קהל.

יואב גינאי: לא, לא אמרתי דגש, אמרתי שיהיו תכניות שיעסקו. אנחנו נרחיב, לעומת מה שהיה בשנה שעברה, את נושא הפריפריה במסגרות שונות, שאני התחלתי לנקוב בשמן, אבל - - -

קובי אוז: פשוט הדרך היחידה שלי להבין את זה, זה לנסות להבין מה יגידו אחרי שיראו את השנה הזאת. מה בחלום המתוק, מה יגידו. האם בסוף השנה - - -

יואב גינאי: מה מי יגיד?

קובי אוז: הציבור. האם בסוף שנת 2014 הם יגידו – בוא'נה, ערוץ אחד הוא ממש ערוץ מהעם, הוא מגן עלינו מהחברות הגדולות, הוא בא לשדר מהפריפריה. האם זה מה שיגידו בסוף 2014?

יואב גינאי: קודם כל אני לא יודע מה - - -

קובי אוז: זה בחלומותיך הטובים.

יואב גינאי: בחלומותיי הטובים אנחנו נרחיב, וחברה, אני מבקש. אם זה לא מעניין מה שאני אומר, אני יכול לצאת.

נמרוד לב: אתה יודע, שהוא יישאר והם ייכנסו שזה רלבנטי.

יואב גינאי: נשאלה שאלה, אני מנסה לענות עליה.

נמרוד לב: אמיר?

היו"ר, אמיר גילת: הם יכולים להיות, רק שיהיו בשקט.

נמרוד לב: אבל זה לא רלבנטי. אבל זה כל הזמן, אתה מבין? יש פה יותר מדי אנשים והרוחות מתלהטות וכל אחד זורק משהו. זה לא-. שייצאו ויחזרו כשזה יהיה רלבנטי, כל אחד לעניינו.

היו"ר, אמיר גילת: טוב, תנו ליואב לסיים.

יואב גינאי: בתחום התעודה אני חושב שאנחנו בהחלט נעבוד על דברים, יש מספר סרטים שעוסקים בדיוק במה שאמרת. כלומר האזרח אל מול האימפריות הגדולות ומה שקורה. בתחום של הצרכנות, התכנית הזאת שנקראת משפחה בתור, עוסקת בדיוק בבעיות, לא בבעיות בהכרח של כלבוטק אל מול קונצרנים נורא גדולים, אלא באותה אישה שהולכת לביטוח לאומי ולא מקבלת את השירות שלה, ובאותו זה שמשלם לכבלים כסף ומגלה שפתאום חייבו אותו פי ארבעה והוא מסתבך בזה.

קובי אוז: ... כלבוטק חייבים להיות מאד רכים, בגלל שהמפרסמים שלהם מפרסמים בין הזה, כלבוטק.

יואב גינאי: אני אומר מה אנחנו צריכים לעשות כשידור ציבורי.

דוד חיון: בינתיים מי רכים קובי? בינתיים אנחנו הרכים, לא כלבוטק.

קובי אוז: אז אני אומר, זה הזמן לנעוץ שיניים.

יואב גינאי: אני לא חושב שאנחנו רכים.

דוד חיון: אנחנו רכים.

יואב גינאי: אני לא מסכים איתך, סליחה. אני חושב שאיתי לנדסברג במחלקתו עושה תכנית שבועית - - -

דוד חיון: אבל זה לא המחלקה שלך.

יואב גינאי: למה זה לא המחלקה שלי? זה כן מחלקה שלי, בוודאי. זה מה שהוא עושה.

דוד חיון: לא רק תחקירים ברמה שלו, ברמה התיעודית הם אחלה תחקירים.

יואב גינאי: יש לנו תכנית ל - - -

דוד חיון: ... ... תחקירים יום יומיים - - -

יואב גינאי: אבל נשמעת כאן כל הזמן אמירה שאין תכנית תחקירים בערוץ הראשון וזה לא נכון.

דוד חיון: לא, אז תבדיל. אנחנו לא מדברים על תחקירים כאלה, גם לא על צרכנות, על תחקירים עיתונאיים שוטפים, של היום יום.

יואב גינאי: אבל הם עושים את זה. עושים את זה.

דוד חיון: אלה תחקירים ברמה לאומית, ברמה של מקרו, ברמה של טווח ארוך.

יואב גינאי: לא בהכרח. לא בהכרח. ... זה לא ברמה של - - -

דוד חיון: או, הנה, קיבלת תשובה, יש חדשות.

קובי אוז: המקום היחיד שיכול לעלות חברות מסחריות על המוקד זה הערוץ הראשון. זה המקום היחיד שיכול להעלות חברות מסחריות על המוקד, כי אנחנו לא תלויים בהם, וזו הזדמנות מאד טובה במקום הזה, בתור העניין של הייחודיות, לנסות לעשות את הדבר הזה. אם זה מה שאתה מתכוון, אנחנו מוחאים לך כפיים ומברכים אותך. (מדברים ביחד)

איתי לנדסברג: לא יודע, יואב, זה בתוך תכנית העבודה? הפרס של פורום היוצרים?

יואב גינאי: זה בתוך הסרטים הבודדים. אנחנו צריכים להחליט מה אנחנו נותנים בפורום היוצרים.

קובי אוז: בואו נמשיך.

יואב גינאי: אוקיי, אני רק רוצה להוסיף משהו שעלה בזמנו באיזה סיעור מוחות, סטודיו לאומנות, תכנית שהיא חשובה. אנחנו רוצים לפרוש אותה בכל ה - --

היו"ר, אמיר גילת: זו הפקה פנימית?

יואב גינאי: זו הפקה פנימית. לפרוש אותה על פני כל הז'אנרים השונים, מבתי ספר למשחק, מוסיקה, מחול וכו' וכו'. אני חושב שזה המקום שלנו לעשות דבר מהסוג הזה. אם אתם רוצים עכשיו להיכנס לרזולוציות של תכניות ממש, אז זה הזמן לעשות את זה. אני מבין שזה לא מה שאתה רוצה, יושב ראש הוועדה.

היו"ר, אמיר גילת: לא. אני רוצה מאד, אבל לא יכול. טוב, תראו, לגבי 2014, אז שמענו את העקרונות, זה דרמה, תעודה, תכנית תרבות. אני מסכים גם עם דברים שנאמרו פה קודם, אנחנו צריכים להיות הבידול של הערוצים המסחריים. באופן קיצון אני אגיד, לא לתפוס אותי על המילה, כל תכנית שראויה לשידור בערוץ 2, לא צריכה להיות אצלנו. ערוץ 2 תמיד יהיו יותר טובים מאיתנו, ואנחנו תמיד נהיה ערוץ 1, יותר טוב מערוץ 2. ואנחנו חייבים למצוא את הבידול שלנו בתוך מפת התקשורת - - -

יואב גינאי: אבל תכנית כמו עובדה לא יכולה להיות משודרת בערוץ הראשון?

היו"ר, אמיר גילת: לא, אמרתי אל תתפוס אותי על המילה.

יואב גינאי: לא, זה חשוב לציין, כי יש דברים מאד ראויים.

היו"ר, אמיר גילת: אמרתי בשביל לסבר את האוזן. גם חטופים וגם עבודה ערבית יכולים להיות - - -

יואב גינאי: וגם פלפלים צהובים ועוד הרבה מאד דברים שהם עושים.

היו"ר, אמיר גילת: אבל אמרתי בכוונה לסבר את האוזן ושלא יתפסו אותי על המילה.

דוד חיון: עובדה זה ברמה של מחלקת תעודה אתה מחשיב את זה?

יואב גינאי: למה לא? מה זאת אומרת?

קובי אוז: יש הרבה תכניות בערוץ 2 שהיה מתאים שהן יהיו פה, אבל אם הן כבר בערוץ 2, למה שהציבור יממן אותן? זה הכל.

היו"ר, אמיר גילת: יפה.

קובי אוז: אנחנו צריכים לעשות את התכניות שלא עושים בערוץ 2, זה הכל.

היו"ר, אמיר גילת: טוב, קובי, סליחה רגע, אני ממשיך.

1. בידול השידור הציבורי מהערוצים המסחריים.

2. שתיים, רצועת דרמה שבועית, רצועת תעודה דו שבועית, פעמיים בשבוע.

יואב גינאי: בעונות. עונתיות, אני מדגיש.

היו"ר, אמיר גילת: בסדר, בסדר. מזה גוזרים את העונתי.

יואב גינאי: אין לנו תחמושת לכל השנה, אני חייב לציין את זה. אני רוצה לומר את זה לפרוטוקול, שאין לנו תחמושת לכל השנה.

היו"ר, אמיר גילת: 3. חיזוק תכנים לנוער.

יואב גינאי: אנחנו עדיין בשלב של התקשרות.

היו"ר, אמיר גילת: 3. חיזוק התכנים לנוער בין היתר על ידי רצועת שידור ייחודית לנוער. חיזוק מורשת ישראל, גם דיברנו על זה קודם בקולות הקוראים, צריך להכניס את זה גם לפה, בז'אנרים שונים – תעודה, דרמה, תכניות תרבות ואחרות. תכנית תחקירים, אני חושב שעדיין חסרה במובן הזה שמבט שני היא עונה על ההגדרה הזאת לכאורה, אבל אלף היא לא מספיק חזקה. זה לא שהתכנית לא טובה, התכנית מצוינת. יש לה בעיה גם של מודעות, גם מגיש/ה אני לא נכנס פה פרסונאלית, שלא מזוהה עם התכנים, אני אומר בלי לפגוע באף אחד, זה לא

פרסונאלי, אני לא מדבר על המגיש הנוכחי או על המגישה הנוכחית, או על זה שלפניה.

דוד חיון: זה מגישים שמתחלפים כל שבוע.

היו"ר, אמיר גילת: יפה, אני לא מדבר על זה. אני מדבר שבשביל לחזק את התכנית הזאת, את מבט שני, צריך מגיש שיהיה מזוהה עם התכנית, שיהיה חלק ממנה, שיעשה כתבות לתכנית. הזכירו פה את עובדה, אז זה - - -

דוד חיון: היה מגיש שהיה מזוהה עם התכנית.

היו"ר, אמיר גילת: בסדר, עזוב את זה עכשיו. אני לא מדבר פרסונאלית.

דוד חיון: לא, אני אומר - - -

היו"ר, אמיר גילת: אני לא מדבר פרסונאלית. אתה אומר היה מגיש, אתה אומר פרסונאלית.

דוד חיון: אני לא מדבר פרסונאלית, מה אנחנו ב-

היו"ר, אמיר גילת: אני חושב שזה יחזק את העניין ולא קריין טלפרומפטר בתכנית מסוג כזה.

יואב גינאי: אני לא חושב שעכשיו יש קריין טלפרומפטר. בוא לא נפגע באף אחד.

היו"ר, אמיר גילת: לא אמרתי. לא אמרתי שיש.

אלון מזר: אני חייב, אני ארבע שעות פה, אני חייב למחות, שזה יירשם בפרוטוקול.

היו"ר, אמיר גילת: שנייה, אתה לא מוחה עכשיו.

אלון מזר: יש מישהו מחטיבת החדשות שעושה את זה. אולי הוא טוב או לא, אי אפשר להגיד שהוא - - -

היו"ר, אמיר גילת: אתה לא מוחה עכשיו על כלום כי לא קיבלת רשות דיבור.

אלון מזר: מה זה? אתה מדבר על אנשים.

היו"ר, אמיר גילת: אתה לא מוחה עכשיו על כלום כי לא קיבלת רשות דיבור, ואני דיברתי לא פרסונאלית, ואתם אתם אומרים שהוא לא טלפרומטר, אז אתם קולעים לדעתי וכולנו מסכימים, אז על מה הבעיה פה? על מה הוויכוח? כל דבר צריך להתווכח? אם אתם מסכימים איתי, אז אין ויכוח. אני לא נכנסתי למגיש. אני אפילו לא יודע מי מגיש עכשיו, לצורך העניין, בסדר? זה לגבי מבט שני. עכשיו, אני הייתי מחפש, ותיכף נגיע לחדשות, אני הייתי מחפש עדיין ברמה של התכניות, תכניות שהן ספיישלים. זאת אומרת, בגלל שאנחנו גם מדברים על טווח של 2014 בואך 2015 ולא יותר, כשבאמצעים פנימיים נפיק תכניות ייחודיות שלנו באמצעים פנימיים, ספיישלים, זה גם נוגע לחדשות וגם נוגע לתכניות. אם יש עכשיו תערוכה על הורדוס במוזיאון ישראל, שאנשים עומדים בתור בשביל להיכנס אליה - - -

דוד חיון: איפה מנהל החדשות?

היו"ר, אמיר גילת: שנייה רגע.

דוד חיון: אני שאלתי איפה מנהל החדשות.

אלון מזר: מנהל החדשות עשה ניתוח.

היו"ר, אמיר גילת: תיכף אני מגיע לחדשות.

אלון מזר: אם תרצה אחרי גם לשאול איפה, אתה יכול - - -

דוד חיון: שאלתי שאלה. אתה התחלת להתלהב קצת בדקות האחרונות. תרגיע.

אלון מזר: נכון, זכותי.

דוד חיון: תרגיע. לא, זכותך לדבר כשיתנו לך לדבר ולכבד את חברי המוסדות, כמו שהם מכבדים אותך, כשתדבר.

אלון מזר: להגיד על עובדים קריין טלפרומפטר.

דוד חיון: הוא לא אמר את זה. אתה לא הקשבת למשפט.

אלון מזר: תקרא את הפרוטוקול ותראה. זה לא מכובד.

היו"ר, אמיר גילת: אלון, אלון, אמרתי שלא צריך שבתכנית הזאת יהיה קורא טלפרומפטר, זה מה שאמרתי. אם אין, אז המצב בסדר. ואני מבקש שלא תפריע. עכשיו, אם יש תערוכה, אני מדגים את הנושא של ספיישלים, ולהיות

קשובים יותר ויותר רלבנטיים. אם יש תערוכה על הורדוס במוזיאון ישראל, זה הזמן לעשות ואני סתם נותן דוגמא, ספיישל על הורדוס, כי הערוץ השני - - -

קובי אוז: אנחנו עוד בתחילת הכהונה שלנו דיברנו על דבר כזה של לנסות לייצר שבועות שהם מיוחדים. ובשבועות האלה אפשר לעשות איזה שהוא קישוט של המסך לטובת נושא מסוים. למשל שבוע נעמי שמר, או שבוע התנועה אני לא יודע מה, ולייצר מצב שאנחנו מאגדים במהלך שבוע מסוים או חודש מסוים, כל מיני תכנים שבמילא יש אותם ברשות. מה שחסר לי פה, בתוך המחשבות האלה, זה קודם כל כל מיני רגעים חגיגיים, חגיגיים במובן לא רק בחג, אלא לעשות משהו חגיגי, שבוע שבו הטלוויזיה תחגוג משהו, וזה לדעתי פרוש על כל השנה, שמדי פעם אנשים נכנסים לערוץ 1, והם רואים שיש שבוע חגיגי מסוים. מה הנושא? תבחרו נושאים, מה שאתם רוצים. זה לא משנה. זה דבר אחד. דבר שני, אני חושב שאין מספיק שימוש בעושר של הארכיון. זאת אומרת אם לי חסר משהו, זה תכניות תחקירים, אפילו אינפורמטיביות, ואני אסביר לך למה אני מתכוון.

איתי לנדסברג: ראית את הסדרה על יום כיפור?

קובי אוז: כן, מדהים.

איתי לנדסברג: מה אתה אומר על הארכיון?

קובי אוז: סוף העולם, אבל זאת לא הכוונה שלי. זה מעולה, אין לי מה להגיד על זה. אני רק מזכיר לך - - -

היו"ר, אמיר גילת: קובי, דבר, תמשיך קובי.

קובי אוז: קודם כל אני מדבר על שנת 2014, ודבר שני, מה שאני מדבר זה לאו דווקא על דברים גדולים וקנוניים, אני מדבר על דברים הרבה יותר פשוטים וקטנים מזה. למשל - - -

יואב גינאי: אתה קראת את התכניות גם? כי יש פה בהחלט ביטוי למה שאתה אומר. יש תכנית שנקראת סיפורו של שיר למשל, שבעצם יוצאת למקורות של השיר עצמו, עם המון ארכיון ועם פיצוח של הסיפור עצמו, סיפור ישראלי, לדוגמא.

קובי אוז: אני אגיד לך לאיזה סוג תכנית אני מתכוון. אני מתכוון לתכנית שלוקחת מושג מסוים, כמו מן ויקיפדיה קטנה כזאת, עושה חמש דקות, שש דקות צילומי ארכיון מה יש במושג הזה.

יואב גינאי: שגית המושגית, שמעת על הדבר הזה?

היו"ר, אמיר גילת: טוב, בסדר.

קובי אוז: אבל זה לנוער.

דוברת: לא, זה גם למבוגרים.

יואב גינאי: זה נותן לך מושגים מכל מיני דברים שקשורים לאקטואליה.

דוברת: דברים שאנשים לא בהכרח מחוברים אליהם.

קובי אוז: זה מדובר בארכיון כאילו?

דוברת: כן, זה ארכיון. זה שילוב של ארכיון ואנימציה.

יואב גינאי: גם ארכיון.

היו"ר, אמיר גילת: טוב, קובי, תסיים. אני רוצה לסיים בחדשות, אלון, בבקשה.

דרור קבלרו: אפשר שנייה? אמרנו שנדבר על יום העצמאות ועל - - -

היו"ר, אמיר גילת: לא, לא, לא עכשיו.

יואב גינאי: אבל זה מאד משמעותי.

היו"ר, אמיר גילת: אין לי אנשים פה, אני מצטער. אין פה אנשים, יש פה שני אנשים בחדר.

דרור קבלרו: לא יהיה זמן היום, לא יהיה זמן להפיק את זה. אנחנו צריכים בנובמבר להגיש אם משלמים להם או לא משלמים לאירוויזיון.

היו"ר, אמיר גילת: בסדר, אין לי פה עם מי לדבר, אתה רואה.

דרור קבלרו: אוקיי.

היו"ר, אמיר גילת: כן, אלון.

יואב גינאי: אז אולי רק נכניס הערה שהדבר הזה דורש החלטה מאד מאד מהירה, כי אחרת אנחנו - - -

היו"ר, אמיר גילת: בסדר, היא בכתובים. כתבתי.

יואב גינאי: אוקיי, אז אני שוב חוזר ואומר כי זה חשוב.

אלון מזר: אני אלף מתנצל שמנהל החטיבה לא נמצא.

היו"ר, אמיר גילת: אנחנו מאחלים לו רפואה שלמה.

אלון מזר: אני בצורה חלקית לא מלאה, אגיד את העקרונות שמנחים אותנו בשנת 2014. 2014 מבחינתנו קודם כל מצוינת באירוע מדיה שהוא בעל ערך לאומי שזה המונדיאל, שיחול ביוני. אנחנו סביב המונדיאל, כל המשדרים לפני ואחרי, וגם בחודש לפני, ליצור מסגרות שבאות להגיד אנחנו כאן, וגם כדי למקסם את הערך השיווקי, אם זה חסויות וכו', אז יהיה גם במאי כבר, אנחנו מתכוונים להציע מסגרת יומית של סקירת הנבחרות, המשחקים הגדולים וכו'. בעצם נכניס את כולם למוד של מונדיאל. אין לנו אירועים גדולים נוספים, למשל כמו הבחירות שהיו השנה, שאותה אחת שקוראת בטלפרומפטר הייתה עורכת - - -

היו"ר, אמיר גילת: אוי, נו, מספיק עם זה. אני לא - - -

אלון מזר: את המשדר - - -

היו"ר, אמיר גילת: אתה מכניס לי מילים לפה.

אלון מזר: עורכת המשדר, שהיה מוצלח.

היו"ר, אמיר גילת: רגע, לא, אני אגיד עוד פעם. אני חושב שהמגיש, אני, דעתי האישית כצופה, לא כיושב ראש ולא כזה. כצופה, עיתונאי, אני חושב שהמגיש של מבט שני צריך להיות מזוהה עם התכנית.

יואב גינאי: מגיש.

היו"ר, אמיר גילת: המגיש של מבט שני, או המגישה, או המגישים, או השלישייה, או הרביעייה שמגישים, שיהיו מזוהים עם התכנית באופן שיעשו כתבות לתכנית, יהיו בקיאים בחומר, ואני לא דיברתי על המגיש הנוכחי, מאחר שאני לא יודע מי המגיש הנוכחי כרגע. אז אל תכניס לי מילים לפה. וזה גם חלק מהבעיה שאני לא יודע מי המגיש הנוכחי.

יואב גינאי: אמרת, המגישה. אמרת בהתחלה המגישה.

היו"ר, אמיר גילת: לא, אמרתי המגישה או המגיש. אני יודע שבעבר היה פעמיים מגישה, אני יודע שהיה מגיש, אבל אין לי מושג - - -

יואב גינאי: יש מגישה קבועה כבר הרבה זמן לתכנית הזאת.

היו"ר, אמיר גילת: בסדר, ואם היא לא קוראת מהטלפרומפטר, ואם היא מעורבת בעשיית כתבות, אז אין לנו ויכוח והכל בסדר.

יואב גינאי: אוקיי. אז אני יכול להגיד לך שהיא קוראת מטלפרומפטר, כמו שאילנה דיין קוראת מטלפרומפטר, והיא גם מעורבת בעשיית כתבות כיוון שנותנים לה.

היו"ר, אמיר גילת: אבל אני לא מדבר על זה. אבל אם זה קיים, אז אין לנו ויכוח, אז למה אנחנו צריכים להתווכח? יש לנו מספיק מה להתווכח גם על מה שאנחנו לא מסכימים, אז לא צריך להתווכח על מה שמסכימים.

איתי לנדסברג: אני מציע שנקיים דיון נפרד על מבט שני, על מה שקרה במבט שני בשנים האחרונות.

היו"ר, אמיר גילת: טוב, בבקשה. מבט שני זה של חטיבת התכניות בכלל, נכון? אז למה אתה נדרש לזה?

אלון מזר: כי זה היה ספציפי.

היו"ר, אמיר גילת: אני לא דיברתי על אף אחד ספציפית.

יואב גינאי: מדובר בעובדת של החדשות.

היו"ר, אמיר גילת: אני לא דיברתי על אף אחד ספציפית. כן.

אלון מזר: אני לא בקיא פה במה היה, אבל אנחנו רוצים פה שיהיה דסק חוץ, שם של תכנית בחדשות חוץ יומית. אני יודע פשוט שזה הגיע, לא אושר, אני לא יודע בדיוק איפה זה עומד, אני מתנצל. אבל זו הכוונה שלנו, ליצור תכנית יומית ברשות דסק חוץ. יגישו אותה דודו ויצטום ואורן נהרי, לחילופין. ובנוסף, אנחנו חושבים שיש צורך ברצועה יומית בין אחת עשרה וחצי לשתים עשרה, של חדשות, של סיכום. מי שבקיא בעניינים יודע שערוץ 2 כרגע עובד על מגזין כזה, לא רק מבזק שהיה. מתברר שבשבעות האלה, כולל החלופות צינור לילה וכו', יש

שם נתח של צפייה. התכנית הזאת אמורה להיות מאופיינת לא בהרד קור, אלא באמת עם האיש או האנשים של אותו יום, עם אופציה לניידת יומית, אפילו ברמה של מערכת כל יום במקום אחר. אנחנו רוצים רצועה כזאת, אני חושב שהיא נכונה והיא תענה גם לערוץ 2. אנחנו רוצים להקים דסק צרכנות, ופה נצטרך בתוך הבית לראות מה ומי. אני מזכיר שיש תכנית שבועית שנקראת חשבון שבועי, שבגלל בעיה של משאבים, אנחנו כרגע לא יכולים לתת לה, כמו שהיינו רוצים בכלבוטק. אז אנחנו רוצים להקים, להגיש בקשה להנהלה לדסק צרכנות אגרסיבי ונשכני, ואת התכנים של חשבון שבועי ללכת יותר לצרכנות.

קובי אוז: איך אפשר לעזור בזה?

יוני בן מנחם: כסף.

אלון מזר: כסף.

היו"ר, אמיר גילת: אוקיי, אנחנו חייבים לסיים. אני - - -

קובי אוז: לא, תעלה את זה כדי שנוכל - - -

יוני בן מנחם: העלינו את זה בוועד המנהל.

היו"ר, אמיר גילת: לא פה, לא פה. אני אעדכן שהוועד המנהל, כשהוא התחיל לדון על עקרונות 2014, קיבל החלטה עקרונית וכדאי לעדכן גם את תוכן, כי זה משליך על המסך, שיהיה דגש על חיזוק החדשות בשנת 2014, גם בראייה שזה ייתן לנו יותר כוח, גם מול המתרחש סביבנו, גם יבדל אותנו מהערוצים המסחריים בכוח שלנו בשידור ציבורי - - -

קובי אוז: כן, אבל הנושא הוא צרכנות. על זה אנחנו - - -

היו"ר, אמיר גילת: חדשות, אקטואליה, ובתוך זה אני מכניס גם את הצרכנות, גם נושאים אחרים. הספורט הוזכר פה.

קובי אוז: אז איך שהוא צריך לבקש לתת דגש במיוחד על צרכנות, בגלל שזה ייחודי מול ה - - -

היו"ר, אמיר גילת: אני מסכים.

איתי לנדסברג: אני רוצה להעיר הערה.

היו"ר, אמיר גילת: אני פשוט בלחץ של זמן, אנחנו נמשיך עוד. מה שאני רוצה להגיד לסיכום הנושא הזה של החדשות, קודם כל חיזוק מבט, אנחנו קבענו כבר יעד של הכפלת הרייטינג בכל רצועה. אין שום סיבה שמבט לא יכפיל את עצמו. דיברנו גם על הפורמט הזה, על הניצול של ה-8 דקות הראשונות שיש לנו. אם אתה רוצה להגיד על זה מילה, אז בבקשה.

אלון מזר: יש לנו כרגע בעיות, את חלקן - - -

היו"ר, אמיר גילת: לא, בעיות אל תגיד - - -

אלון מזר: לא, שקשורות לאותו מופע של ה-8 דקות, אני ספציפית מתייחס. אנחנו כרגע לא מסוגלים להרים, אבל אין ספק שצריך לנסות לאפיין את ה-8 דקות האלה, לנסות למתג אותן.

היו"ר, אמיר גילת: אתם עובדים על זה?

אלון מזר: כן.

היו"ר, אמיר גילת: אז זה מאד חשוב, השמונה דקות האלה, הפתיחה באירוע מדיה כזה או אחר, כדי לבדל אותנו עוד פעם מהערוצים המסחריים. איך אנחנו עושים את האינטרקאט משלוש דקות לשמונה לשמונה וארבע דקות, כל הדברים האלה. מגיש קבוע. עוד פעם, אני לא נכנס פה לשמות, אבל דיברנו על זה גם כן. לא יתכן שאנחנו ערוץ בלי פנים וכל רגע מישהו אחר על הסמך. אני אומר מגיש קבוע אמנם, אבל זה יכול להיות מגישה, אבל אני מדבר גם לא על זוג, לתת את הדעת אם אנחנו צריכים גם בשנת 2014 להישאר בצמדים. האופי של המהדורה, אם אנחנו נשארים ככה, אם נשארים עם פינות, למרות שב-38 דקות זה קצת יותר בעיה. אבל אם כן יש פרשנות, אין פרשנות, כתבה מרכזית של היום, כל הדברים האלה שיבואו לידי ביטוי. וגם לגבי חטיבת החדשות, אני אגיד ספיישלים. הייתי אומר פעם בחודש, או פעם בשבוע, פעם אתם, פעם הם. פעם אחת תכניות, נתתי דוגמא לתכניות, חדשות, תכנית שאני קורא לה שם זמני 'דו"ח', ולהציג את מצוקת האשפוז. הכתבים פרושים בבית חולים רמב"ם, בבית חולים סורוקה, בבית חולים בילינסון, ובו זמנית אנחנו מטפלים באפס השקעה בנושא שבוער באותה תקופה. אז תחשבו על הדברים האלה. אני חושב שאנחנו צריכים לחזק את המסך בספיישלים,

כי אנחנו גם בגלל קוצר הזמן 2014, ארוך טווח וכו', דברים שאנחנו יכולים לתת על המסך עכשיו, כאן ועכשיו. אז אם זה דו"ח מצוקת האשפוז, או על מחיר ספרי הלימוד לפני פתיחת שנת הלימודים, או לא משנה מה. מצוקת האשפוז זו דוגמא יותר טובה, ללכת ואני חושב שזה צריך להיות הביטוי שלנו. זה גם שידור ציבורי, זה גם נכון, זה גם במסגרת חיזוק החדשות, וזה גם נותן פלטפורמה להכל. דיברת על חדשות חוץ יומיות, אני מאד בעד.

טוב, יש עוד הערות?

יואב גינאי: כן. אני חייב להגיד משהו לוועדת התוכן, אם אפשר מדם ליבי, כמנהל התכניות. אני רואה בחומרה את זה שאנחנו משדרים עכשיו שידורים חוזרים, על פי החלטה כאן.

היו"ר, אמיר גילת: בסדר, ביום ראשון - - -

יואב גינאי: שנייה אחת, תן לי רק לסיים. בבקשה, זה מדם ליבי ואני חייב לומר את זה. אנחנו כרגע לדעתי נמצאים במצב שבו אנחנו מאבדים את צופינו בגלל הסיטואציה הזאת. אני חושב שאנחנו, זה לא-. מה?

היו"ר, אמיר גילת: נו, דבר.

יואב גינאי: אני חושב שזה לא תקין, אני הצעתי בוועדה הקודמת להחריג את התכניות שיש עליהן מחלוקת ולשדר את התכניות - - -

היו"ר, אמיר גילת: הבנתי. בוא, אני גם מדבר מדם ליבי.

יואב גינאי: מה?

היו"ר, אמיר גילת: אני גם מדבר מדם ליבי.

יואב גינאי: אוקיי, אז אני ממש מבקש מהוועדה - - -

היו"ר, אמיר גילת: אז אלף אין החלטה על כן ישודר או לא ישודר. יש החלטה כרגע קודם כל - - -

יואב גינאי: לא לאשר את הלוח.

היו"ר, אמיר גילת: שנייה רגע. קודם כל היה דיון בשבוע שעבר, שהמועד של הדיון תואם במקרה הזה עם ההנהלה, וההנהלה לא הגיעה. היה צריך להיות בשבוע שעבר דיון על זה. לא אני לא הגעתי, ההנהלה הגיעה, אני הייתי פה,

הישיבה התקיימה. זה דבר אחד. דבר שני, יש הרבה תשובות לשאלות שעוד לא קיבלנו, בטרם אנחנו מאשרים את הלוח. יש תכניות שביקשנו לראות ועוד לא ראינו בטרם אישרנו את הלוח. זה לא סיבה לעיכוב הדיון, הדיון יתקיים ביום ראשון הקרוב. אני רק אומר שיש דברים שלא קיבלנו ואנחנו לא מוכנים לאשר לוח שידורים בלי שיש לנו את התשובות.

יואב גינאי: אז מה שאני הצעתי, לפחות תחריגו את הדברים של השאלות. אנחנו לא יכולים ככה להיראות בפני הצופים. חבל.

היו"ר, אמיר גילת: בסדר. היינו עושים את זה ביום ראשון שעבר ואני מוכן שנעשה את זה ביום ראשון הקרוב. תבואו מוכנים לישיבה.

תודה, הישיבה נעולה.

הישיבה נעולה